

CXXII.

Programm

des

Königl. Friedrichs-Gymnasiums

zu

Breslau

1887

II. Wissenschaftliche Abhandlung

Breslau

1887 Progr. Nr. 162

Druck von Otto Gutschmann

abr
30 (1887)

158,476

Maximi monachi Planudis
epistulae

particula secunda

(pag. 49 — 96)

edidit

Maximilianus Treu

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS 311

σὺ δέ μοι δήλου γράφων, ὅπως ἔχει σοὶ τὰ τοῦ σώματος. ἔχοι
 δ' ἄμεινον καὶ τᾶλλα τὰ περὶ σέ· καὶ τῷ δεσπότῃ δὲ τῷ Δευρῶν
 εἶ που ἐντύχοις, μετάδος αὐτῷ ἐκ τῆσδε λαβὼν τῆς ἐπιστολῆς
 οὐκ ὀλίγων τῶν κατὰ σοῦ μοι ῥηθέντων. καὶ γὰρ κἀκεῖνον εἰ
 θαυμάζοι τις τοῦ μεγαλοψύχου φρονήματος, οὐκ ἀπὸ γνώμης 45
 ἐμοὶ θαυμάζει. καὶ θαυμαστός ὁ ἀνὴρ καὶ συνέσει καὶ χάρισι
 πλείσταις κοσμούμενος αἴπερ οὐ μετάβασις αὐτῷ τῆς ἀρετῆς,
 ἴδρουσις δὲ μᾶλλον τυγχάνουσιν. εἰ δ', ἐπειδὴν εἰς ταῦτό συνέ-
 χησθε, κἀμοῦ μνημονεύετε καὶ μέσον ὑμῶν με τοῖς λόγοις
 ἀπολαμβάνετε, ἴστε τὸ κατ' ἐμὸν ἔρωτα πράττοντες — καὶ γὰρ 50
 καὶ αὐτός, ἐπειδὴν ὁποτέρου ὑμῶν μνήμη γένηται, αὐτίκα μάλα
 συνεισφέρω καὶ θάτερον — καὶ μοι δύο κατὰ νοῦν ἀγάματα
 θεῖα καθίδρουσθε. ἠδεῖαι καὶ αἱ μνήμαι τῶν φιλουμένων·
 ἐγὼ ταύταις χαίρω καὶ χαίρομι. ὑγιαίνουσιν καὶ εὐθυμοῖς
 καὶ μοι καὶ τὸν σαυτοῦ θεῖον κἀμοὶ φίλτατον ἄνδρα πρόσειπε: — 55

λ

ΤΩΙ ΖΑΡΙΔΗΙ ΚΥΡΩΙ ΙΩΑΝΝΗΙ

Ἐμεψάμην ἂν σοὶ μὴ ἐπιστείλαντι μηδ' ὅπου ποτὲ τυγ-
 χάνομεν ὄντες ζητήσαντι καίπερ οὐκ ἀμούσως εἰδότι γράμματα
 συντιθέναι. ἀλλὰ τοῦτο μὲν περιττὸν ποιεῖν ἤγημαι· καὶ γὰρ 5
 καὶ ἄλλοτέ σοι μεψάμενος ἀνύσας οἶδα οὐδέν — ἴσως γὰρ τῇ
 διαστάσει τῶν ἐχόντων ἡμᾶς τόπων συνδυστᾶν ἐθέλεις καὶ τὰς
 ψυχάς — ἐκεῖνο δὲ λέγω, ὡς εἰ παρὰ τῶν ἱερῶν λογίων
 ὀρμώμενος — ἂ πατέρα καὶ μητέρα δεῖν εἶναι λέγει καταλιπεῖν
 ὡς ἔν εἶναι σὺν τῇ γυναικὶ κἀκεῖνη προσίσχεσθαι — ἡμῶν 10
 μὲν ἡμέλησας τῶν ἀντὶ πατρός σοὶ ποτε καὶ μητρὸς γενομένων
 καὶ παντὸς ἄλλου γνησίου καὶ καλλίστου ὀνόματος, πρὸς δὲ
 τῇ συζύγῳ πᾶς τε καὶ ὅλος εἶ κἀκεῖνο μόνον τῶν ἀνθρωπίνων
 ἀναγκαῖον ἡγῆ πῶς ἂν ἀρέσῃς τῇ γυναικί, εὖ γε τῆς μεταβολῆς
 — οὐκέτι ταῦτα τῶν μέψεως δοῦς ἀξίων. μᾶλλον μὲν οὖν 15
 καὶ χάριν ἐμοὶ τὴν πασῶν ὧν ἂν δύναιο κατατίθης μεγίστην.
 θεῶν γὰρ νόμων συνιστῶντων σοὶ τὴν περὶ τὴν σύννευον
 ἀσχολίαν κἄν τις ἄλλο τι λέγῃ παρὰ ταῦτα οὐκ ἀνεκτός, κἀγὼ
 σοὶ τὴν παρ' ἐμαυτοῦ ψῆφον — εἰ δὴ καὶ τὸ ἐμόν τι λογιζῆ —

⁴² τῶν δευρῶν V ⁴³ εἶ που ἐντύχοις om. V ⁴⁵ ἄπω V ἄπο M ⁴⁶ καὶ
 γὰρ θ, V XXX ³ τυγχάνοντες V ⁷ συνιστᾶν V ⁹ Gen. II 24 alibi
¹⁷ συνιστόντων V

- 20 προστίθῃμι. θάρρει δὴ καὶ σπουδὴν ἔχε κεχαρισμένος εἶναι
 διὰ βίου τῇ γυναικί — λέγω δὲ γυναῖκα τὴν μήπω τοῦτ' οὐσαν
 τῷ μήπω τὸν κατὰ νόμους αὐτῇ χρόνον ἐξήκειν. εἰ γὰρ δὴ
 σὺ γυνάξοις σαυτὸν τῇ περὶ τὴν παρθένον καὶ μνηστῆρην θερμῇ
 διαθέσει, πάντως καὶ μετὰ τὰς γαμηλίους δῶδας ἅς μετ' οὐ
 25 πολὺ σοὶ ἀνάψουσι θερμότερον στέροξαις καὶ προσθήκῃν εἶναι
 καὶ τοῦτο τοῖς σαυτοῦ χρηστοῖς ἄλλοις ἡθεοὶ καὶ τρόποις
 δώσεις λογίζεσθαι καὶ πολλῶν ἐμπλήσεις ἀκοάς, καὶ τοῦδε εἵνεκα
 θαυμαζόμενος καὶ μάλιστα τῶν συνευχομένων σοὶ πολλῶν
 30 τοῦ χρόνου πρὸ ὀφθαλμῶν παριστάς τὴν ἐκείνων μητέρα πρὸ
 πάντων ἄγε καὶ νόμιζε καιροῦ δραξασθαι ποῖός τις εἴη πρὸς
 τοὺς φίλους σαυτοῦ φανῆναι· καὶ γὰρ οἰκοθεν κακ τῆς γυναι-
 κωνίτιδος ἐξοίσεις πρὸς τοὺς ἔξω τὴν ὑπὲρ τοῦ πῶς οἶσθα
 φιλεῖν — δεῖ δὲ θερμῶς — μαρτυρίαν. εἰδὼς οὖν ὅτι ταύ-
 35 τὴν εἴπερ ἐκὼν σβέσει τις ταῦτό ποιεῖ ὡς εἴ τις ἀφελεῖν
 ἠδύνατο τοὺς ἀνθρώπους τὸν ἥλιον, γενναῖος ἔσο περὶ τὰ
 πᾶσι κοινῶς ἐπαινούμενα καὶ εὐτυχέστερον, ἴσον δὲ εἰπεῖν καὶ
 εὐθυμότερον τὰ πάντα διαγενήσῃ καὶ μακαρίου τεύξεῃ ὀνόματος.
 ἐγὼ δ', εἰ μὲν ὄψτόν σοι πρὸς ἡμᾶς ἐπιστέλλειν, τὸ προᾶγμα
 40 φιλωῶ, εἰ δ' οὐ — ἀλλὰ σὲ καὶ οὕτω φιλωῶ: —

λά

ΤΩΙ ΑΥΤΩΡΕΙΑΝΩΙ ΕΞΙΣΩΤΗ ΟΝΤΙ ΤΗΣ
 ΒΑΣΙΛΙΔΟΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

- Ὅσῳ πονηρὸν καὶ τῇ ψυχῇ ἐπιζήμιον τὸ τὰ τοῖς θεοῖς
 5 ἀφιερωνθέντα ναοῖς αὐθις πειραῖσθαι ἀποσυλᾶν, τοσοῦτῳ ἀγαθὸν
 καὶ σωτήριον κοσμεῖν τούτους καὶ προβιβάζειν τὰ τε ἄλλα καὶ
 ὅσα πρὸς οἰκοδομὴν ἐστὶ καὶ περίβολον. ἐκείνο μὲν γὰρ ἄντικρος
 ἱεροσυλία, τοῦτο δὲ ἀναθήματος χάρις. τούτων δὲ δὴ τὸ μὲν
 ἀναστέλλειν, τὸ δὲ συναίρεσθαι. πόσης τῆς εὐσεβείας ἔχεται,
 10 οἶδε καὶ ἡ σὴ μεγαλειότης καὶ ἀσφαλῶς οὕτως ὡς καὶ ἄλλων
 εἶναι διδάσκαλος. καὶ γὰρ σὺν εὐσεβείᾳ καὶ φρονήσει καὶ
 λόγῳ τὰ κοινὰ μεταχειρίζῃ τῆς πόλεως, ἐγὼ δὲ ἤκω σοὶ διπλοῦν
 ἐντεῦθεν τὸν μισθὸν προξενήσω τῷ δήλῳ ποιῆσαι, ὅτι περὶ
 τὸν αὐτὸν νεῶν ἱεροσυλία μὲν ἤδη μελετᾶται, ἣν καὶ κωλυθῆναι

²⁶ ἡθεοῖν V ³⁵ ταυτὸν L ⁴⁰ εἰ δ' οὖν codd. XXXI ⁹ τῷ δὲ LM

δεῖ πρὸς τῆς σῆς ἐξουσίας, προσθήκην δέ τινα δεῖ τῷ περι- 15
βόλῳ γενέσθαι τούτου, ἣν καὶ παρ' οὐδενὸς ἄλλου προβῆναι
οἴοντε, ὅτι μὴ παρ' αὐτῆς ταύτης τῆς σῆς ἐξουσίας.

οὕτω καὶ ἀμφοτέρω σοίγε ἀνήκει καὶ ἐμποδῶν στῆναι τῷ
κακῷ καὶ χεῖρα ὀρέξαι τῷ ἀγαθῷ καὶ κερδᾶναι κέρδος θειότατον
μηδὲν δαπανήσαντι. 20

ὁ μὲν οὖν ναὸς εἰς ὄνομα τιμᾶται τοῦ τιμίου Προδρο-
μου. τῶν νεοκτίστων οὗτός ἐστι τῶν ἐν τῷ Βλάγκω· ἐδείματο δὲ
τούτου ὁ ἐμὸς οὗτος παῖς τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ πρεσβυτέρῳ τυγχά-
νοντι, οὐδ' ἐμοῦ περὶ τὴν οἰκοδομὴν θαύτως διατεθέντος. ἕτερος
δὲ τις τῶν τοῦ ναοῦ οἰκημάτων ἐχόμενα δωμάτιον ἑαυτῷ ἐρείκειν 25
ἤρξατο μὲν, οὐκ ἐτέλεσε δέ, δόξαν δ' αὐτῷ μεταναστεῦσαι τῆς
πόλεως ἐξήτει τὸν ἀνησόμενον τὸ μηδὲ ἡμιτελὲς ἐκεῖνο δωμάτιον.
ἐπεὶ δὲ τὸ δίκαιον οὐδενὶ προσῆν ὡς τῷ μάλιστα πάντων πλη-
σιάζοντι — τῷ ἱερεῖ τοῦ ναοῦ λέγω —, συνεφώνησε τῷ ἡμετέρῳ
παιδί τούτῳ χρυσίον λαβεῖν ἔν καὶ ὑπεκστῆναι τῷ ἱερεῖ τῆς 30
δεσποτείας τοῦ δωματίου. ἀλλὰ τούτου μετὰ τὰ συμφωνηθέντα
εὐθύς ἐμοὶ πρὸς τὴν Βενετίαν ἀκολουθήσαντος καὶ μὴ φθάσαντος
ἀποδοῦναι τῷ δεσπότη τῷ δωματίου τὸ νόμισμα, νῦν ἕτερός
τις ἀναστὰς ἀντιποιεῖται τοῦ οἰκήματος καὶ προτιμότερον ἑαυτὸν
φρῆσαι εἶναι τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ μᾶλλον πλησιάζοντος ἱερέως 35
καὶ τὰ συμφωνηθέντα βούλεται ἀκυροῦν· ἡμεῖς δὲ — καὶ γὰρ κἀγὼ
μετέχω τῆς ὑποθέσεως ἅτε δὴ φιλῶν διαφερόντως τὸν ἐν τῷ
ναῷ ἐκεῖνω τιμῶμενον — στέργομεν τὰ πρότερον ὁμολογηθέντα.

τούτον μὲν οὖν ὅστις ποτέ ἐστιν εὖ οἶδ' ὅτι τῆς ἀλογίστου
στήσεις ὀρμῆς — πρέπει γὰρ σοὶ καὶ οἶδας καὶ δύνασαι διορ- 40
θῶν τὰ τοιαῦτα — καὶ ποιήσεις ἀμεριμνότερον τὸν πρεσβύτερον
τῆ τοῦ ναοῦ προσεδρεύειν ἐπιηρεσία. ἐπεὶ δὲ καὶ τι περὶ τὸν
αὐτὸν τούτον νεῶν παλαιοῦ κείται ναοῦ καταπεπτωκότος ἐρεί-
πιον, ἐν ᾧ μῆτε κοσμικὴν οἰκίαν ἀναστῆναι προσήκει — σὺ
γὰρ οὐκ ἔστιν ὅπως ἐπιτρέψεις τινί —, μῆτε μὴν ναὸν ἕτερον — 45
οὐ γὰρ ἀστείον οὕτως ἀλλήλων ἔργιστα δύο παραβελῆσθαι
ναούς· πλείων γὰρ ἐν αὐτοῖς ἢ φιλονεικία τῆς θείας ἔσται δοξο-
λογίας —, ὑπὲρ τούτου δέομαι τῆς σῆς καλοκάγαθίας προστε-
θῆναι καὶ αὐτὸ τῷ ναῷ δῶρον τοῦτο τῷ βαπτιστῇ τοῦ Κυρίου
καὶ ἀνάθημα σόν, ἵν' εἴῃ πολυάνδριον γοῦν τῷ ναῷ. οὐδὲ 50

²¹ δωμάτιον V ὡς τὸ VF ³² πρὸς om. V ⁴⁰ στήσεις V ⁴³ εὖν add.
ead. man. supra ναόν L ⁴⁴ ὃ μήποτε V ⁵⁰ γοῦν αὐτῷ τῷ ναῷ V

γάρ ἐστιν αὐτῷ τόπος, οὐ τοὺς τὸν βίον μεταλλάττοντας κατα-
 τίθεσθαι χρῆ, οὕτως ἐστενοχώρηται τὰ περὶ αὐτὸν καὶ τοσοῦτον,
 ὅτι καὶ τοὺς Ἰουδαίους ἀλλαγῶ καθιδρυμένους τὰ πρότερα μετα-
 ταῦτα φέροντες οἱ τηρικαῦτα τὰ κατὰ τὸν Βλάβγκαν ἐπιτετραμμένοι
 55 αὐτοῦ πον κατῴκισαν περὶ τὸν νεών, καὶ — ἵνα τι λέξω σὺν παιδιᾷ
 — ἐνορίαν τῇ ἐκκλησίᾳ δεδώκασι τὴν συναγωγὴν, καί, οὐς φεύρων
 ὁ Ἰωάννης ταῖς ἐρήμοις συνδιητᾶτο καὶ οὐς γεννήματα ἐχιδινῶν
 ἀνόμαζε, τούτους ρειτουεῖν τῷ τούτου ναῶ παρεσκεύασαν·
 αὐ τὴν τῆς ἀπιστίας ἀηδίαν οὐκ ἔλαττον πάντως ὁ βαπτιστῆς
 60 ἀποστρέφεται, ἢ ἡμεῖς τὴν ἐκ τῆς βυρσοδεψήσεως αὐτῶν μυ-
 σαττόμεθα δυσωθίαν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐν ἄλλοις κείσθω· τούτου
 δὲ χάριν αὐτῶν ἐμνημόνευσα, ὥς εἰ τὸν τόπον, ὃν οὗτοι ἐπέχουσι,
 συνοικία Χριστιανῶν ἐπέιχε, πολλῆς ἂν τῆς παρ' ἐκείνων ἐπι-
 κουρίας ἀπέλαυνεν, ἧς νῦν στερεῖται παντάπασι· τὸ δὲ μηδὲ τὸν
 65 ἀρκοῦντα τόπον εἰς κατοίκησιν ἔχειν, μηδ' οὐπερ ἂν τοὺς
 ἀποικομένους ἐνθάπτοι, τοῦτο δ' εὐσεβεῖν ἐπισταμένη ψυχῇ
 οὐδαμῶς ἀνεκτόν.

σὺ δὲ δὴ, κύριέ μου, καὶ τὰ θεῖα τιμᾶν εἰδὼς καὶ τοῦ καλοῦ
 φίλος ὢν καὶ λόγον ἔχων τῇ σαυτοῦ συνέσει συμπαραθέοντα,
 70 δεῖξον καὶ νῦν, ὅτι τε μισεῖς ἀδικίαν καὶ ὅτι φιλεῖς τὴν τοῦ
 θείου οἴκου εὐπρέπειαν· ἵνα σοὶ καὶ ἡμεῖς μὲν ἀποδοίημεν τὴν
 εὐχαριστίαν, τὴν δὲ χάριν ὁ τῆς χάριτος καλούμενος ἐπωνύμως: —

λβ'

ΤΩΙ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΩΙ

Ἐπειδὴ σε καλῶς κρίνων ὁ κραταῖος ἡμῶν αὐτοκράτωρ
 τὴν ἐξουσίαν τοῦ τὰ δίκαια δοῶν περιέξωσε — καὶ γὰρ εἰ τῶν
 5 οὐδὲν ἔλαττον κακὸν ἡγουμένων ἀδικίαν, ἢ τὰ θεϊότερα παρ'
 οὐδὲν ἄρειν —, ἐμοὶ δίδωσι τὸ περὶ σὲ φίλτρον καὶ θάρρος
 ὑπομιμνήσκων σε ταῦτα τὰ δίκαια, εἴ πού τις τύχοι ἐμοῦ
 δεόμενος καὶ δι' ἐμοῦ τῆς σῆς εὐμενείας ἐλπίζοι τεύξεσθαι.
 ὥς δὴ καὶ ὁ τιμιώτατος ἡμῶν ἀδελφὸς ὄδε, Θεοδόσιος, ἤλπισεν.
 10 ὃν ἐγὼ πολλὰ ἐπαινεῖν ἔχων ἐνὸς τούτου μάλιστα τὸν ἄνδρα

⁶¹ ἀπολαλλάττοντας, ἀπολι add. ead. man. V ⁶² καθιδρυμένα V
⁶⁷ ev. Matth. III 7 ⁶⁰ τῆς ἐκ V μυσαπτόμεθα LM ⁶⁴ ἀπήλαυνεν LM
 ἀπήλαυνεν V δὲ om. L ⁶⁶ ἀποικομένους V XXXII ⁴ περιέξωσε L
 ἔμοῦ τύχοι L ⁸ ἐλπίζει L ἐλπίζη VM ⁹ θεόδωρος in marg. rubr., in textu
 om. nomen L ¹⁰ ἔχω VM

φιλω, οἷς τῆς ἡμῶν φιλίας μάρτυρα ἑαυτὸν καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ
 παράγει. σοῦ γὰρ ἐθέλων τυχεῖν εἰς ἐμὲ καταπέφηνεν ὥσπερ
 εἰς ἄλλον σέ· ταῦτό δ' ἂν οἶμαι πάντως ἔγνω καὶ πρὸς σέ
 κατέφυγεν ὥσπερ εἰς ἄλλον ἐμέ, εἰ παρ' ἐμοῦ τι τῶν ἐμοὶ
 δυνατῶν ἐδεῖτο τυχεῖν. ἀποδέξῃ τοίνυν καὶ αὐτὸς διὰ ταῦτα 15
 τὸν ἄνδρα, καὶ γινῶναι ποιήσεις — εἴ τινές εἰσι τὰ καθ' ἡμᾶς
 ἀμφοτέρους μὴ ἐπιστάμενοι —, ὡς οὗτός τε τάληθῆ μεμαρτύρηκε,
 κἀγὼ σοι γράφων δικαίως τὴν αὐτοῦ μαρτυρίαν συνέστησα.
 οἶδα δ' ὅτι καὶ αὐτὸς φήσεις μὴ δεῖν εἶναι μοναχὸν ἄνδρα, δι'
 ἐπίσκοπον πατέρα ὀφειλέτην χρυσίου καταστάντα, τῆς ἐλπίδος 20
 ἐκπεσεῖν, ἐφ' ἧς βεβαίως ὀχούμενος ἀποτίσειν τὸ χρέος ἐμελλεν·
 εἴχετο γὰρ ἀσφαλοῦς ἐλπίδος τῆς χορηγομένης ἐκ τοῦ βασιλικῆ
 ταμείου τῷ ἐπισκόπῳ δωρεᾶς. εἰ δὲ κἀκείνος φθάσας πρὸς
 βίον ἄλλον ἀνέλυσεν, ἀλλὰ σύγε θαῦμα ποιήσεις, εἰ, ὥσπερ
 ἀναστήσας τὸν ἐπίσκοπον, ἐν χερσὶν αὐτῷ τὴν βασιλικὴν δωρεάν 25
 θείης. οὕτω δὴ γε ποιήσας οὐκέτι οὐτ' αὐτὸς ὀφειλέτης ἔση
 τῷ ἐπισκόπῳ πόρρωθεν ἀπαιτοῦντι τὴν δωρεάν ὀφειλομένην
 ἤδη κἂν ἐνθένδε μετέστη, οὐδ' ὁ ἐκείνου παῖς δεῦρο κἀκείσε
 τοῖς δανεισταῖς περιενεχθήσεται, οὔτε τὸ τοῦ ἐπισκόπου ὄνομα
 μηδὲν ἀμαρτόντος βλασφημηθήσεται. καὶ σὺ δὲ ὅμοιος σαντῷ 30
 κἀνταῦθα φανήσῃ, οὐ μόνον ὅτι μισεῖς ἀδικίαν μαρτυροῦμενος,
 ἀλλ' ὅτι καὶ ἐς τὰ μάλιστα τοῖς δικαίοις συναίρη: —

λγ'

ΤΩΙ ΒΡΥΕΝΝΙΩΙ

Εἴ τί σοι παλαιᾶς φιλίας ἐμπύρευμα, εἴ τι περὶ σοῦ γενναῖον
 οἶεσθαι δίδως ἡμῖν καὶ μᾶλλον ἀνέχη μηδὲν ἔχων ὃ πρὸς 5
 ἀρίστων ἀνδρῶν ἐστίν, ἢ πολλὰ μὲν ἔχων, μηδενὸς δὲ τούτων
 καὶ τοῖς ἐπιτηδείοις μεταδιδούς, νῦν ἐν καιρῷ τὴν περὶ τούτων
 ἀπάντων σοι ψῆφον ἐξοίσεις καὶ τὴν ὑμετέραν Διοφάντου
 βίβλον — ἀντιβαλεῖν ἐξ αὐτῆς γὰρ βουλόμεθα τὴν ἡμετέραν —
 ἐφ' ἡμερῶν ὅσων δὴ σοι βουλομένῳ τυγχάνει προθεσμία πέμψεις
 ἡμῖν. οἶμαι γάρ, ὡς οὐκ ἂν οὐδ' ἐν χρόμασι πλουτεῖν ἔλοιο, 10
 εἰ μηδεὶς συνείσεται σοι τὸν πλοῦτον, μηδ' ἔσται μηδ' ὀτιοῦν

¹² θέλων VM ¹³ ταυτὸν L ¹⁴ εἴπερ ἐμοῦ L ¹⁵ εἰσι om. VM ¹⁷ ἐπι-
 στάμενος V ²⁰ δὲ γε V ²⁹ οὐτι τὸ L XXXIII ² βρυενίω V ⁴ ἡμῖν . . .
 καὶ μᾶλλον ἀνέχη . . . μηδὲν 'Il testo mi sembra lacunoso' p ¹ σοι om. p
 ἐξοίσεις p ⁸ ἀντιλαβεῖν V

- ὁ σοι τὸ εὐπορεῖν μᾶλλον καθ' ἡδονὴν εἶναι ποιήσει. τοῦτο δ' ἂν εἴη δόξα τῶν ἔξωθεν, ὡς οὐκ οὖν ἐν ἀπόροις τὰ σά· ἀλλὰ τούτου μὲν ἕως ὀλίγος ἂν εἴη σοι λόγος. μιμήσῃ δέ
- 15 μοι τοὺς φειδωλούς, οἳ μετρίους ἑαυτοὺς ὀνομάζουσιν, ὡς ἀσφαλεῖς οἱ δεῖλοί; μὴ σύγε, ᾧ φιλοσοφία περὶ παντὸς γίγνεται. μηδὲ τὴν αὐτὴν τοῖς πολλοῖς ἰτέον — οὐς οὐκ ἔστιν ὅστις τῶν λόγου τινὸς ἀξίω λόγου τινὸς ἀξιοῖ —, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἑπτὰ τοὺς πλανωμένους ἀναβλεπτέον. καὶ γὰρ οὖν καὶ ἀνα-
- 20 βλέπεις, καὶ τοὺς ἐκείνων δρόμους διασκοπεῖς, καὶ σοι συνήδομαι τῆς προθέσεως. χαιρεῖν γὰρ ἔω τοὺς πολλούς, οἳ τὰ σεμνὰ διαβάλλοντες μάταια ταῦτα φάσκουσιν, αὐτῷ τούτῳ δεικνύντες ἑαυτοὺς τῆς περὶ ταῦτα δεξιότητος ἥττους ὄντας. πρὸς ἐκείνους τοίνυν ἀνενεκτέον, καὶ πάρεστι θεωρεῖν, ὡς ἐναντία τοῖς ἄλλοις
- 25 ἢ κατὰ τούτους περιόδους. πόθεν γὰρ αὐτοῖς τὸ πολυῦμνητον ὄνομα τοῦτο; πόθεν βίβλοι τὰ κατ' αὐτοὺς διεξιῶσαι τῶν μετρίων προάγονται λόγων ἐξίστασθαι καὶ τῶν ἐθνῶν, οἷς τι μέτεστι παιδείας τε καὶ συνέσεως, πολλὴν τὴν περὶ τούτους σπουδὴν ἔχει; οὐδεὶς ἂν οἶμαι σοῦ μᾶλλον πρότερος εἴποι,
- 30 οὐδ' ἄλλην φήσεις τὴν αἰτίαν, πλὴν τοῦ κινεῖσθαι μὲν τοῖς ἄλλοις ἄστροσιν οὐ κατὰ ταυτά, ἡμερῶν δὲ καὶ μηνῶν ἐντεῦθεν καὶ ὥρῶν καὶ ἐνιαυτῶν καὶ τῶν ἄλλων, ἃ τὴν τῶν πολλῶν διέδραμε γινώσκον, αἰτίοις γίνεσθαι. ταύτη κινεῖσθαι πεφύκασιν οὗτοι· τούτων εἰκόνας ἑαυτοὺς συνιστάτωσαν ἡμῖν οἱ φιλόσοφοι,
- 35 ἐπεὶ καὶ μῆζον αὐτοῖς ἐκ τοῦδε τὸ σεμνὸν περιγίνεται, ἢ εἰ δεκάκις ἑπτὰ πλανήτων ἀποστάσεις τε καὶ συνόδους γινώσκων ἡμᾶς ἔπειθον. πρῶγμα λέγω σαφές, ὅτι καὶ μᾶλλον δήπου θαυμάσομεν ὅστις τὸν μέγαν Ἀλέξανδρον ἐθέλοι ζηλοῦν, ἢ τὴν γῆν ὄσῃν καὶ ὅπως ἐκείνος οἷ τε πρὸ αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν
- 40 βασιλεῖς ἐχειρῶσαντο ψιλῇ γνώσει μεμαθηκότα.

προσέθηκα ἂν ἐκ λογισμῶν καὶ ἄλλα πλείω τοῖς γράμμασιν, εἰ μὴ σε γελάσοντα ἤδειν, τάχα δὲ καὶ ἀγανακτήσοντα, ὅτι σμικρᾶς ἔνεκεν ἀξιώσεως μακρὸν ἀποτείνω τὸν λόγον καὶ σε παρακατέχω πρὸς ἕτερόν τι βελτίω βλέποντα· πλὴν, ὃ καὶ

45 ἀρχόμενος ἔλεγον, αὕτη σε μία δειξεί ἐπιστολή — ταύτην γὰρ οἶμαι καὶ αὐτὸς τὴν ὑπόθεσιν ἠῦχου — καὶ φίλον καὶ γενναῖον

¹⁴ μιμήσει V οἱ p ¹⁹ οὖν ἀναβλ. VM ²⁸ πολλοὶ L πολλὰ p ³³ αἰτίαν L p ³⁵ ἢ ἢ δεκ. V ³⁶ σύνδοον L συνόδοον p ⁴⁰ ψηλῇ V ⁴⁵ δειξεί V

καὶ ἐλευθέριον καὶ — κεφάλαιον ὡς εἶπεν — φιλόσοφον, καὶ πρὸς ἅπαντας λέγειν ἡμῖν δώσεις, ὡς τοιοῦτος ἡμῖν ὁ Βουένιος, οἶον ἠύχόμεθα: —

λδ'

Γράμμασιν οἱ φιλοῦντες τοῖς ἀποῦσιν ὁμιλοῦσι τῶν φίλων· ἡμεῖς δὲ σε πολλάκις τοῦτον προσειρηκότες τὸν τρόπον ἔστι μὲν ὅτε πρὸς τὰ ἴσα διανιστῶμεν, τὰ πλείω δ' ἐκκρουόμεθα 5 τῶν ἐλπίδων. οὐκ οὖν ἐπανήξεις ἤδη ποτέ, ἡμᾶς μὲν τοῦ δοκεῖν ὀχληροῦς ἀπαλλάξων, σαυτοῦ δὲ τὴν ἐντεῦθεν αἰτίαν ἀποτριφόμενος, ἀμφοῖν δὲ τὴν πρὸς ἀλλήλους πόρρω γραμμάτων χαριούμενος ὁμιλίαν;: —

λέ

Ἔχεις ἤδη τὴν βίβλον καὶ θᾶττον ἤπερ ἴσως ὑπέλαβες ἂν· σὺ δ' αἰνύμα πλάσαις ἂν ἐπὶ ταύτῃ καὶ τι τοιοῦτον εἶποις, ὡς ἔστι τι τῶν ἀπάντων ὃ μὴτ' ἀρχὴν ἔλαχε μήτε τέλος· ἔστι 5 δ' οὔτε θεός, οὔτ' αἰών, οὐ κύκλος, οὐ σφαῖρα· πέμπτον γὰρ ἴσως οὐκ ἔστιν εὐρεῖν. χρησάμενός γε μὴν τῷ εὐρεθέντι ἐκ τῶν ἐνότων θᾶττον καὶ αὐτός, ἢ ἡμεῖς ὑπολάβοιμεν ἂν, σπουδῆν ποιήσον ἀποπέμψαι: —

λζ'

ΤΩΙ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΩΙ ΚΥΡΩΙ ΑΝΔΡΟΝΙΚΩΙ

Ἔδει μὲν μὴ γράφειν πρὸς τὸν μὴ γράφοντα, τὸ δὲ περὶ σὲ φίλτρον, κἂν οὐκ ἔστιν ὅτε τοῦτο ποιῆς, ἀεὶ βιάζεται γράφειν. ἀλλὰ μέχρι τότε ταῦτ' ἐγκαλέσω τῷ μηδ' εἰς ἀπολογίαν 5 καθίστασθαι ἀξιοῦντι; διδότη μόνον ἢ περὶ σοῦ φήμη τὰς φίλας ἀγγελίας ἐμοί; αὐταὶ δ' ἂν εἶεν, εἰ εὖ ἔχεις ἐν πᾶσι καὶ σε — τοῦτο δ' ἄνωθεν ἐπισφραγίζοι θεός — ὕψομαι. τοῦτο γὰρ ἂν εἴη κεφάλαιον ὧν ἐγὼ δι' εὐχῆς τίθεμαι.

⁴⁸ βουένιος VM XXXV ⁵ τι om. p ὃ μὴ τὴν ἀρχὴν ἔλαβε p ⁸ τῶν μὲν ὄντων in textu, in corrigendis τῶν ἐνότων (?) p XXXVI ⁵ ταῦτα V

- 10 περὶ σοῦ μὲν οὖν ταῦτά τε βούλομαι, καὶ ἠσθεῖν ἰδῶν·
ὁ δ' Ἀραθόνικος, τί μὴ καὶ τοῦτον αὐτὸς πρὸς τὸ μὴ γράφειν
ἐγύμνασας; ἀλλὰ θάθυμιά μὲν οὗτος γοῦν ἴσως οὐ τουτὶ δρᾷ,
τῷ δὲ μὴ μέλανος εὐπορεῖν. ἄρ' οὖν οὐκ ἴστε με μέλαν ὅσον
15 δῆποτε βούλεσθε παρέχειν ἐτοιμότατον πάντων ὄντα; νεύματι
σημῆνατε μόνον, καὶ τοςόνδε τι πρὸς ὑμᾶς θεύσει, ὅσον ἱκανὸν
εἶναι καὶ τὰς τῶν σοφῶν κλέπτειν ὄψεις, οἷά που καὶ τὸ τῆς
σηπίας τοὺς θηρευτάς — ἀλλὰ τί ταῦτα λέγω; κἂν ἐγὼ μὴ μέλαν
διδῶ, βαπτέτω τὸν κάλαμον τῇ τοῦ σφετέρου δέσματος ἐπι-
φανεῖα, καὶ μέλαν ἀποθλίψει πάντως ἐκείθεν. οὐ γὰρ τοσοῦτον
20 λευκός, ὡς καὶ πρὸς γάλα ἐρίζειν.
τὸν Ἀνδρόνικον εἶδομεν — εἰ δὲ καὶ σοὶ τοῦτο βουλόμενον
ἦν, λέγειν οὐκ ἔχω· πλήν οὐκ ἂν εἶδομεν, εἰ μὴ πολλάκις
μεταπεμφάμενοι μόλις ἐπέισαμεν πρὸς ἡμᾶς ἦκειν. οὐ μὴν
ἦκων τοσοῦτον καθ' ἡδονὴν γέγονεν, ὅσον ἐλύπησε. γράμματα
25 γὰρ σὰ καὶ πάλαι μὲν οὐ προσεδοκήσαμεν, παρ' αὐτοῦ δὲ καὶ
ἀπεγνώκειμεν λήψεσθαι. ὁ δὲ οὐδὲ λόγον τιὰ παρ' ὑμῶν
λέγειν εἶχεν, ὅς ἂν ἐδίδου νοεῖν, ὡς μνήμη σοὶ τῶν ἐμῶν,
ὅτι μὴ τὸν πρόχειρον ἀσπασμὸν καὶ συνήθη, τὸν εἴτε ἀληθῆ,
εἴτε καὶ μὴ τοιοῦτον: —

λζ'

ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ

- Δαιμόνιε· τὸ δὲ μὴ γράφειν σε παρὸν τοῦτο δρᾶν, πῶς
ἂν οὐκ ἄδικον ἀποφάνειας; ἢ τίνα τρόπον σαυτὸν ἀπαλλάξεις
5 τῶν ἐγκλημάτων; οὐδὲ γὰρ τὸ διεστηκὸς αἰτιάσῃ τῶν τόπων.
τοῦτο μὲν οὖν σοὶ καὶ μᾶλλον κατὰ πρόσωπον στήσεται.
ἢ γὰρ οὐκ ἂν γράμματα ἐγγὺς ὄντα σε ἀπητοῦμεν; ἀλλ' εἰ
μηδέποτε πρότερον, νῦν γοῦν μαθεῖν ἡμᾶς ποιήσον, ὅτι μὴ
παντάσῃ τῆς σῆς ἐκπεπτώκαμεν μνήμης. ἐμοῦ γὰρ αὐτός, οὐδ'
10 ἂν πρὸς τὸν Ἄθω βαδίξῃς, ἐπιλήσιμος τεύξῃ. τοῦτο δ' ἂν
εἴη τοῖς φιλοῦσι καὶ φιλουμένοις τὸ κάλλιστον, ἢ μνήμη, καὶ
τὸ ἐπιστέλλειν ὁσάκις ἂν ἐγχωρῇ. σὺ δ' ἐμῶν μὲν ἴσως γραμ-
μάτων ἐπιθυμεῖς· ὅπως δὲ ταῦτα παρέσται, μικρὸν ἢ οὐδένα
λόγον ποιῇ; παρῆσαν δ' ἂν, εἰ καὶ αὐτὸς ἔγραφε — οὐδὲ

¹³ τῷ μὴ δὲ μέλ. L τὸ δὲ μὴ μέλ. V τῷδε μὴ M ²¹ σὺ V ²⁴ ἐλύ-
πησεν VM

γὰρ οὐδ' ἐγὼ τῶν σῶν, ὡς ἂν ἴσως αὐτὸς οἰηθῆς, ἀνέραστος — 20
 νῦν δὲ καὶ σοῦ μὴ γράφοντος πάρεσι, καὶ γνώρισον τοῦτοις,
 ὅτι μὴ μάτην τὴν τοσαύτην ἐστάλησαν· εἰ δ' ἐγὼ μὲν γράφω,
 σὺ δὲ μὴ τοῦτο ποιεῖς, οὐκ οἶδα τίνα τὸν ἐπαινεδόμενον
 ἕξεις: —

λή

Μόλις ὁ δεῖνα τῆς εἰρηκτῆς ἀνεθεῖς τάχιστα κεκινδύνευεν
 αὐθις τοὺς ἐκεῖ προσειπεῖν καὶ οὐπω πέποιθεν ἐν ἀσφαλεῖ
 καθεστάναι, τὸν δὲ Ταντάλου πέτρον ὑπεριπτάμενον δέδοικεν. 5
 εἴη δ' ἂν ὁ φόβος τοῦδε καὶ πολὺ προέχων τοῦ Τανταλείου.
 τῷ μὲν γὰρ ἄχρη μοχθηρῶν ἐλπίδων προὔχῳρι τὸ πάθος· ὁ
 δὲ — οὐ γὰρ τοῦ ὑπάτου Διὸς ἦν — καὶ πείραν ἔσχε τοῦ
 λίθου πεσόοντος, μικροῦ καὶ συντριψαντος ἂν, εἰ μὴ τάχα καὶ
 δευτέραν αὐτῷ ταμιεύεται πτώσιν. οὐ τοιούτοις οὔτος ἤλπισεν 10
 ἐλθῶν δεῦρο θορυβηθῆσεσθαι· ἐλπίδος μέντοι καὶ φόβου μεταξὺ
 κείμενος οὐδ' ἑαυτῷ τί χρήσεται οἶδε. καὶ φόβον μὲν οὐκ ἂν
 ἔροιο τίνος, εἴρηται γὰρ· ἐλπίδος δὲ τοῦ καὶ σέ ποτε πρὸς
 ἡμᾶς ἐπανήξειν, ἢ γραμμασι σοῖς ἐπὶ τι τῶν ἀπάντων φέροντα
 τὰς ἐλπίδας ἐρείσειν. εἰ δὲ δεῖ καὶ ταύτας αὐτῷ ῥαγῆναι — ἀλλ' 15
 ὁ μὲν οὐκ ἂν βούλοιο· βούλοιο δ' ἂν, εἰ πᾶσά γε ἀνάγκη
 τουτὶ γενέσθαι, τὴν ταχίστην ῥαγῆναι, ὡς ἂν καὶ γνώ,
 τίνα τρόπον ἑαυτὸν διαθήσεται· ὡς νῦν γε χειμῶνα μόνον
 ἐμποδῶν αὐτῷ γινόμενον δυστυχεῖ τοῦ μὴ τὸ Βυζάντιον ἡμῶν
 καὶ τὴν εἰρηκτὴν καταλιπῶν ὄχεσθαι. 20

περὶ μὲν οὖν τούτων οὐκ εἰς μακρὰν αὐτὸς τὴν ἀπόκρισιν
 θήσῃ· τῷ δὲ τὴν ἐπιστολήν σοι κομίζοντι συνήθεια μὲν πρὸς
 ἡμᾶς ἐστι, πάσχει δὲ ἄπερ οὐδ' ἂν τοῖς ἐχθροῖς ἠρασάμεθα.
 ὑπὲρ οὗ γὰρ πελάγη διέβη μακρὰ καὶ βαρβάρους συνέμιξε καὶ
 τὸ ζῆν ἐλπίσιν οὐκ ἀσφαλῆσιν ἐπίστευσε, τούτου παρὰ πᾶν 25
 ἐκπίπτει τὸ δίκαιον. γνοὺς τοίνυν οὐκ ἄλλοθεν ἐσομένην αὐτῷ
 τὴν βοήθειαν ἢ πρὸς ὑμῶν, πρόσσειν ὑμῖν καὶ τῇ δίκῃ θαρρῶν·
 πιστὸν δὲ ἐκεῖνο τούτου πᾶς ἂν ἠγῆσαιτό τις, ὡς οὐ ζητεῖ τὰ
 μὴ δίκαια. τῆς γὰρ ὄρας ἐν ἀκμῇ τοῦ ψύχους οἴκοι μένειν
 ἀναγκαζούσης ὅδε τὸν ἐκ τῆς ἀδικίας χειμῶνα μᾶλλον βαρέως 30

XXXIIX ¹⁶ ἐρείσειν V ¹⁹ δυστυχεῖν L ²² τὸ δὲ V ²⁸ τούτου om V
³⁰ ὁ δὲ LVM

ἤνεγκε· καὶ μακρὰν τὴν πρὸς ὑμᾶς οὔσαν οὐκ οὐκ ἔγνετο
 ῥάθυμος στείλασθαι· καὶ τοῦτο δὲ οὐ μικρὸν, ὅτι καὶ μείζονι
 τὴν τύχην ἢ κατ' αὐτὸν εὖ εἰδὼς ἐλευσόμενον εἰς ἀργῶνας
 οὐκ ἀναπίπτει· ἀληθείας ταῦτά γε σύμβολα τῷ παρόντι καὶ
 35 τοῦ μὴ τῶν ἀλλοτριῶν ἦκειν εἰς ἔφεσιν. πῶς γὰρ ἂν; ὅς
 γε καὶ περὶ τῶν οἰκείων περιδεῆς οὕτως ἐστίν, ὡς, εἰ μὴ σύ-
 γε τὴν ὑμετέραν παράσχους αὐτῷ ῥοπήν, μὴ πᾶν τι θαρσεῖν,
 ἐπὶ γῆς ἰούσῃ τῇ δίκῃ ἐντεύξεσθαι. εἰ δὴ μήθ' οὗτος ὀργώσει
 τε καὶ ταλαιπωρήσει μάτην, μήτ' ἄλλως αὐτὸς γέγραφα, τῶν
 40 βουλομένων γίνου καὶ λόγον ποιεῖσθαι φίλων καὶ τοῖς ἀδικου-
 μένοις ἀμύνειν: —

λθ'

ΤΩΙ ΖΑΡΙΛΗΙ ΚΥΡΩΙ ΙΩΑΝΝΗΙ

Καὶ τάχος ἐπαγγελάμενος ἐπανήξειν μᾶλλον τῇ βραδυτῆτι
 λυπεῖς ἤπερ ἐκείνῳ ἂν εὐφρανας καὶ τὰς ἐλπίδας ἡμῖν εἰς
 5 ἀπόγνωσιν ἤδη περιστᾶς. χρῆν δὲ οὐχί· τὸ γὰρ τὸν οὕτω
 φιλοῦντα, ὡς ἐγὼ σέ, εἰς ἀθυμίαν ἐμβάλλειν, ὡς ἐμὲ σύ, ποῦ
 δίκαιον; σοῦ μὲν οὖν τινες τοῦτο θαυμάζουσιν, εἶγε τοσοῦτον
 διστᾶν σεαυτὸν τῶν λόγων ἀνέχῃ· ἐγὼ δ' ἐμαυτοῦ μείζον τι
 θαυμάσας ἔχω — οἷς ἐξὸν ἐπέχειν σε τῆς ἀποδημίας, τοῖς
 10 ἐπὶ ταύτην καλοῦσιν ὑφήκα. σὺ δ' οὐ μόνον με λόγοις ἀπατᾶν
 καὶ μηδὲν τέλος ἐχούσαις ἐλπίσιν ἐμελλες σαίνειν, ἀλλ' ἤδη
 καὶ γράμμασι, καὶ γράφων τὴν ταχίστην ἐπαναστρέφειν οὐδὲ
 βραδέως τουτὶ δοῦς· καὶ σοὺ τὴν ταχυτῆτα καὶ βραδυτῆτος
 περαιτέρω αἰσθάνομαι· καὶ τὴν ἐπιστολὴν ὅσαι ὄραι λαμβάνων
 15 εἰς χεῖρας βούλομαι μὲν αὐτὴν ἀληθεύειν, ὅτι σὴ καὶ ὅτι σε
 ἰδεῖν τοῦ παντὸς ἄξιον ἠγοῦμαι· αἰεὶ δὲ — πῶς ἂν σεμνῶς
 εἴποιμι; — ψευδομένῳ ἀλγῶ καὶ μόνος μόνη πρὸς δίκην
 καθίσταμαι καὶ τῆς μηδὲν πέρας δεχομένης ὑποσχέσεως ἐγκαλῶ.
 ἀλλ' οὐδὲν μοι πλεόν ἐντεῦθεν, προσθήκη δὲ μᾶλλον ὀδύνης
 20 τὸ μηδὲ δίκην ἱκανῶς ἔχειν παρὰ τῆς τοῦς ὀνείρους δὴ τούτους
 ὑποτεϊνούσης λαβεῖν. λήψομαι δὲ καὶ ὑπὲρ ἀμφοῖν παρὰ σοῦ
 δίκας ποτέ, ὅταν ἐπανελθόντα, ἅ σε τῶν μαθημάτων ἀποδημοῦντα
 διέφυγεν, ἐπιμελῶς εὖ μάλα διδάσκω. ἴθι δὲ τάσδε τὰς δίκας

²¹ ἡμᾶς VM ⁴⁰ λόγων V XXXIX ⁴ εἶπερ V ⁸ τὸν λόγον V
¹⁴ λαμβάνων V

ὅσον τάχος ὑφέξων, σοὶ μὲν ἡδίστας ὁμοῦ καὶ λυσιτελεστάτας, τοῖς δὲ σοι καθ' αἶμα προσήκουσι τῶν εὐκταιοτάτων· καὶ μὴ 25 νόμιζε καμὲ χαίρειν ὡσπερ σὺ νῦν σαυτὸν ἐκδοὺς ταῖς ἀνέσεσιν· ἀλλ' εἰ μὲν σπεύσας ἤξεις, τηνικαῦτα γοῦν χαρήσεσθαι· εἰ δὲ μάτην τὴν σὴν ἐπάνοδον ἐλέγξεις, ἐλπίζοντα τὸ ἐπὶ σοίγε μηδέποτε: —

μ'

ΤΩΙ ΔΕΣΠΟΤΗ

Ἔδει μὴ μέχρι πολλοῦ με τὴν σὴν βασιλείαν ἀποδημοῦσαν ποθεῖν — οὐκοῦν ἔργον δὲ τοῦτο θεοῦ; πρῶτον μὲν ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀποδημίας ἀνέψυξά μοι τὸν ἔρωτα — οὐδὲ γὰρ ἂν 5 ποτε δι' ὑμᾶς ἐπιλαθοίμην τοῦ Λοπαδίου —, εἴτα γραμμάτων παραμυθίαν ἐκομισάμην, νῦν δὲ καὶ ἀγγελλαν τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐπανόδου· τὸ μὲν ἀσμένως, τὸ δὲ ἐλπίσας, τὸ δὲ καὶ ἥδιον ἢ πᾶν ὀτιοῦν. πέμπω τοίνυν τὴν ἐπιστολὴν ὑπαντήσουσαν καὶ τὴν προσκύνησιν καὶ εὐχὴν ἀφοσιωσομένην, ἐπεὶ περ ἑμαυτὸν 10 πέμπειν οὐκ ἔχω. μέμφεται δὲ οὐδεὶς, εἰ τὴν ἐπάνοδον ταχίω ποιείσθαι προτρέποιο, συγγνοίεν δ' ἂν οἶμαι πάντες· ὁ γὰρ πόθος βιάζεται. πείθει δὲ με φιλεῖν οὐχ ἢ περὶ ὑμᾶς τύχη καὶ τὸ ὑπέρομεγα τῆς ἀξίας — περιφανῆ μὲν γὰρ καὶ ταῦτα —, ἀλλ' ἢ τῶν τριῶπων χρηστότης καὶ τὸ μηδενὸς περὶ τὰ κάλλιστα 15 ἀξιοῦν ὑποβεβηκέναι καὶ — ὃ μηδενὸς δεύτερον —, ὅτι σεαυτὸν τοιοῦτον παρέχεις, οἷον οὐκ ἂν τις δύναιτο καὶ μόνον εἰς ὄψιν ἐλθὼν μὴ φιλεῖν. δι' ὧν πάντων βούλομαι μὲν εἰπεῖν, ὡς ἀποκρύπτεις τὰ τῆς τύχης λαμπρά. ὁρῶ δὲ, ὡς οὐδὲν ἥττον περιφανέστερα ἑαυτῶν ἀπεργάζῃ· καὶ μᾶλλον ἂν αὐτὸς 20 κατὰ τῆς τύχης κανήσαιο κόσμον αὐτῇ περιτιθέναι, ἢ ἐκεῖνη μέγα φρονήσειεν, ὅτι τοῖς αὐτόθεν ἐπαινετοῖς τὸ παρ' ἑαυτῆς λαμπρὸν συνεισήμεγκεν.

Ἰδομεν δὴ τὴν βασιλείαν σου τάχιον καὶ τοὺς χροσοῦς ταύτης ἀετιδεῖς δεῦρο πεμπομένους ὑπὸ θεοῦ· οὐς ἐγὼ καὶ 25 Μερκούριος μάλιστα πάντων ἠδέως ὑποδεξόμεθα. Μερκούριος δὲ καὶ συνέσται· ἐς καὶ συνῶν ὑμῖν καὶ ἀπῶν ὑμέτερος εἶναι

⁴ XL οὐκοῦν V ¹⁰ ἀφοσιωσαμένην V ¹⁹ ἀποκρίπτεις V ²⁵ παρὰ θεου V

τὰ πάντα σπεύδει, νῦν δὲ καὶ λόγοις σχολάζει ὑμῖν ἑαυτὸν
ἐπιτηδειότερον εἶναι παρασκευάζων τὰ τε πρὸς λόγους καὶ τῆς
30 παρ' ὑμῶν εὐεργεσίας ὑποδοχὴν: —

μά

ΤΩΙ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΩΙ ΚΥΡΩΙ ΑΝΔΡΟΝΙΚΩΙ

Τὸν Ἀνδρόνικον οὐ μικρῶ τῷ μέσῳ ἥδιον εἶδον ἢ πρό-
τερον· οὐδὲ γὰρ ταῦτό τὸ καὶ γράμματα τοῦ φιλομένου ἔχειν
5 διδόναι τῷ μηδὲ πιστεῦεσθαι, εἴγε ὅλως ἐκείθεν ἦκει. τῇ γε
μὴν προσοῦση ἀρτίως ὑμῖν τύχῃ πολὺ τὴν περὶ αὐτὸν ἀντι-
μαρτυροῦσαν εἶδον σκευήν. χρηὴ δὲ μὴ μᾶλλον τῶν ἀλλοτρίων
ἔνεκεν εὖ πράττειν τινά, ἢ τῶν οἰκείων. καὶ γὰρ τῶν τῆς
τύχης μεταπιπτόντων κύβων τὸ μὲν οἰκείον μένει πιστῶς τῶν
10 ἐναντιωμάτων τῆς ἀπίστου δαίμονος ἀνεχόμενον· τὸ δ' ἀλλότριον
οἴχεται πάλιν ἐκείνους μετιόν, οὓς ἂν εὐδαιμονοῦντας πρὸς
καιρὸν ὑπέλθῃ καὶ τῆς ἐκείνων κατατροφήσῃ χρηστότητος.
χωρὶς δὲ καὶ τοῖς εὐχομένοις τοῦτον ἰδεῖν τὸν καιρὸν — εἴτ'
ἰδοῦσι μὲν, μηδὲν δὲ πλεον αὐτοῖς ἰδοῦσι γενόμενον —, πῶς
15 οὐκ ἂν τῆς εὐχῆς μεταμέλοι; εἴτα εἰ μὲν σοὶ μὴ δεξιά τὰ τῆς
τύχης εἶπετο, οὐκ ἂν ἠβούλου μὴ τοὺς ὑμετέρους εὖ πάσχειν·
νῦν δ' ἐκείνων καλῶς προχωρούντων οὐτοί σοι μενοῦσιν ἐπὶ
τῶν πρόσθεν; οὐκ ἂν οὐδὲ σοὶ τοῦτ' εἴῃ κατὰ γνώμην,
ἐκείνῳ γε μένοντι, ᾧ καὶ τοῖς ἄλλοις παραινεῖν ὄρεσται. θαν-
20 μάσῃς δὲ μηδὲν, εἰ τοῖς προτέροις γράμμασιν Ἀνδρόνικου
κατηροῦσας νῦν τοῦτον βούλομαι ἀφελῆσθαι. κάκεινο γὰρ
διὰ σέ· καὶ τοῦτο νῦν ὑπὲρ σοῦ. ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν, εἰ μὴ σὸς
ἦν. Ἀνδρόνικον ἦδειν· οὐδ' ἂν, εἰ μὴ σοὶ πιστότατον ὄντα καὶ
μάλιστα πάντων εὖνον ἐκ πολλῶν πειραθεῖς ἔγνω, τοιαῦτ'
25 ἂν ὑπὲρ αὐτοῦ γράφειν ἐθάρρουν. εἰ μὲν οὖν μοι ταυτὶ τὰ
γράμματα δυνήσεται τι, εἴσομαι, ἐπειδὴν αὐτὸν πάλιν πρὸς ἡμᾶς
ἦκοντα φαιδρότερον ὄντα ἴδω καὶ τὴν καθ' ὑμᾶς τύχην ἐμοὶ τε
καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν οὐ λόγῳ μόνον, πολλῶ δὲ δὴ πλεον
καὶ σιγῇ κηρύττοντα. νῦν δὲ σοὶ τὰ τῆς στρατείας καὶ στρα-
30 τηγίας ἀγαθῆς τύχῃ πέπομφα σύμβολα· καὶ δὴ στρατήγει καὶ
νίκαι καὶ ἀνακηρύττου καὶ ἔρωσο: —

XLI ⁴ ταυτὸν L φιλομένου L ⁵ τὸ μηδὲ V ¹⁴ μηδὲν πλεον V

¹⁰ lacuna pro verbo ἐκείνῳ M pauca videntur ante hoc verbum intercidisse

²⁰ δυνήσεται τι V ²⁹ στρατείας VM

μβ

ΤΩΙ ΖΑΡΙΔΗΙ ΚΥΡΩΙ ΙΩΑΝΝΗΙ

Οὕτω σοι δοκῶ τῶν σῶν ἐπιλήσιμων; οὕτω μηδὲν ὑπομένειν
 δεινόν, εἰ μὴ τάχιστα ἐπανήξεις; εἰ μὲν οὖν αὕτη σοι περὶ
 ἐμοῦ δόξα παρίσταται, μὴ ἀγνόει ἀμαρτάνων· εἰ δὲ τῶν 5
 ἐλάχιστά σοι μέλειν ἡμῶν παρ' οὐδὲν ἄγεις, εἴ τις οὐ στέργει
 σου τὴν ἀποδημίαν, ἴσθι τὰ μέγιστα ἀδικῶν. ἀλλ' εἰ μὲν ἐμὲ
 μόνον ἀδικῶν διετέλεις, ἤλγουν μὲν ἐγώ· πῶς γὰρ οὐκ
 ἂν; σὺ δὲ — τὸ γὰρ κατὰ γνώμην ἐποίεις — οὐδὲν ᾧου
 πάσχειν ἀνήκεστον. νυνὶ δ' οὕτως ἐκφανέστατα καὶ σεαυτὸν 10
 ἀδικεῖς, ὥστ' οὐδ' ἂν αὐτὸς ἔχοις ἀρνήσασθαι. καὶ διπλῆ
 ζημιόεις· τοῦτο μὲν οἷς τὰ κτηθέντα τῶν λόγων ἀπορροῖ σοι
 καὶ ἀμβλύνεται καθ' ἡμέραν, τοῦτο δὲ καὶ οὐς κτηθήσεσθαι
 παρῆσαν ἐλπίδες προσαπολλύς. τῷ μὲν δὴ πατρὶ καὶ φιλεῖν
 λέγοντι καὶ παρ' ἑαυτῶν κατέχειν προθυμουμένῳ χάριτας εἴσομαι· 15
 παρῆξει σοι γὰρ συλλογίσασθαι, ὅσον τῷ κατὰ λόγους γεννῶντι
 μείζων ὁ πόθος, ἢ τῷ κατὰ σάρκα περὶ τοὺς ὑέας ἐντέτηκεν.
 εἰ δὲ καὶ τῶν πατρῶων ἐπιμελεῖσθαι κελεύει καὶ — ὅπως ἂν
 ἐπιδιδῶ ταῦτα — τὸν πάντα ποιεῖσθαι λόγον, ἐγὼ δέδοικα μὴ
 χάλκεα χρυσέων ἀλλάξῃ καὶ τοῦ καλλίστου πάντων κτήματος, 20
 λόγου, τὰ κέλνου γήδια προτιμήσης. σὺ μὲν οὖν ἴσως ἐπανήξειν
 διανοῆ μὲν, ἀλλ' οὐχὶ νῦν, οὐδὲ σπεύσας· ἐγὼ δὲ θαναμάζω,
 εἴπερ ἐν ἐλαφρῷ σοι τὸ πρᾶγμα κείται καὶ οὐδὲν οἶει δεινόν,
 εἰ σὺν μακροῦ χρόνῳ ἐπαυιῶν οἶα διδασκάλῳ τῶν συμφοιτητῶν
 ἐκάστῳ προσενεχθήσῃ, δέον, ὡς ὁ κωμικὸς εἶπεν, ἑκατὸν στα- 25
 δίοισιν ἄριστον εἶναι τῶν ἄλλων· πᾶσαν εἰσφέρειν σπουδὴν.
 τοῦτο δὲ καὶ πᾶς ἑαυτῷ οὐκουν ῥάθυμός ἐστιν εὐχεσθαι καὶ
 σὲ δὲ πειθέτω μηδεὶς τῶν ἐλαχίστων ἠγεῖσθαι. μὴ τοίνυν ὅπερ
 ἦσθα — λέγω δὲ τὴν φύσιν ὀξύς —, ὡς εἰ μὴ τοῦτ' ἐτύγχανες
 ὦν, μένειν ἀργὸν ἔα παρὰ σεαυτῷ, μηδὲ σύμπνιγε τὸ καλὸν τοῦ 30
 νοῦ πῦρ, ᾧ μακρὰν ἐπιτιθεῖς σεαυτῷ τὴν ἀποδημίαν, ἀλλ' ἄνευ
 προκύψαι τὴν φλόγα καὶ εἶσθαι, ὅπως ἀέριος ὁ πυρσὸς ἀναφθίγεται.
 πείθω δ' ἑμαυτὸν, ὡς ἔπεισε τὸν πατέρα τὰ σὺν σοὶ πρὸς αὐτὸν
 ἦγοντα γράμματα καὶ σε τὰ παρόντα ὁδοῦ ἐπιβαίνοντα προσερεῖ.

XLII ⁴ οὖν om. L ⁵ τῷ V ¹⁰ σοι om. L τὸ κατὰ L ¹⁷ τὸ κατὰ L
²⁰ Hom. Z 236 ²¹ προτιμήσεις V ²⁵ Aristoph. Nub. 430

- 35 εἰ δ' ὁ μὲν σφόδρα πατὴρ ὢν φιλοτιμεῖται φαίνεσθαι, ἀλλὰ
 σέγε μὴ λανθάνετω, πότερος τῶν πατέρων ἐνάγει πρὸς τὰ
 βελτίω, κἀκείνῳ πείθεσθαι. οὕτω καὶ Ἀλέξανδρος πρὸς
 Ἀριστοτέλην ἢ Φίλιππον ἔνευε· σοὶ δ' οὐ μικρὸς ἔπαινος, εἰ
 πρὸς Ἀλέξανδρον τείνεις. ἀλλ' ἡμῖν, εἰ μὲν αὐτίκα δὴ μάλα
 40 σπεύσας ἐπανακομισθήσῃ, ἐορτὴ τοῦτ' ἔσται· εἰ δὲ βράδιον,
 καὶ τότε μὲν ἐορτάσομεν, πλὴν πολλὰς μεταξὺ γε ἀνεορτάστους
 ἀποβιβληκότες ἡμέρας: —

μγ'

ΤΩΙ ΛΕΣΠΟΤΗΙ

- Οὐκ ἄρα μόνος ἀνθρώπων αὐτὸς ἐπαγγεῖλασθαι τε εἶχον
 καὶ πᾶν, ὃ τὴν ἐπαγγελίαν εἶργει, ποιεῖν ἐκποδῶν; ὑπεσχόμεν
 5 γὰρ ἐξ ὑμῶν ἀνακομιζόμενος γράφειν, γέγραφα δὲ οὐδὲν
 πολλοῦ ἤδη τοῦ χρόνου· τὸ δ' αἴτιον Μερκουρίου ἦν ἐρωτᾶται
 ἀναγγεῖν, πλὴν κἀγὼ λέγω· Μαυρίκιός τις ἐστίν, ἀνὴρ δεινὸς
 συγγέαι τε πράγματα καὶ ψεῦδος ἐπὶ ψεύδει συνθεῖναι καὶ
 ὄρκους ταῦτα κυρῶσαι καὶ δόξαι τοῖς ῥαδίοις εἰς τὸ πιστεύειν
 10 τὰ γε ἀπὸ τρίποδος λέγειν, ἀνὴρ εἰρηνεύειν οὐδένα χρόνον
 εἰδῶς, εἰ μὴ τις αὐτὸν ἔχοι καθεῖρξας. οὗτός με τῶν καθ'
 ἡδονῆν πάντων ἀφέλκει καὶ πρὸς τὴν αὐτοῦ πονηρίαν παρα-
 τᾶττεσθαι πείθει. ἄπτομαι καλάμου πρὸς τὸ γράφειν ὄρκω, ὃ
 δ' εὐθύς με προκαλεῖται πρὸς συμπλοκὴν οἷς ποιεῖ, καὶ νῦν
 15 κλέψας ἑμαυτὸν ἐξ ἐκείνου τοσοῦτον ὅσον ἐπιστεῖλαι τὴν
 ἐπαγγελίαν πεσοῦσαν ἀνακαλοῦμαι. καὶ πᾶν ὅτι κάλλιστον τῆ
 σῆ βασιλείᾳ καὶ τοῖς χυσοῖς ὑἱέσι πρὸς θεοῦ βούλομαι τε καὶ
 εὐχομαι καὶ σῶς ἰδεῖν ἐπανήμοντας προσεπεύχομαι· ἀλλὰ γὰρ
 ἀγαθὸν ἅπαν μέλλον μὲν ταῖς ἐλπίσιν εὐφραίνει, προβὰν δὲ
 20 αὐτῷ τῷ γενέσθαι μείζω συνεισφέρει τὴν ἡδονήν.
 κἀγὼ γοῦν, ὅτι μὴ μάτην ἔμελλον περὶ Μερκουρίου
 δεήσεσθαι, καλῶς τε ἥδειν καὶ εἰδῶς ἔχειρον. ἢ τε γὰρ ἔντευξις
 πρὸς τοῦτον οἶον καὶ παρακλήσεως δίχα εὖ ποιεῖν εἰωθότα, καὶ
 ὑπὲρ ἀνθρώπου πάσχειν εὖ εἶπερ τις ἀξίου καὶ τῆς δεήσεως
 25 πέρας λαβούσης ἤσθην ἔργου εἰπεῖν ὅσον, εἴ τις ἔτυχεν ἀγαθοῦ
 του τυχεῖν δι' ἐμοῦ, εὐεργετήσθω δὴ καὶ εἰσέτι ὁ ἀνθρώπος.

XLIII ⁵ ἀνακαζόμενος L ⁸ ἐπὶ ψεῦδος V ¹⁴ με om. V ¹⁶ καὶ πᾶν
 — προσεπεύχομαι om. L ²¹ οὖν V

εἴτε γὰρ εὖ ποιεῖν δεῖ, τίνοι μᾶλλον ὑμῶν τῶν τηλικούτων εἴποι
 τις ἂν τόδε προσήκειν; εἴτε εὖ πάσχειν, πάρεστι Μερχούριος
 ἐκ τοῦ πάνυ δίκαιος εἶναι πρὸς ὑμῶν εὐτυχεῖν ἀποισόμενος
 τὰς εὐεργεσίας· οὕτω γὰρ τήν τε ξένην ἥδιον ὕφεται τῆς 30
 πατρίδος, καὶ ἐπανήκοντα οὐδεὶς αὐτὸν τῆς ἀποδημίας μετά-
 μελος εἰσελεύσεται: —

μδ

Εὐφρόσυνος εὖ ποιεῖν ἄλλους ἐπαγγελλόμενος ἔλαθεν
 ἑαυτὸν γενόμενος ἐν κακῷ· ἔμελλε δὲ ἄρα τοῦτον ἐπὶ τὴν
 ἡμεδαπὴν ἐκ τῶν Ταύρων ἄξειν ἢ τύχη γνωσόμενον, εἰ καὶ 5
 παρ' ἡμῖν εἰσι συμφοραὶ· καὶ δὴ μεμάθηκεν οὕσας, καὶ νῦν
 ἔστιν ἐν εἰροκτῇ, λησταῖς καὶ τυμβωρύχοις ὁμοῦ, τοῦτο μόνον
 οὐ δυστυχῶν, ὅτι καὶ κοινωνός ἐστιν αὐτῷ τῆς μὲν συμφορᾶς
 τῶν ἡμετέρων τις μοναχῶν, τῆς δὲ λύπης, ἧς εἰς γνωσῶν ἦλθεν
 ὁ ἄνθρωπος, λόγων δ' ἐκείνων φιλοσοφίας ἀπτομένων ἢ μᾶλλον 10
 ὑπερβαλλομένων φιλοσοφίαν, μακρὰ κατεσκεδάσθη σιγή. εἴτ'
 οὐκ ἀπατηθεὶς, εἴτε παρακρουσθεὶς — οὐ γὰρ ἔχω λέγειν —
 ἄξια πέπραγεν ὁ γέρον ἐλέου· μὴ γὰρ ἐγὼ φαίην, ὡς κακουρ-
 γία χρησάμενος. ὅτω γε μὴν τρόπῳ συνηρέχθη τὰ κατ' αὐτόν,
 ὁ διακομιστὴς τῶν γραμμῶν ἐρεῖ. ἐγὼ δὲ τοῦτ' ἔχω λέγειν, 15
 ὡς διδάξει τοῦτον ἢ κάθειρξις, ὡς ἄρα βέλτιον ἦν αὐτῷ, εἶπερ
 ἐκ τῆς Χερρονήσου τῶν Ταύρων χορῆν μετανίστασθαι, πρὸς
 Ὑπερβορέους ἵεναι καὶ εἴ τις ἐπέκεινα τούτων ἄγνωστος γῆ,
 Θράκην δὲ καὶ τὸν παρ' αὐτῇ Βόσπορον χαίρειν ἔαν καὶ
 πόρρωθεν ὅσον οἴοντε ταῦτα προσαγορεύειν καὶ μόνοις ἄστροις 20
 σημαίνεσθαι. κάπειδ' ἀπαλλαγῇ ποτε τοῦ δεσμοτηρίου,
 αὐτίκα μοι δοκεῖ καὶ τὴν ἀλλοδαπὴν αὐθις αὖ ἐπισκέψεσθαι
 κάκει μνήμη τῆς Κωνσταντίνου μνήμη συμφορᾶς ἔσται τῷ
 γέροντι. κἂν ἐν ὑπνοῖς εὐθὺ Βυζαντίου πλέοντα ἑαυτὸν ἴδῃ,
 τὴν πρὸς βάρβαρον ἀπάγεσθαι δόξει καὶ ἀποδιδράσκειν πειρά- 25
 σεται. εἰκότως· ἄλλο μὲν γὰρ ἄλλου, φρονεῖν δὲ εἰδότες
 ἀνδρὸς τοὺς τῶν κινδύνων τόπους μὴ μεταβαλλόμενον φεύγειν.
 δεῖ δὴ καὶ ὑμῖν βοήθειαν ὅση δυνατὴ καὶ παραμυθίαν ὀρέγειν
 τάνθρωπῳ, βασιλικῷ λέγω προστάγματι. κἂν μὲν τοῦ τὴν ἐπι-

30 στολήν σοι τιθέντος εἰς χεῖρας ἐπανιόντος ἔτι τοῦτον ἔχη τὸ δεσμοτήριον, ταύτη τὸ κακὸν λύσεις· εἰ δ' ἀνεθεῖς εὐρεθείη, καὶ οὕτω σοι παρ' αὐτῷ κείσονται χάριτες. σὺ γὰρ τὸ ἐπὶ σοὶ λέλυκας, ὃ δέ σε καὶ πρὸ τῆς εἰρκτῆς τὰ πρῶτα τῶν φίλων εἶχε καὶ νῦν μᾶλλον τοιοῦτον ἠγήσεται. δεινὸν δὲ καὶ
 35 ἄλλως ἐπίψογον, εἴ τις ἡμῶν καθαρπτόμενος εἰρωνεύοιτο, ὡς τοῦδε χάριν Εὐφρόσυνος Ῥωμαίοις προσῆλθεν, ἵν' εἰς δεσμοτήριον φρουροῖτο κατάκλειστος, ὥσπερ οὐκ ὄντων δεσμοτηρίων καπὶ τῆς ἀλλοτρίας. καὶ γὰρ εἰ τοῦτ' ἔδει παθεῖν αὐτόν, ἦσαν οἱ δράσοντες βάρβαροι· ἀλλ' οἱ μὲν οὐδὲν ὠμὸν αὐτὸν ἔδρασαν,
 40 οὐδὲ τῇ φύσει ἐχρήσαντο· ἡ δ' ἡμετέρα φιλεανθρωπία τί τοῦτο; τὴν δευτέραν αὐτῷ μετὰ θάνατον ἐπήνεγκε κάκωσιν. βοήθει δὴ τῷ ἀνδρὶ καὶ δεῖξον, ὡς ἔστι καὶ παρ' ἡμῖν ἔλεος καὶ οὐκ ἀπέπτῃ παντάπασιν ἡμῶν πρὸς αἰθέρα, οἷα δὴ τὸ πάλαί ἡ δίκη: —

μέ

Ἔως πνοὴ παρ' ἐμοὶ καὶ μνήμη τῆς σοφῆς σου κεφαλῆς παρ' ἐμοὶ κάπειδ' ἀφορμῆς δράξωμαι τοῦ πρὸς ὑμᾶς γράφειν,
 5 ὅλος εὐθύς γίνομαι καὶ γράμμασι γούν, ἐπεὶ μὴ παθεῖναι οἶόςτ' εἰμί, προσσαγορεύω καὶ συνίστημί σοι τὸν ἀδελφὸν Ἀρσένιον, ὃς πέμπεται μὲν ἐφ' ᾧ τὴν πρὸς τῶν ἀδελφῶν συνήδη προσκύνῃσιν ἀποδοῦναι τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ ἡμῶν βασιλεῖ. σοὶ δὲ τὰ πάντα θαρσῶν ἄσμενος βαδίζει τὴν ἐφ' ὑμᾶς.
 10 πέποιθε γὰρ ὡς τάχος τε δι' αὐτῆς προσκυνήσει καὶ τάχιον ἐπανήξειν ἐπιτραπήσεται. ἦν δὲ προσκύνῃσιν ὑμῖν καὶ εὐχὴν κομίζει τῶν ἀδελφῶν, αὐτὸς τε παρῶν ἐρεῖ καὶ ἡμᾶς ταυτὰ τούτοις εἰδέναι χρὴ πέμποντας: —

μς

ΤΩΙ ΒΕΚΚΩΙ ΚΥΡΩΙ ΓΕΩΡΓΙΩΙ

Ἐμισήθη τὸ παλαιὸν καὶ διαφερόντως Ἑλλήσιν ἢ Ταύρων ξενοκτονία. τί οὖν; Εὐφρόσυνον ἀντ' ἐκεῖνων, ἀντὶ πάντων,
 5 ἀντὶ τῶν πάλαί, ἐπειπερ ἐκεῖθεν ἦκεν, δίκας εἰσπράξομεν; καὶ

³² σοι om. V σοὶ γὰρ VM τῷ V

μὴν οὐτε Ταῦρος ουτος, οὐτ' ἐν Ταύροις ἐγένετο, ὅτι μὴ
καθ' ἰστορίαν τοῖς ἀνθρώποις συνέμιξεν. ἀλλ' οὐδ' ὀπλίξουσι
κατὰ ξένων χεῖρας οὐκέτι Ταῦροι· εἰ γὰρ ὀπλιζον, οὐκ ἂν
ἡμεῖς ἄρτι γε εἴχομεν, τίνα τῶν ξένων κακοῖμεν ἄν. σαφῶς
ἄρα περισταταί γε τᾶνθρώπων διὰ τὰ πρὸ Εὐκλείδου πάσχειν 10
κακῶς, καὶ χείροσιν ἢ ἐκείνοις περὶ τοὺς ξένους ἡμῖν ἐντυχεῖν.
καὶ δὴ παρὰ Ταύροις ὅσον οὐκ ἤδη χρὴ προσδοκᾶν Ἑλληνας
εἶναι περὶ ξενίαν κακοὺς αἰτίαν λαμβάνειν. εἰ μὲν γὰρ ἡμῶν
τὸ φιλάνθρωπον, καὶ τοῦτο δηλοῦν Ἑλληνας βούλονται τὴν
Ἀθήνησιν Ἐλέου βωμόν, ποῦ καλὸν ἐν πύλαις ἤδη γήρας 15
ἀνθρώπων εἰς δεσποτήριον συνωσθέντα μικροῦ καὶ τὰς ἐλπίδας
ἀποβαλεῖν καθ' ὅτι χρὴ πράττοντα τὴν λύσιν ἰδεῖν; εἰ δὲ τοσοῦτον
ἡμῖν οἴκτου μέτεστιν, ὅσα καὶ θέρμης χιόνι, τί τοὺς βαρβάρους
ἄνω καὶ κάτω στρέφομεν ψέγοντες; ὅτου χάριν τὴν ἐκείνων
μισεῖν ὁμότητα λέγομεν, ἔξόν, εἰ κατηγορεῖν δεῖ, τῶν ἐκτὸς 20
ἀφεμένους κατὰ τῶν οἴκοι γυμνάζεσθαι; ἀλλὰ ταῦτ' ἐμοὶ λέγειν
οὐτ' ἦν βουλομένῳ, καὶ ἂν εὐξαίμην μὴ ὧδε ἀλληθῆς ἔχειν.
τί γὰρ δεινόν, εἰ ὁ δεῖνα ψεύδοιτο, ἴν' ἔθνος τῶν ἐπὶ γῆς τὸ
ἐπισημότερον ἔλεον εἰδείη τιμᾶν, καὶ γέρον ἀνὴρ μὴδὲν ἀδικῶν
μηδὲ πράττει κακῶς; συνάχθεσθαι μὲν οὖν αὐτὸς ἔχω τῶ 25
γέροντι, βοηθεῖν δὲ οὐδ' ὀτιοῦν· εἰ δ' ὑμῖν πρὸς θατέρῳ
κειμένοις καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν ὁρμὴ γένοιτο, τάχ' ἂν τι καὶ
σπάσειεν ἡμῖν ἢ μήρινθος αὕτη· ἔστι δ' ὑμῖν ἔγγιστα πολλαχόθεν
ὁ χαροφύλαξ, μεθ' οὗ, κἂν ἐπὶ τὰς Ἀμαζόνας θαρσῶν τις
στρατεύσειε, κἂν ἀδυνάτοις ἐπιβάλοιτο, καὶ τοὺς τὴν ἀπόνοιαν 30
ἐγκαλοῦντας οὐχ ὑποπεύσειεν· ὑμεῖς δὲ καὶ πρότερον ἐν τοῖς
φίλοις ἠριθμεῖτε τὸν ἄνδρα καὶ νῦν διδάξετε τοῦτον μαθεῖν
ἑαυτὸν μὴ μάτην φιλοῦμενον, ὡς ἂν καὶ ἔπειτα τοῖς ἄλλοις
ἀγγέλλειν ἔχη, ὡς πολλῶν ὄντων οἷς προθυμία τις ἦν αὐτῶ
βοηθεῖν σοὶ τοῦτο μόνῳ γέρας ἐξαίρετον τὸ κρεῖττον ἐταμιεύσατο. 35

ἐμοὶ δὲ καὶ ταυτὶ μὲν γράφεται· τὸ δὲ πλεον ἐκάστης
ἡμέρας, ἐξ οὗ τὴν βίβλον ἦν ἴστε παρ' ὑμῶν ἐκρησάμην, ὁ
κατ' Ἰνδοὺς ἀριθμὸς δαπανᾶ καὶ θεοῦ διδόντος ἤδη τὸ πᾶν
ἦνυσται. καὶ με οὐδὲν διέδρα τῶν ἐν αὐτῶ, πλην καὶ ταῦτα
προσθεῖναι τῇ γραφομένῃ μοι βούλομαι βίβλω· πῶς, οὐτινοσοῦν 40
ἀριθμοῦ δοθέντος μὴ τετραγώνου, τὸν ἔγγιστα τοῦτου δυνατὸν

XLVI ¹⁰ πρὸς V ¹⁶ συνωσθέντα p ¹⁹ τὴν ἐκείνων bis V ²⁰ εἰ καὶ
κατηγορεῖν V ²⁸ Aristoph. Thesm. 829 ³² τοῦ ἀνδρός p διδάξατε p

εὐρεθῆναι τετράγωνον; καὶ ἔτι· πῶς οὐτινοσοῦν ἀριθμοῦ τετραγώνου δοθέντος, τὴν αὐτοῦ πλευρὰν εὐρεῖν οἶόντ' ἂν γένηται; εἰ δὴ ταῦτα τῶν ὑμετέρων που βιβλίων ἐντέτακται
 45 ἢ καὶ ἄλλως ἔστιν ὑμᾶς εἰδέναι, εὐκταῖα ἂν ἔμοι δοῦσαίτε, εἰ γράψαντες πέμψετε: —

μζ'

Σπεῦσον ἔλθειν· ἀκμὴ γὰρ καλεῖ. χρόν δ' οὐχ ἦττον τάχιον ἦκειν, ἢ ὅσῳ βραδύτερα γράφομεν: —

μη'

Πάνυ καλῶς ποιοῦντα τὰ σὰ γράμματα ἤκε πρὶν ταῖς περὶ σοῦ με φροντίσιν ἐς πᾶν ἀφῆχθαι τοῦ ἐκλιπεῖν· ὁμοῦ
 5 τε γὰρ ἀνεκτέσαστο καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς ὁδὸν ἔδειξεν, ὡς ἔσται ταύταις ἦκειν πρὸς σέ. σὲ δ' ἴσως εἰσῆλθέ τις ἔννοια, ὡς ἔμοι τὸ μεμνησθαι τῆς φιλιότητος μοι κεφαλῆς οὐδενὸς ἢ μικροῦ λόγου δοκεῖ. καὶ μὴν ἂν αὐτὸς τούτου σε γράψωμαι, οὐ λέγω μὲν ὡς πάντως αἰρήσω, λέγω δ' ὡς πλείους ἔξω τοὺς ἔμοι
 10 συνηγοροῦντας ἢ σοί. καὶ γὰρ γράμματά μοι πρὸς σὲ γέγονεν, ἐξ οὗ τὸ Λοπάδιόν σοι καταλιπὼν ἑμαυτὸν τῇ Κωνσταντίνου ἀπέδωκα· ὁ δὲ διακομίσων οὐδ' ἐν ὄνειροις ἐφαίνεται, καὶ διὰ ταῦτα πολλαχόθεν μοι τὰ τῆς λύπης συνέρρει. τό τε γὰρ μὴ δύνασθαι γράμματα πέμπειν τῶν ἀνιαρῶν ἦν, καὶ τὸ μὴ
 15 δέχεσθαι αὐτίς ἀνιαρότερον. ἠνίκα δὲ καὶ πρὸς τόδε τοῖς λογισμοῖς ἦειν, ὡς ὀλιγωρία σοι δόξω μὴ ἐπιστέλλειν, τοῦτ' ἦδη μοι τῆς ἀνίας ἐπετίθετο κορωνίς· οὐδὲ γὰρ οὕτω τις ἑαυτὸν ὑπ' ἄλλου βούλεται μηδενὸς ἀηδοῦς πείραν ὑφίστασθαι, ὡς ἔμοι τὸ τοὺς φιλιότους ἐν τοῖς τοιοῖσδε λυπεῖν πρῶγμα
 20 δοκεῖ μηδενὸς τῶν ἀφορήτων ἔμοι δεύτερον. δευεῖν δὲ τούτων σοι κατὰ διάζευξιν γεγραμμένων — ἢ τὴν χροσῆν κεφαλὴν ὀφθῆναι μοι ἐνταυθοῖ, ἢ ἐμὲ τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐπιβῆναι — θατέρου τοῦ καὶ προτέρου μᾶλλον αὐτὸς ἔχομαι. καὶ ὥσπερ ἐπαγγελίαν τὸν λόγον ἤρπασα καὶ τοῦτό μοι εὐχῆς ἔργον, κἂν νύξ, κἂν

⁴⁴ ἡμετέρων VM XLIIIX ² ad eundem opinor data est haec epistula atque ep. XL et XLIII ³ τὰ addidi ¹⁰ τοιοιοῖς δε VM ²⁰ δυοῖν VM

ἡμέρα παρῆ. τοῦ γε [μὴν δευτέρου λόγον οὕτω σοι κρίνω 25
 δίδουαι, πρὶν ἂν, ὅτι σὺ περὶ τοῦ προτέρου ποιήσεις, γινώσκων
 λάβω σαφῆ. τοῦ δὲ μὴ δόξαι σοι ἄλλως με λέγειν ὡς καὶ
 πρὸ τοῦ — γέγραφα μὲν, τοῦ δὲ διακομίσουτος οὐκ εὐπόρουν
 καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἐκείνην ἔπεμψα γράψας. ἴσως γὰρ ἂν, εἰ
 μὴ τοῦτ' ἐποίουν, ἐγκαλεῖν εἶχεν ἡμῖν, ὅτι πρὸς σὲ καὶ προτέρα 30
 γραφεῖσα μὴ καὶ πρὸς τὰς σὰς ἠξίωτο χεῖρας πεσεῖν, ἅν
 τοσοῦτον αἰ ἡμέτεραι ποθοῦσι θιγεῖν ἐπιστολαί, ὡς οὐκ ἔστιν
 οὗ τῶν ἀπάντων. δέξαι δὴ μοι τὴν προτέραν μὲν ὡς ὑστέραν,
 τὴν δ' αὖ ὡς ὑστέραν, εἰ καὶ προτέρα περὶ σὲ γέγονεν: —

• μθ'

Διήγγειλεν ἡ φήμη πρὸς ἡμᾶς ἦκειν σε. πολὺς χρόνος
 ἐξ ὅτου ταῦτα, καὶ τὸ πρᾶγμα δι' ἠδονῆς ἔσχομεν· σὺ δὲ
 τοσοῦτον ἠνίασας μὴ παρῶν, ὅσον καὶ μόνον ἀκουσθεὶς μέλλειν 5
 ἐλεύσεσθαι ἱκανὸς ἦσθα τοὺς φίλους τέρπειν. ὅτι μὲν οὖν οὐχ
 ἦκεις, οὐκ ἐγκαλοῦμεν, ἦ γὰρ ἐξόν σοι τῆς πρὸς ἡμᾶς ἄπτεσθαι.
 καὶ γὰρ ἐγὼ τοῦδέ σοι μάρτυς, οὐδὲ τοῦλάχιστον ἂν ἀνεβάλου.
 αἰτίαν δὲ σε λαμβάνειν φαμέν, οἷς οὐκ ἐπιστείλας ἡμῖν ἔχεις
 τοσοῦτου χρόνου. οὐδ' ἂ χρῆν περὶ σοῦ μαθεῖν μεμαθήκαμεν, 10
 καὶ τοσοῦτον ἐπέσχες, ὡς τὴν μὲν περὶ σοῦ φήμην κἂν ἄπαξ
 ἡμᾶς εὐφραῖναι, σὲ δὲ μηδέποτε. ἀλλ' οἶδά σε γράμματα μὲν
 μὴ ταχὺν ὄντα πέμπειν, πρὸς δ' ἀπολογία καὶ τὸ τὰς αἰτίας
 ἀποσκευάσασθαι καὶ μάλα σφοδρὸν· καὶ μοι οὐ τουτὶ μόνον
 ὅτι μὴ γέγραψας, ἀλλ' ὅτι καὶ ὡς δίκαια παθόντι προσεγκαλέσεις 15
 καὶ τὴν παροιμίαν ἠκίστα ψευδομένην ἐλέγξεις· καὶ γὰρ συλλα-
 βόντες τὸν φῶρα πόνυ πολλῶ τὰς αὐτοῦ διαδράσομεν χεῖρας.
 ἀλλ' ἦδη ποτὲ καὶ πρὸς τὸ γράφειν σαντὸν διανίστα καὶ ἡμᾶς
 μὲν ταύτῃ ποιῶν εὐφραϊνε, σαντῶ δὲ τῶν περὶ τὰς ἀπολογίας
 φροντίδων ἀπαλλαγὴν τίθει καὶ τῆς διωλνγίου καὶ μακρᾶς 20
 φλυαρίας τοῦ Μανρικίου ὅτι πορρωτάτω σιῆναι ἡμᾶς εὐχου.
 οἶσθά που τὸν ἄνδρα ἰδὼν προχειρότατον ψεῦδος εἰπεῖν, εἰς
 ὄρκον δὲ ὡς οὐδὲ κατὰ πρᾶνοῦς ὕδωρ φερόμενον· τὸ ταῦτα
 ληθεῖν εἰδόμενα, ὅσα γε οὐδ' ἑκατὸν χελιδόνες εἰς ταὐτὸ συν-
 δραμοῦσαι ὑθλήσαιεν ἂν· δεινὸν ἱεροσυλεῖν καὶ κλέπτειν ὑπὲρ 25

³² ἡμέραι VM θίγειν codd. ³³ οὐ pro οὐ L XLIX ¹⁴ μάλλα, α prior
 in rasura V

τὸν Σίσυφον· ὃν ἔγνωσαν μὲν πολλοί, κακῶς δ' εἰρηκασί
 πάντες· ὃς δ' ἂν ἐπῆνεσεν οὐπω γεγένηται. πρέποντα ταῦτα
 τῷ τὴν ἡγουμενείαν δόλοισ ὑφελομένῳ, ἔδει δὲ καὶ ἡμῖν πρὸς
 τὸ ταύτην ἀφελεῖν δόλων. ἀλλ' οὐκ ἄγνοεῖς ὅπως ἀμελετήτως
 30 πρὸς μηχανὰς ἔχομεν· ἢ δ' ἀλήθεια μία γε οὔσα τοῖς πολλοῖς
 ψεύδεσιν ὡς τὰ πολλὰ συσκιάζεται. γράφε δὴ καὶ παραμυθού
 καὶ εὐχου καὶ αὐτὸς ἔρωσο: —

ν'

"Αδιφον ἢ σιγῇ καὶ ἀμεταμέλητον· ἡμεῖς δὲ τῆς πρὸς τὸν
 ἐν οὐρανοῖς πατέρα ἡμῶν εὐχῆς τὸ πρὸς τῷ τέλει ζητὸν
 5 εὐχόμενοι τό γε πρὸς τὸ σὸν μέρος τηροῦμεν· τὸ γὰρ ὀφθαλμὸν
 ἀντὶ ὀφθαλμοῦ τῆς παλαιᾶς ὃν νομοθεσίας τοὺς τῆς καινῆς
 ἦκιστα προσίεσθαι χροῖ. φιλοῦμεν δὴ καὶ αὐθις, καὶ τὴν
 φιλίαν μηδὲν ὑποσκᾶσαι σπουδῆν πᾶσαν εἰσφέρομεν, κἂν
 γνῶμεν, ὅτι λέγεις, καὶ μακρότερα ἂν ἐπιστελλάμεν: —

να'

Ἐδεξάμην τὴν ἐπιστολήν, ἣσθην δεξάμενος, ἀντεπιστέλλω
 πάλιν ἣσθεις· ὁ δαῖνα δὲ ἔοικε τὰ σὰ μὲν ἀπόροητα καλῶς κρύπτειν
 5 εἰδέναι, τὰ δ' ἡμέτερα ἐκφέρειν. καὶ δὴ με προδέδωκέ σοι·
 γράψαντι γὰρ μοι πρὸς αὐτόν, ὡς οὐκ ἂν σὺ μέλανος ἐν
 ἀπορία ποτὲ μέλας ὦν γένοιο, σὺ τοῦτο παρ' ἐκείνου μαθὼν
 ὡς λευκῷ προσσηρέχθης — ἄριστα τῷ σαρκασμῷ τὴν εἰρω-
 νείαν ἀντιτιθεῖς — καὶ τοσαύτας μοι γαλάκτων ἀνεστόμωσας
 10 φλέβας· αἷς οὐχ ὅτι νηστεύων νῦν οὐκ ἔχω τί χρῆσομαι, ἀλλ'
 οὐδ' εἰ μὴ τοῦτο παρῆν, σκευῶν γοῦν εὐπόρησα πρὸς ὑποδοχῆν.
 ὁ δ' ἐμὸς προδότης ἐντροφᾶ δήπου τοῖς κατ' ἀλλήλων ἡμῶν
 σκώμμασι, τῷ ὄντι λευκὸς ὦν. ἀλλ' οὐκ ἂν δίκαια χείροι.
 δυεῖν γὰρ χρωμάτων, λευκοῦ τε καὶ μέλανος, ὑποκειμένων
 15 τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ τὴν ὄψιν συγκρίνον τοῦ διακρίνοντος πάντως

²⁷ γεγένηται L ²⁸ δούλοισ V L ⁴ πρὸς τὸ V ⁶ εὐχόμενοις L Exod.
 XXI 24 LI ² ad Melchisedek hanc epistulam videtur misisse ¹³ σκώμ-
 ματι L σκώμασι M ¹⁴ δυοῖν VM ¹⁶ συγκρίνων V

ἂν προτιμότερον εἴη· εἰ δὲ καὶ τὰ λευκὰ τῶν σωμάτων ἐτοιμότερα
 πρὸς βλάβην τῶν μὴ τοιούτων, ἡμεῖς ἂν δήπου κατ' ἐκείνου
 μεγαλυνχοῖμεν. καὶ μάλιστα σύ, ὅσῳ καὶ κατ' ἐμοῦ φέρεις τὸ
 κράτος. ἐγὼ δέ, τί δήτά σοι, ὦ οὔτος, νοεῖ τὸ μακρὸν τῆς
 ἀποδημίας, ἔρυσθαι βούλομαι. ἄρ' ὅτι γε ἀρείοσιν ἢ περ ἡμῖν 20
 ἀνδράσιν ἐμίλησας καὶ δυσχερῶς ἂν τούτων σαυτὸν ἀποσπάσειας;
 καὶ μὴν οὐκ οἶδα, εἴ τις ἄλλη τῶν πόλεων ἐπ' εὐφορία καλῶν
 καὶ γενναίων ἀνδρῶν μᾶλλον τῆς ἡμετέρας κομπάσειεν. ἀλλ'
 ὅτι σοι προσήκειν μᾶλλον τὴν Ἀσίαν τῆς Θράκης οἶει; πόθεν;
 οὐδ' εἰ χαρίζεσθαι τοῖς ἐν Ἀσίᾳ βουλήσῃ, λέγειν δυνησῇ. ἀλλ' 25
 ὅτι χρῆν ἐν Ἰωνίᾳ μᾶλλον ἢ Θράκῃ χειμάσαι; καὶ γὰρ ἡ Θράκη
 δυσχείμερος; εὖ γε· καὶ γέροντι τοῦτ' αὐτὸ δρᾶν ἐσοφίσαντο
 καὶ χειμῶνος ἤδη συνάπτοντος εἰς Αἴγυπτον οὐκ ὀκνοῦσιν
 ἀπαίρειν. ἀλλ' ὄρας ἔαρ ἤδη; καὶ γέροντι πρὸς Θράκην καὶ
 ὅσα Θράκης βορειότερα ἐπανίασιν. ἐπανίδι τοίνυν καὶ σὺ πρὸς 30
 ἡμᾶς, εἰ μὲν βούλει, μετὰ τῶν γεράνων, ὡς γέροντος· εἰ δὲ
 μετὰ τῶν χελιδόνων, οἷα δὴ χελιδῶν. καὶ γὰρ ταύτας ἐπα-
 νηκούσας αὐτίς προσαγορεύομεν. ἀλλ' ὅπως μὴ σοι δόξω πάλιν
 τὸ μέλαν διὰ τῆς χελιδόνος προσφέρειν, ἤδη δὲ καὶ τόν, μεθ'
 οὔ τῆς ἀποδημίας ἤψω, προσδεχόμεθα ὅσον οὐκ ἤδη· σὲ δὲ 35
 δὴ θαναμάζω, πῶς οὐ σὺν ἐκείνῳ πάλιν ὀψόμεθα. ὕγιανε δ'
 οὖν καὶ ὅσῳ μᾶλλον ἐπανέλθῃς, τοσούτῳ μεγάλου τινὸς καὶ
 ἀγαθοῦ κέρδους δεσπότης ἐπίστηθι: —

νβ'

Οἶμαι μὲν ἀμαθῆς δόξαι παρὰ σοί, τοσούτου χρόνου μὴ
 ἐπιστείλας· τὸ δ' αἴτιον ἢ κατὰ σοῦ τοῦ Μανρικίου συκοφαντία.
 οὔτος γὰρ δεῦρο γενόμενος καὶ πανταχόσε διασπείρας, ὡς σοῖς 5
 γραμμασι τοῦτον συνέστησας καὶ πᾶσαν τῷ πονηρῷ καλοκἀγα-
 θίαν προσεμαρτύρησας καὶ ἄξιον εἶναι λογικῆς ποίμνης
 προϊστασθαι, ἀμηχανεῖν με τοῖς ὄλοις ἠνάγκασε. πᾶς γὰρ ὁ
 φιλαλήθης, ἔλεγον, ὁ τοῦ δικαίου θερμοῦς ζηλωτῆς τὸν ἐπὶ
 κακίᾳ διαβόητον δεῖν ἔγνω τῆς περὶ αὐτοῦ φήμης ἐξαιρεῖν 10
 καὶ ταῦτα τῇ γραφῇ τὴν μαρτυρίαν παραδιδούς; ἀμέλει καὶ

20 ὅτε ἀρείοσιν V Hom. A 319? 21 σαφῶς pro σαυτὸν V 82 ὡς pro
 οἷα δὴ V LII 3 μὲν om V 9 θερμοῦς V

- τοῦ ἡμετέρου παιδὸς Ἰωάννου πατριαρχειοῦ ἅμα γραμμασι τὴν καθ' ὑμᾶς Ἰωνίαν ἀφικνουμένου ἦειν μὲν πρὸς τὸ ἐπιστεῖλαι σοι, τῶν δ' ἡμετέρων τινὲς ἐπέσχον· ᾤοντο γὰρ τὸν κατα-
- 15 ψευδόμενον σου Μαυρίκιον ἀληθεύειν ἐπίστασθαι. τὸ δ' ἄρα ἦν οὐ τοιοῦτον. ὁ γὰρ τῆς ἀληθείας ἐχθρὸς πότε ἂν ταύτην πρὸ τοῦ φίλου ψεύδους θαυμάσειεν; ἐταλάνισα δὴ τῆς εὐχερείας ἑμαυτόν, ἠνίκα τὸ ὄν ὁ καιρὸς ἐδίδου μαθεῖν, οἷς τὸν ἀειδήποτε τὸ ψεῦδος προβεβλημένον ἐπέισθην νῦν ἀποσχέσθαι
- 20 τοῦ ψεύδεσθαι. τίνα γὰρ ἂν τρόπον, ὃ μὴ ποτέ τις ἠδυνήθη μαθεῖν ἢ ἠβουλήθη φιληῖσαι, ἱκανὸς ἐνεργεῖν γένοιτο; ὑπὲρ τούτου συγγνώμην αἰτῶ, καὶ δώσεις οἶδα. κἂν αὖθις Μαυρίκιος μὲν ψεύδῃται, ἐμὲ δὲ πειθόμενον ἔχη, πλὴν ἄλλ' ὁ μὲν εἰς αἰὲ ψεύσεται, ἐμὲ δ' οὐκέθ' ἔξει πειθόμενον. ἐπεὶ δὲ
- 25 συνέγνωσ, δὸς καὶ ὑπὲρ ἑμαυτοῦ βραχὺ με ἀπολογήσασθαι. Μαυρίκιος οὕτω δεινὸς ἐστὶ λόγους πλάσαι καὶ χρῶσαι τούτους, ὡς ἀληθεῖς εἶναι δοκεῖν, καὶ τὸ μηδαμῆ μηδαμῶς ὄν ἢ γενόμενον πίστιν ἐνθεῖναι πᾶσιν, ὡς ἐστὶ καὶ γέγονεν, ὥστε οὐκ οἶδα, εἴ τις οὕτως ἐστὶν ἄτρεπτος, ὡς μὴ μᾶλλον ἑαυτῷ ἢ Μαυ-
- 30 ρικίῳ, κἂν τὰ ἔσχατα ληρῆ, ἀπιστεῖν. οὐ δὴ θαυμαστόν, εἰ πάντας, ὡς ἔπος εἰπεῖν, οἷς μετὰ ταῦτα ψευδόμενος ἐλέγχεται ἀπατώντος, οὐδ' αὐτὸς τὴν πρώτην εὐθὺς τῆς ἐκείνου μηχανῆς ὑπερέσχον. καὶ ταῦτα μὲν πρὸς ἀπολογία ἀρκεῖται· σὺ δὲ μοι ταῖς σαῖς εὐχαῖς ἐφ' ᾧ τὰς ἐκείνου συνίεναι λογοποιίας ὄξυ-
- 35 τερον τίθει καὶ τῶν τοῦ πονηροῦ παρίδων ἀνώτερον: —

νγ'

ΤΩΙ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ

- Ἡ μονάζουσα γραῦς αὕτη καὶ ἐμῆ συγγενὶς δις ἤδη μοι πρόξενος γέγονεν ἀγαθοῦ· τὸ δὲ ἐστὶν ὅτι σοι γράφειν με
- 5 διανίστησι δι' εὐχῆς μὲν ἔχοντα καὶ εἰς ὄψιν σοι καὶ ὀμιλίαν ἐλθεῖν, μὴ τυγχάνοντα δὲ τῆς ἐφέσεως οὐκ οἶδ' ὅπως. εἰ τοίνυν ἐγὼ μὲν τῇ πολιᾷ γνώσομαι χάριτας τοῦ τοιοῦδε καλοῦ, ἢ δὲ τῶν ἐμῶν ἐπιστολῶν μὴ κατὰ τὴν ἑαυτῆς ὀνήσεται πρόθεσιν, ἀγνοῶ, πῶς οὐ μᾶλλον αἰτία μοι γενήσεται λύπης,
- 10 πλὴν ἄλλ' ἐπεὶ τὸ μὲν αἴτημα ταύτη μικρόν, αὐτὸς δὲ

¹³ εἴην pro ἦειν V ¹⁴ ψευδόμενον VM ²⁰ ἠβουλήθη pro ἠδυνήθη VM
²³ ψεύδεται L LIII ³ διὸ pro δις VM ⁹ οὐκ ἀγνοῶ L

τὰ μέγιστα δύνασαι, κἀγὼ δὲ κἂν μεγάλα τύχῳ σου δεηθεῖς ἐν ἐλπίσειν εἰμι τοῦ τυχεῖν. ἄλλως τε καὶ τῆς ὑμετέρας ποιμνης τὴν μονάζουσαν οὐδὲν οἶμαι μηδὲ σὲ κρίνειν εὐπρεπὲς τοῖς κοσμικοῖς παροικεῖν, τυχέτω ὧν δεῖται καὶ μοναζουσῶν μάνδρα περιληφθήτω. εἰ γὰρ τοι τρεῖς ἀναγκασθήσομαι περὶ ταύτου 15 γράφειν, πολλάκις ἐρῶ γεγραφέναι περὶ ταύτου τῷ δεσπότῃ τῷ Νικομηδείας· πολλὰ γὰρ τὰ τρία καὶ τοῖς ἀκουσομένοις θαυμαστὸν εἶναι δόξει, εἰ τοσοῦτω ἐδεήθης ἐπὶ τούτῳ γραμμάτων, ὃ καὶ μηδενὸς γράφοντος ποιῶν οἰκτεῖον σαντῶ καὶ ἀρμόζον ἐποίησις: —

νδ'

Οὐδενὸς ἀηδοῦς ἐπανελθῶν πείραν ἔσχον, ἀλλ' ἔστηκέ μοι τὰ πράγματα ἐν ταύτῳ, μήτε πρὸς τὸ χεῖρον, μήτε πρὸς τὸ βέλτιον ἀποκλίναντα· ἔδει γὰρ μηδὲν ἡμᾶς ἀνιαρὸν ὑπομεῖναι 5 σοίγε ὠμίλητότας· εἰ δέ τι καὶ συνέβη παθεῖν, ἀρκοῦσαν ἡμῖν ἂν παραμυθίαν ἐλογισάμεθα τὸ τῆς σῆς ἔνεκεν ἀγάπης παθεῖν. αὐτὸς γε μὴν ἀγγέλλοιό μοι ταῖς ὁσημέραι ἀριστεταῖς ὑψούμενος. καὶ ἄλλοις μὲν ἱκανὸν εἰς εὐτυχίαν δοκεῖτω τὸ μηδὲν πρὸς τῶν πολεμίων πάσχειν κακῶς, σὲ δέ, ἂν μὴ τι τούτους λυπῆς, 10 πᾶς τις μανθανέτω ἀγανακτοῦντα· καὶ τοσοῦτοις τοῖς κατορθώμασι στεφανοῦ, ἔξ ὧν μοι πολλὰ μὲν ἔξεις γράφειν, πλείω δὲ καὶ διηγεῖσθαι συνόντι, ἤνικα ἂν τοῦτον αὐθις τὸν καιρὸν ὁ θεὸς ἐπιστήσῃ. —

νε'

ΤΩΙ ΠΡΩΤΟΣΕΒΑΣΤΩΙ

Τὸν κύριόν μου τον πρωτοσεβαστὸν ἂν μὴ φιλῶ καὶ φιλῶν ἐπιστέλλω, μικρὰ πᾶσα κατηγορία πρὸς τοσαύτην νωθρότητα. τί δ' οὐκ ἂν εἴποι Κύζικος ἐκείνη καὶ ὅσα περὶ αὐτὴν θαύματα 5 καὶ ναὸς πάλαι τιμώμενός τε καὶ θαυμαζόμενος, νῦν δὲ τὸ μὲν τιμᾶσθαι δικαίως ἀποβαλὼν, οἷς δ' εἶχε θαυμάζεσθαι καὶ τούτων τοῦ πλείονος ἐκπεσῶν; τί δ' οὐκ ἂν μου κατηγορήσειεν οἶκος Ἰσραήλ καὶ ἡ προκειμένη τούτου νησίς καὶ ναὸς ἐν ἐκείνῃ σεπτὸς καὶ ὕδωρ θαλάττης ἐν ἐκείνῳ θεομητῆς, πολλοὺς 10

¹² ἡμετέρας LM LIV ² ad Philanthropenum? ⁸ ἀγγέλοιό VM
LV ⁵ ὅσαι V ¹⁰ σεπτὸς — ἐκείνῳ repetit V

- ἰᾶσθαι χάριν λαβούσης; ἅ πάντα σέ τε ἐμοὶ καὶ ἐμέ σοι — εἰ μή πως ἑμαυτὸν ἀπατώ — καὶ ἐγνώρισε τελεώτερον καὶ εἰς ἀκραιφνή συνήψε φίλαν· ἀλλ' ἐγὼ πολλὰ μακαρίζειν ἑμαυτὸν τῆς ὁδοπορίας ἔχων ἐκείνης, ἐνὶ τούτῳ — σὺ δ' ἂν συγγνώμῃς μοι τῷ
- 15 φιλοθεάμονι — μεμφόμενος οἶδα τῇ τύχῃ· τὸ γὰρ ἠνίκα πρὸς τὸν ἐν Κυζίκῳ νεῶν ἡμεν, μηδένα ἡμῖν ἐπιστῆσαι, ὃς ἂν καὶ τὰ ὑπ' ἐκεῖνον ἐδείκνυ ποταμούς τε φερομένους δι' ὑπονόμου καὶ ἑτεροῦ ἄττα κρυπτόμενα θαύματα — ἐνάμιλλα τοῖς φαινομένοις φασίν. οὐκ ὀλίγον καὶ τῆς ἐκ τῶν θεαθέντων ἀφείλετο τέρφως·
- 20 τότε μὲν γὰρ ἐν χερσὶν ὄντα ἐλάνθανε, νῦν δ', ὅτε πολλῇ μεταξὺ ἡμῶν τε ἀκείνων γέγονε θάλαττα, πολλοὶ διηγούμενοι λυποῦσι δεινῶς. καίτοι καὶ τότε τὴν ἐπὶ τοῦ στέγους ἄνοδον μικροῦ δεῖν ἀνιστόρητον παρεδράμομεν ἂν, εἰ μὴ τις ὑποδείξας τὴν γοῦν ἐπὶ τούτῳ γενησομένην ὑπετέμετο λύπην.

καὶ τὰ μὲν ἐμὰ τοιαῦτα· σοὶ δὲ γένοιτο, κύριέ μου, τοιαῦτα πολλὰ κάγαθὰ ἔργα καὶ κατὰ τῶν ἐναντίων ἀνδραγαθήματα, ἃ σε περιφανέστερον καθ' ἡμέραν ἀποδεικνύναι ἔχοι, καὶ βίος ἔρωμένος, εὐθυμῶν τε καὶ πολυχρόνιος: —

νς'

ΤΩΙ ΙΑΤΡΩΙ

- Ἐγὼ γράφειν τε ὑπεσχόμην καὶ ἰδοὺ γράφω δηλῶν, ὅτι τε ὑγιῶς ἐπανήκομεν οἴκαδε σὺν θεῷ, καὶ ὡς οὐδὲν ἡμῖν μέχρι
- 5 καὶ ἔς τὸδε συνήντησε τῶν δεινῶν. καὶ αὐτὸς δὲ ὑγίαινε καὶ τοὺς ἄλλους οὕτω διατίθει τῇ τέχνῃ τοῦτ' εἰδώς, ὡς, οὐς ἂν τοῦ πολιορκουῆτος λοιμοῦ τοὺς παρ' ὑμῖν ἀνθρώπους ἐλάττους εἶναι ποιοῦντος τῶν ἤδη θρηνηθέντων κρείττον προᾶξει παρασκευάσης, δῶρον οὗτοι μετὰ θεὸν ὑμέτερον μενοῦσι τῷ
- 10 κόσμῳ. οὕτω ποίει· καὶ ἡμῖν ἀντὶ τῆς τέχνης ταῖς εὐχαῖς βοηθεῖν πρόθυμος ἔσθι: —

νς'

ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ

Ἵγραινομεν, ὡς ἂν ὁ ἱατρὸς βούλοιο, τοῦτο δ' αὐτὸ καὶ τῷ ἱατρῷ προσεῖναι εὐχόμεθα. καὶ τὸν Ἰωάννην ἂν ἄνοσον

¹ ἐκείνων V ¹⁰ ὀλίγων V LVI ² ἱερῶ L ¹ λοιμοῦ — ποιοῦντος in marg. add. L LVII ³ αὐτῶ L

ὑποστρέψαι φυλάξης, καὶ τοῦτο μέρος εὐχῆς, ὡς ἐγὼ την τε 5
 Νίκαιαν ὑποπτεύω — καὶ μάλιστα θέρους — καὶ οὗτος κακῶς μικρῶς
 αἰτίας πρὸς τὸ νοσεῖν πάντων ἐστὶν ἐτοιμότητος. εἰ δὲ πρὸς
 τούτοις θάττον ἐπανελεύσεται, καὶ τοῦτο πάντως διὰ σοῦ, τοῦτ'
 ἤδη καθαρώς τῆς ὑμετέρας φιλίας. ἐγὼ δὲ πείρω ἐκαστὴν σου
 λαβῶν οὐκ ἂν δυναίμην σε μὴ φιλεῖν. καὶ τί πάσχω περὶ 10
 τοὺς τοιούτους οἷος τὸ ἦθος σύ; ἂν ἅπαξ ἄλω, πολλάκις
 φαίνομαι ὀχληρός. ἀνέξῃ δὴ μου κἂν αὐτίς γράφω, ἐπεὶ καὶ
 πολλῶν νοσημάτων ἀηθίας ἀνέξῃ· κείσθω δὲ καὶ τὸ ἐμὸν — τὸ
 βούλεσθαι γράφειν σοι — ἐν τάξει νοσήματος, ὃς μόνος αὐτὸ θερα-
 πεύσεις ὃ καὶ τὰ λοιπὰ θεραπεύων, ἂν ἐπιστέλλῃς. ἔρρωσο: — 15

νῆ

ΤΩΙ ΠΡΩΤΟΣΕΒΑΣΤΩΙ

Πολλοὶ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἐρχομένων οἱ μὲν χεῖρον, οἱ δὲ
 βέλτιον διετίθεσαν· οἷς ἀπήγγελλον, ἀπήγγελλον δὲ περὶ σοῦ,
 ὡς νῦν μὲν οὕτως, νῦν δὲ ἐκείνως ἔχοντος. ὁ δὲ Χρυσάφιος 5
 ἐλθὼν ἀσφαλέστερον ἀναπνεῦσαι παρέσχeto, πείθειν δὲ μᾶλλον
 τῶν ἄλλων οὕτως ἠδύνατο. καὶ γὰρ ἓνα τῶν τῆς ὑμετέρας
 αὐλῆς ἐαυτὸν ἠγεῖται καὶ τῶν πολλῶν ἄμεινον οἶδεν, ὅτι χρῆ
 περὶ ὑμῶν λέγειν· καὶ μὴν καὶ καθ' ἠδονὴν ἡμῖν λέγων πιθανὸς
 μάλιστα πάντων ἐδόκει. καὶ τοῦτο θεὸς ἄνωθεν ἐξετάζει, ὡς 10
 ἐγὼ τὴν ὑμετέραν ὑγίαν πολλῶν ἀναγκαίων ἔγω προτιμοτέραν.
 καὶ γὰρ εἶγε μηδὲν ἀμαρτάνειν δοκῶ κατὰ πρόσωπον ἐπαινωῶν
 — βιάζεται γὰρ με τὸ φίλτρον καὶ ἡ ἀλήθεια —, ἄξιός ἐστι
 δήπουθεν ὑγιαίνειν ἀνὴρ πλεῖστα μὲν δυνάμενος, πρῶττων δὲ
 μόνα τὰ ἄριστα, ἠδὺς ἐντυχεῖν, τὸν τρόπον χρηστός, τὸν λόγον 15
 σοφός, τὴν φύσιν οἷος οὐκ ἄλλος συνειληφώς καὶ πλείω ἔτι
 καὶ ταῦτα πάντα. εἰ δὲ δὴ ταῦτα εἶναι τι δύναται παρὰ τῶ
 θεῶ — καὶ οἶδ' ὅτι δύναται —, εὐχομαι καὶ χρησταῖς εὐχόμενος
 σύνειμι ταῖς ἐλπίσιν, ὑμᾶς μὲν καθαρωτέρας καὶ ἔτι τυχεῖν τῆς
 ὑγείας καὶ οἷας ἂν βούλοισθε, ἐμὲ δὲ ἐν τούτῳ πρὸς ἀπάντων 20
 μανθάνειν, ὡς οὐκέτι ῥᾶον ἔχεις, ἀλλ' ἔρρωσαι. εἴπερ ἀρχὴ
 μὲν ἐκεῖνο, τουτὶ δὲ τέλος ὑγείας. προσκείσθω κἀκεῖνο τῇ
 εὐχῇ, τὸ σὺν πολλοῖς ἀγαθοῖς ὑμᾶς ἐπανήκοντας προσειπεῖν·

¹⁴ αὐτῶ V LIIX ⁴ ἀπήγγελλον, ἀπήγγελλον V ⁶ μὲν om. V ¹⁴ μὲν om. V

¹⁸ εὐχόμενος om. V

πηνίκα δ' ἂν εἴποι τις ἐπανήκοντας, ἠνίκα ἂν ὑμῖν συμφέρον
 25 εἶναι δοκῆ. οὐδὲ γὰρ ἔχω τὸ ἀσφαλές, τί δήποτε καὶ περὶ
 τούτου χρεῶν εὐχεσθαι — βούλομαι μέντοι καθ' ὅσον οἶόντε
 τάχιστα —, ὃ μοι καὶ μᾶλλον ἐπὶ μείζον προβιβάσει τὴν ἡδονήν.
 ταῦτα εὔχομαι, ταῦτα βούλομαι, τούτοις ἐπιτεθὲν παρὰ θεοῦ
 30 πέρασ ἀσμένως ἂν ἴδοιμι, εἰ δήποτε καὶ ἀμαρτωλῶν θεὸς
 εἰσακούσεται: —

νθ'

Δίκαιος ἐν πρωτολογίᾳ κατήγορος ἑαυτοῦ· ἐμοὶ δὲ τὸν-
 ναντίον ἅπαν ἀρμόσει· καὶ γὰρ ἂν ἑμαυτοῦ νῦν κατήγορος
 5 γένωμαι, δικαιοτάτα πάντων ποιήσω. καὶ ἡ κατηγορία, ὅτι
 γράφειν εἰπὼν οὕτω καὶ ἐς τήμερον γέγραφα. ἀλλ' ἑμαυτοῦ
 μὲν οὕτως ἐγὼ κατηγορῶ· ὃ δ' ἀπολογούμενος ἦτοι Χρυσάφιος·
 ὃς τοιαῦτά τινα εἰπὼν, ὡς νῦν ὄφθην τῷ γράφειν ἐπαγγει-
 λαμένω καὶ νῦν ἐπιστολὴν ἔλαβον, ἀληθέστατα πάντων εἰρηκῶς
 10 ἔσται. οὐδὲ γὰρ ἵνα τι καὶ αὐτὸς ἑμαυτῷ συνείποιμι, δι'
 ἀνδρὸς ἄλλοτριῶν δεῖν ἔκρινον πρὸς ὑμᾶς ἦκειν ἐπιστολήν.
 ταύτην ἔχεις μετὰ τὴν κατηγορίαν, ᾧ ὀίξης ἀγαθῆς φυτὸν
 ἀγαθόν, τὴν ἀπολογίαν. μὴ γὰρ ἐπὶ νοῦν ἐλθέτω τινί, ὡς λήθη
 τῶν σῶν οὐκ ἐπέστελλον. οὐχ οὕτως ἐγὼ σκαιός. τί γὰρ
 15 μᾶλλον τῶν σῶν ἡθῶν τε καὶ τρόπων διὰ μνήμης ἂν ἄγοιμι,
 πάντων χρηστῶν καὶ πολλαχόθεν ἐρᾶν αὐτῶν με πειθόντων;
 ἔρως δὲ λήθη πολέμιον. εἰ δ' ἂν τι πολλῶν ἐπιστολῶν αὕτη
 μοι μόνη ἀρκέσει, καὶ δευτέρως οὐ γενήσεται χρεῖα. ἀλλ' εἴ
 σε μὴ διὰ μακροῦ ὄψομαι, μεγίστης εὐχῆς ἔργον τὸ προᾶμα
 20 θήσομαι. καὶ ἐπανήκοις δὴ σὺν ὑγείᾳ καὶ εὐθυμίᾳ τοῖς σοῖς
 φίλοις ἀσμένως τε ὄφθησόμενος καὶ μεταδώσω τῆς εὐθυμίας
 καὶ μάλιστα πάντων ἐμοί, ὃν τοσοῦτον εἶλες, ὅσον οὐκ οἶδα
 εἶ τινα ἕτερον: —

ξ'

ΤΩΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΗΝΩΙ

Ἐγὼ σε πολλάκις ἐλπίσας οὐκ εἰς μακρὰν ἰδῶν χαρήσεσθαι,
 νῦν ἀπογνοὺς τό γε παρὸν ὄψεσθαι χαίρω· ἔστι δ' οὐδέν,

LIX ² τῷ αὐτῷ sine dubio ⁵ δικαιοτάτον VM ¹² ἔχης V ¹⁸ ἀλλὰ
 σε L ²⁰ ἐπανήκεις V supra ei secunda manu oi M

ὅτι με μὴ τέρπει τῶν περὶ σοῦ λεγομένων· στρατηγία δὴ ταῦτα 5
καὶ πόλεων ἐπιτροπαί, ὧν ἡ προκαθημένη τῶν ὅπου ποτ' ἂν
εἴποι τις ἀρίστων. θαρσῶ δ' ὅτι, καὶ πρὶν εἰς ὑμετέρας χεῖρας
πεσεῖν τὴν ἐπιστολήν, καὶ νῦναι — τῆς ὑμετέρας καὶ χειρὸς καὶ
γνώμης ἔργα — πρὸς ἡμᾶς ὑπὸ τῆς φήμης ὀδεύσουσι, καὶ
προσέεται τῇ φήμῃ τὸ ἀληθές· ἧς ἀκούσομαι μὲν καὶ αὐτὸς 10
μετὰ πάντων, ἠσθήσομαι δὲ πλέον ἢ πάντες. καὶ γὰρ ἐκ
μακροῦ τοῦτ' ἠϋχόμην ἢ παρῶν ἰδεῖν, ἢ τοῦ γε ἀκούσαι μὴ
ἀμαρτεῖν — τὸ τῇ δεξιᾷ σοῦ φύσει καὶ πρὸς πᾶν ὅτι κράτιστον
βλεπούση καὶ γενναίων ὕλην πραγμάτων χορηγηθῆναι· εὖ γὰρ
οἶδά σε τὰς ἀδελφὰς ἀρετὰς τῶ ὄντι γε ἀδελφὰς ἐπὶ σαυτῶ 15
δείξοντα καὶ συνάψοντα μὲν τὴν τε ἄλλην καὶ τὴν ἐν ὅπλοις
ἀνδρείαν καὶ καρτερίαν — καὶ δὴ καὶ πάσαι συνάψαντα τῶ
τῆς φρονήσεως σταθιρῶ —, εἰς ταῦτο δ' ἄξοντα τὴν τῆς
δικαιοσύνης ἰσότητα τῶ διὰ πάντων μετρίῳ. εἴη δ' ἂν ἐν
τοῦτο πρὸς εὐδοξίαν ἀνδρὶ μέγιστον, καὶ ὃ μὴδὲν ἐκ πατέρων 20
συγκατῆλθε λαμπρόν, αὐτόν τε τῶν ἀρετῶν μὴ ἀφίστασθαι
κἀκείνας καὶ τὸ καθ' αὐτὰς ἀλλήλων ποιεῖν ἔχεσθαι. εἰ δὲ
σοι καὶ τὰ πρὸς πατέρων καὶ τῶν ἀνωτέρω προγόνων, μέχρις
οὔ δυνατός τις ἐξιπνεῖσθαι τῇ μνήμῃ, περιφανέστατα πάντων,
σκοπεῖν χροὴ πόσον, ἃ λέγω σπουδάξων, σαυτῶ περιποιήσῃ τὸ 25
κλέος καὶ τὰς τοῦ πιστεύσαντος ἐλπίδας ἐπὶ μέγιστον προβιβάσεις,
τάχα δὲ καὶ ὑπερβαλῆ. σὺ μὲν οὖν εὖ ποιῶν πᾶν ὅτι κάλλιστον
ἐπὶ σαυτὸν ἠθροῖσας γένους περιφάνειαν, ψυχὴν μὴδενὶ τυραννου-
μένην τῶν ἀγευνῶν, σῶμα μὴ δεύτερον τῆς ψυχῆς φανῆναι
φιλονεικοῦν. καὶ ὑπόθεσιν τῇ τε τύχῃ καὶ φύσει σαυτοῦ 30
κατάλληλον λέγω, θαυμαστόν εἰ τι χρῆμα, μὴ ἐπιλάθῃ σαυτοῦ·
ἐμοὶ δ' εἴη νίκας μὲν συναπολαῦσαι — καὶ γὰρ σοι τούτων —,
ἦττας δὲ τῶν ἐναντίων ἀκούειν. καὶ σε ὑποδεξοίμεθα, ἡνίκ'
ἂν ὁ θεὸς διδῶ, λαμπρότερον πολλῶ τοῖς κατορθώμασιν ἢ
προὔπεψαμεν. τέως δὲ μοι τὸν συγγενῆ κομίζοντα τὴν ἐπι- 35
στολήν — οὐ πρὸ μικροῦ τὴν ὑφ' ὑμᾶς φιλαδέλφειαν τῆς
Κωνσταντίνου οἰκεῖν προεσόμενον — εὐμενὲς προσορῶν καὶ
ἀναδοχῆς ἀξιώων δεῖγμα καὶ τοῦτο μέγα τῆς εὐμενείας ἐξοίσεις
σαυτοῦ· εἰσόμεθα δὲ καὶ αὐτοί, ὡς ἔτι τις ἡμῶν παρ' ὑμῖν
μνήμη: — 40

LX⁹ ὀδεύσουσαι L¹³ φήσει V²² εἴη δὲ VM³¹ εἴ L³¹ ἐπιλάθου V³²
³² συναπολαύσω VM³³ ἠνίκαι V³⁶ φιλαδέλφειαν V³⁸ εὐμενείας VM

ξά

ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ

Οἱ παρ' ὑμῖν λιμναῖοι ἰχθύες οὕτω κακῶς με διέθηκαν
 παρ' ὑμῖν διατρίβοντα, ὥστε καὶ ἐπανελθὼν μηχανὴν ἀνηρεύνων,
 5 πῶς ἂν αὐτοὺς ἀμυναίμην. καὶ τις ἀγαθὴ τύχη τὴν ἄμυναν
 ἐκ ταῦτομάτου μοι παρεστήσατο· τῶν γὰρ φίλων τις οἴκοθεν
 ὀρμηθεὶς τριακοσίους μοι δῶρον ἐκόμισεν ὡς ἂν εἴποι τις
 στρατιώτας γενναίους καὶ οἶων αὐτὸς ἔχρηζον ὀμφαλοὺς
 τεταριγευμένους ἰχθύων, οὐχὶ λιμναίων — μὴ γένοιτο· ἢ γὰρ
 10 ἂν ἐχθρὸς ὁ φίλος ἐκεῖνος ἔδοξεν —, ἀλλὰ ποταμίων ἀρίστων
 καὶ μικροῦ δεῖν θαλασσίων ἢ — τί πειρῶμαι τούτους ἐκ τῆς
 θαλάσσης τιμᾶν; — καὶ χρηστοτέρων πολλῶ τῶ μέσῳ, ἢ πολλῶν
 θαλασσίων. τούτους ἔδοξέ μοι φάλαγγα μίαν καὶ συνασπισμὸν
 ποιησάμενον πρὸς ὑμᾶς πέμπειν ἐκστρατεῖαν τινὰ ὑπερόριον,
 15 ὡς ἂν γνοίεν οἱ παρ' ὑμῖν ἰχθύες, ὡς οὐκ ἀβοήθητα ἡμῖν
 παντάπασι τὰπὸ τῶν ἰχθύων τῶν ἐκ τοῦ Ἰστροῦ. καὶ μοι
 δοκεῖ, ὡς τοῦ τῶν μαγείρων τῶν ὑμετέρων ἀρίστου στρα-
 τηροῦντος τοῖς ὀμφαλοῖς πολλὴ τροπὴ τῶν ἐγχωρίων ἰχθύων
 γενήσεται. καὶ αὐτὸς δὲ τὴν ἐξ αὐτῶν γεγενημένην μοι τοῦ
 20 στομάχου ἀνατροπὴν τῇ τῆς ἡττης αὐτῶν φήμῃ θεραπευ-
 θήσομαι. εἴποι τις ἂν ἀκούσας τῆς ἐπιστολῆς, ὡς στρατηγικῇ
 τῶ στρατηγικωτάτῳ δὴ πέμπεται· καὶ στρατηγολίης γοῦν καὶ
 νικῆς καὶ ταῖς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἀριστείαις τοὺς φίλους
 εὐφραίνεις: —

ξβ

Ο δεῖνα δυστυχεῖ μὲν ἐπὶ θυγατρὶ· καὶ τὸ δυστύχημα
 οἶον ἀπαραμύθητον. ὁ δὲ τοῦτο προξενῶν ἐστὶν ὁ ἐπὶ τῇ
 5 θυγατρὶ γεγενημένος αὐτῶ δὴ γαμβρός· ὃς οὐ μόνον ἑαυτὸν
 ἐκ πλουσίου πένητα καὶ ἐξ εὐπόρου ἄπορον ταῖς ἰδίαις
 ἀσωταίαις κατέστησε καὶ δηλὸς ἐστὶ μηδ' εἰς τὸ μέλλον ἑαυτὸν
 ἀνακτησόμενος, ἀλλὰ καὶ τὴν θυγατέρα καὶ τὸν οἶκον πάντα

LXI ² τῶ αὐτῶ om. L ⁸ ὀμφθαλομῶς L ὀμφαλοῦς M ¹³ συναπισμῶν
 VM ¹⁴ ὑπερόριον L LXII ⁷ ἀσωταίαις L

τοῦ ἱερέως τοῖς ὁμοίοις περιβαλεῖν κακοῖς ἐπιχειρεῖ, καὶ ἤδη γε
 καὶ ἐν μέρει τινὶ περιέβαλεν. ἀλλ' εἰ μὲν ἦσαν ἐλπίδες μετα- 10
 θέσθαι ποτὲ τῆς φάουλῃς καὶ μοχθηρᾶς προαιρέσεως, τάχ' ἂν
 ἀνέμεινε τὸν χρόνον ἐκεῖνον ὁ γέρον· νῦν δὲ διὰ πολλοῦ δοκι-
 μασθεῖς τοιαύτην ἑαυτοῦ πείραν δέδωκεν, ὡς οὐδέποτε τοῦ
 ἄσωτος εἶναι ἀποστήσεται, κἂν μυριοὶ παραινῶσιν ἄνδρες
 πνευματικοί, κἂν ἀπειλῶνται κολάσεις, κἂν ἡ πενία εἰς ἕσχατον 15
 αὐτὸν ἐπιτίψῃ. καὶ γὰρ οὐ φησι βιωτὸν αὐτῷ τὸν βίον εἶναι,
 ἂν μὴ καπηλείοις καὶ τοῖς ἄλλοις ἄσωτέοις καὶ νύκτωρ καὶ
 μεθ' ἡμέραν ἐγκαλινδῆται· καὶ ταῦτα ἐπὶ χρησταῖς ἐλπίσι τοῦ
 ἱερωθῆναι παρὰ τοῦ ἱερέως εἰς γαμβρὸν προσληφθεῖς· ὃ καὶ
 μᾶλλον τοῦτου λυπεῖ, ὅτι καὶ υἱὸν ἐλπίζων ἱερέα κερδαίνειν 20
 καὶ τὴν ἑαυτοῦ προσαπώλεσε θυγατέρα. ἀλλ' εἶγε μὴ μέλλοι
 ταύτην ἀπολωλυῖαν θρηγεῖν, ἔστω γοῦν ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ
 παρὰ τῷ πατρὶ μένουσα, ὡς εἶγε μὴδὲ τὴν ἀρχὴν τὸν ἄσωτον
 ἐκεῖνον ἄνδρα ἐργῶκει· ἐκεῖνος δὲ τοῖς καπηλείοις ἀπερορίθω
 τε καὶ χαμαιτυπείοις, οἷς διημερεύων τε καὶ διανυκτερεύων 25
 ἑαυτὸν ὡς βούλεται καὶ ὑπέρου φιλότερον καταστήσει. ἕως
 τοῖς ἄλλοις ἔσται παράδειγμα, ὡς οὐ χρὴ τὰ τοιαῦτα βιοῦν οὐδὲ
 παρὸν σωφρόνως τε καὶ ἐλευθέρως ζῆν τοῖς ἀκολάστοις τῶν ἔργων
 ὄλον ἑαυτὸν ἐκιδόναι. ταῦτα δίκαια δοκοῦντα δεῖται καὶ τῆς
 παρὰ τῆς ἀνωσύνης σου βοηθείας, ἥ τὰ τοιαῦτα διοικεῖν ἐπι- 30
 τέτραπται· δι' ἧς δὴ καὶ ἡμῶν δηλώσεις, ὡς οὐκ ἄρα κακῶς
 περὶ τῶν παρόντων διέγνωμεν: —

ξγ'

Εἴ τι δεῖ παντὶ τῷ αἰτοῦντι δίδόναι, καὶ τῷδε τὴν ἐπι-
 στολὴν αἰτοῦντι ἐπιδεδώκαμεν· τῇ δὲ ἐστὶν ἡ δύναμις σύστασις 5
 τε αὐτῷ πρὸς ὑμᾶς καὶ τις ἐκ λόγων ὑμετέρων ἐπικουρία
 βιβλίου τινὸς καὶ οἰκήματος ἔνεκεν. συνίσταμεν δὴ τοῦτον
 ὑμῶν καὶ βοηθεῖν αὐτῷ προτρεπόμεθα· τίνα δὲ τρόπον, αὐτός
 σοι παρῶν ἐρεῖ, καὶ ὑμῶν ἀντίκα τοῦ πολλὰ γράφειν ἐκεχειρία.
 ὅτι δ' ἂν αὐτῷ ποιῆς, ὡς μὲν οὐτός φησιν, ἐμοὶ ποιήσεις, ὡς
 δ' ἐγώ, τῷ θεῷ: — 10

¹⁰ ἑαυτὸν VM ²⁰ ψηλότερον V ²⁸ ἀκολάστους V ²⁹ δίκαι V ³⁰ βοη-
 θεῖν pro διοικεῖν VM LXIII ² Ἐτι δεῖ V ⁸ ὑμῶν VM

ξδ'

ΤΩΙ ΑΥΤΩΡΕΙΑΝΩΙ ΚΥΡΩΙ ΓΕΩΡΓΙΩΙ

- Ἄνδρα σε γινώσκω τῶν προαιρουμένων συνεξετάζεσθαι τοῖς σοφοῖς, ἀλλ' ἐν δὴ τοῦτο — πῶς ἂν ἀνεπαχθῶς εἴποιμι; —
- 5 ἥμισυ τῷ ἐπιτηδεύματι κατάλληλόν σε πεποικημένοι φημί. ἐχρήσω μὲν γὰρ παρ' ἡμῶν τὴν ἁρμονικὴν, ἀπέδωκας δ' οὐδὲν μᾶλλον, ἢ ὁ μηδέποτε μηδὲν ὀφείλων ἡμῖν. καὶ δὴ συνελάνθεις ἡμᾶς εἰς τὸ φειδωλοὺς εἶναι δοκεῖν. τίνα γὰρ ψυχὴν ἔχοντες μεταδώσομεν ἔτι τῶν ἡμετέρων τινί; εἰ γὰρ ὁ σοφὸς σὺ μὴ
- 10 ἀπέδωκας, σχολῇ γ' ἂν ἄλλος τις· ἐγὼ δὲ καὶ πάνυ πολλὰ σκοπῶν καὶ κατὰ νοῦν ἀνελλίτων οὐχ ὀρῶ, τί δὴ ποτ' ἔδει συναποδημεῖν σοὶ τὴν ἐμὴν βίβλον. πότερον ὡς οὐκ ἤσάν σοι βίβλοι; καὶ μὴν ἐκ τῶν σαυτοῦ πρὸς τὰ σαυτοῦ τὴν ὁδὸν ἤνυσες, οἴκοθεν οἴκαδε φημί. ἀλλ' ὡς ἔλαττον τὸ δεινόν, εἰγέ
- 15 τι τᾶλλότριον περὶ τὴν ἀποδημίαν σοὶ πείσεται; καὶ τίς τοιοῦτος τῇ φιλοσοφίᾳ κανῶν; ἀλλ' ὡς ἐχρῆν ἢ σὲ τὰ τῆς ἀπάτης θρῶν, ἢ ἐμὲ πάσχειν; ἀλλ' οὔτ' ἂν σὺ τὸ πρότερον, οὔτ' αὐτὸς τὸ δεύτερον συγχωρήσαιμεν. καίτοι καί, εἰ μέμνησαι, προὔλεγον σοὶ τὴν βίβλον ἐγχειρίζων, φυλάττεσθαι μὴ βραδύν
- 20 εἶναι πρὸς τὴν ἀπόδοσιν· σοὶ δ' οὐκ οἶδ' ὅθεν οὐδὲν τοῦτου γε ἔδοξε μέλειν· ἐγὼ δ' ὡς ἔοικε θεομαντία τινί — οὐ γὰρ πρὸς οἰωνοὺς οἶδα βλέπειν — τηνικαῦτα τὸ μέλλον προὔλεγον. δεινὰ γε ὡς ἀληθῶς καὶ σὺ δ' ἂν φήσαις, εἰ σαυτὸν ὑφ' ἐτέρου ταῦτό πάσχειν ὑπόθιοι. οὐδὲ γὰρ τῆς τυχοῦσης βίβλου
- 25 στερόμεθα, ἀλλ' οἶαν δὴ μίαν οὐδεμίαν εὖροι τις ἂν τὴν οἰκουμένην περμιῶν. καὶ οὐ λέγω μεγέθει, οὐδ' αὖ κάλλει· ἀλλ' ὅτι πάντας ὡς εἰπεῖν ὅσοι περὶ μουσικῆς καὶ ὀτιοῦν συντετάχασιν εἶχεν εἰς ταῦτό συλλαβοῦσα, τῆς ἐμῆς ἔργον φιλοπονίας. πρόσθετος ὅτι καὶ τῷ πλεονί τῶν ἡμετέρων ἔφερε
- 30 πόνον χειρῶν. ἠξίου δ' ἐγὼ σε καὶ τοῦτο λόγου τινὸς ἀξιοῦν καὶ λογισμῶ διδόναι, ὡς, εἰ σοὶ τὸ τῆς σαυτοῦ χειρὸς ἔργον οὐκ ἀνέραστον, οὐδ' ἐμοὶ τὸ τῆς ἑμαντοῦ.
- ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐχ ὡς ἐχθρὸς ἐχθρόν, ἀλλ' ὡς ἂν φίλος φίλον μετρίως καὶ φειδοὶ καταδράμοι. δεῖ δὲ σου τὴν τιμιότητα

LXIV ² κρυφῶ ἄρσενίῳ VMT hoc an illud prænomen rectius sit nescio
¹³ τὰς L σαυτὰ V ¹⁸ οὔτε L ²¹ θεομαντεία p ²⁵ μίαν om. p ³⁰ πόνων
 correctum in πόνον L πόνος T

τὴν βίβλον ἀπροφασίστως ἀποδοῦναι τῷ δεῖν· τούτου γὰρ 35
ταύτην ἀπολαμβάνοντος αὐτὸν ἀπολαμβάνειν ἐμὲ οἶον· καὶ
χαῖρε παρὰ ταπεινοτέρου μὲν δανεισάμενος, μείζονι δὲ προσώπῳ
ἀποδιδούς· καὶ μηδὲ τὴν παροιμίαν μοι πρόφερε, χρήσασθαι
παρὰ πένητος ἀποτρέπουσαν· εἰ γὰρ τίς με λέγει πένητα, οὐδ'
αὐτὸς τό γ' ἐπὶ χρήμασιν ἂν ἀρνησαίμην, εἰ μὴ μᾶλλον γε 40
καὶ σεμνυναίμην· τὸν μέντοι τρόπον οὐ πενής ἐγώ· εἰ δ' ἀκριβῶς
ζητοῖη τις, οὐδ' ἐπὶ πλούτῳ πένης; οὐ μὴ ἐρῶ, βίβλων γε μὴν
οὔτω καλῶν καὶ ὧν πολλὴ πανταχόσε διαπεφοίτηκε σπάνις, καὶ
μάλα πένης· ἱκανὸς δὲ ὁ χρόνος — πολὺς γὰρ ὡς οἶσθα —
προτρέπειν ὑμᾶς ἐπὶ τὴν ἀπόδοσιν· ᾧ καὶ πεισθήσῃ καὶ τοῖς 45
τὰ δίκαια ποιεῖν κελεύουσι νόμοις· οὐδεὶς γὰρ οἶμαι τούτων
δεῖν φησὶν ἀδικεῖν: —

ξε'

Ἐμοὶ μετα τὴν ὑμετέραν ἔξοδον ἐξεγένετο καὶ πρὸς τὴν
καταγωγὴν εἰσελθεῖν Αὐτωρειανοῦ· βίβλους μὲν οὖν μετρίας
ἦν ἐρριμμένας ἰδεῖν καὶ συρφετὸν ἄφθονον ὃν ἐκείνον ἔχειν 5
ἐχρῆν, τὴν δ' ἐμὴν ἤμιστα· εἴτε τοίνυν αὐτὸς ἐξῆλθον ἐνθένδε
μεθ' ἑαυτοῦ ταύτην ἀπήνεγκεν, εἴτε τῷ τῶν φίλων παρέθετο,
εἴτε καὶ καταλιπὼν ἄλλον μὲν τινα ἑαυτῷ φῶρα πεποιήκε —
τὸ γὰρ οἰκίδιον ἀκλειστον ἀσφράγιστον ἦν —, ἐμοὶ δ' ἑαυτὸν
λυπηρόν, ἀγνωστὸν τίνι σύνθωμαι τούτων· ὡς οὖν ἐν τοιούτοις 10
ἔδοξέ μοι δεῖν πρὸς τὴν κυρίαν ἡμῶν γράφειν· καὶ δὴ γέγραπται
τὴν βίβλον ἀπαιτεῖν ἐξ αὐτοῦ τόνδε τὸν τρόπον, ὡς ἔχοντος
ταύτην τῷ ὄντι παρ' ἑαυτῷ, μὴ μέντοι καὶ τῶν ἄλλων, ὧν
ὑποπτεύειν προάγομαι, ἔννοιαν αὐτῷ διδόναι τινά· ἀλλὰ πάντα
τρόπον, ὡς παρ' ἑαυτῷ ἔχοντος ἀπαιτεῖν· γέγραπται δέ μοι 15
καὶ πρὸς ἐκείνον καὶ ἦκει δὴ πρὸς σὲ ἡ ἐπιστολή· σὺ δέ μοι
μέτιθι ταύτην κἀν τοῖς διαλείμμασιν ἔγραψον, ἔνθα δὴ τὸ
πρωτοβεστιάριον ὄνομα κεῖται, ὁπότερον δοκεῖ τῇ κυρίᾳ ἡμῶν,
εἴτε τὸ ἑαυτῆς ὄνομα, εἴτε τὸ τοῦ πρωτοβεστιαρίου· ὁπότερος
δηλαδὴ τὴν βίβλον, καὶ τοῦτο δοκοῦν τῇ κυρίᾳ ἡμῶν, ἀπαιτήσῃ· 20

⁴¹ ἀκριβῶς V ⁴² οὐδὲ πλούτῳ p οὐ LTM μὲν V ⁴³ πολλοὶ V
διαπεφοίτηκε V ⁴⁴ ὡς οἶσθα V ⁴⁵ πεισθήσῃ VM LXV ⁶ ἐρριμμένας LV
ἔχειν om. L p ⁹ τὸ γὰρ οὐκ ἴδιον V

καὶ οὕτως εἰς χεῖρας τιθέσθω τὰ γράμματα καὶ τῷ Ἀντωρριανῷ·
γράφειν δὲ καὶ σοὶ τὰ πρὸς τὸ τὴν βίβλον ἐπανασώσασθαι
διεγείροντα ὠρμημένον με ἐπέσχε τὸ γινώσκειν, ἔργον εἶναι
καὶ σοὶ ταύτην τε εὐρεῖν κἄμοιγ' ἂν ὡς ἐκ τοιούτων ἀσμέ-
25 νως χάριτας καταθέσθαι. καὶ δὴ καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀμαρτίαν
ἐξιλεώσασθαι οὕτω βουλήσῃ, οἷς ἐξῆλθες μὴ λαβὼν τὰς ἐπι-
στολάς· εἰ μὴ που τοῦτο σὺ φήσῃς, ὡς ὑπὲρ τοῦ δέξασθαι
καὶ αὐτὸς γράμματα ἥκιστα φανερὰν ἡμῖν τὴν ἔξοδον ἐποιήσω·
οὐκοῦν δέξαι μοι ταυτί: —

ξ'

ΤΩΙ ΧΑΛΚΟΜΑΤΟΠΟΥΛΩΙ

Εἰ μῆτε τῷ βρέφει τὸ ποτὸν ἀθρόον ἐγγύσομεν — οὐ
μᾶλλον γὰρ ποτίσομεν οὕτω δρωῶντες ἢ πνίξομεν —, οὐδ' ἄρα
5 τῷ διψῶντι καὶ ἀμυστὶ δυναμένῳ τοῦ πόματος ἐμφορεῖσθαι
κατὰ σταγόνα παρέχοντες χάριέν τι ποιεῖν δόξομεν. τί δὲ δὴ
μοι βούλεται τοῦτο — καὶ γὰρ ἔροιο· πῶς δ' οὐκ ἂν; — καὶ πρὸς
τί τὰ τοῦ λόγου μοι τείνει; τὸν ἡμέτερον μὲν παῖδα, μαθητὴν
δ' ὑμέτερον Ἰωάννην πολλαχόθεν αὐτὸς ἔκρινε δεξιότητος
10 τινος μετέχειν πρὸς μαθημάτων ἀνάληψιν. καὶ γὰρ ἡλικίας
ἐχούσης ἤδη φρονεῖν ἤψατο, καὶ πρὸς φύσιν, ἣν ἂν ἐπαινέσαι
τις, οὐκ ἀνοικείως ἔχει, καὶ προθυμίᾳ γε ἱκανῇ χρῆται καὶ
παιδιᾶς ἐγκρατῆς ἐστὶ· καὶ διὰ ταῦτα καὶ φοιτᾶν ὑμῖν μᾶλλον
ἢ τιμὴ τῶν ἀπάντων εὖ ἔχειν μοι ἔδοξε. σὺ γὰρ δὴ καὶ φίλος
15 καὶ διδάσκαλος ἀγαθὸς καὶ κατ' ἄμφω τοιούτος, οἷψ τις ἂν
ἐντυχεῖν ἠϋξάτο. δεῖ γὰρ ἐπὶ τοῖς τῶν ἀνδρῶν ἀρίστοις
συντρέχειν τὰ κάλλιστα. δύναται μὲν οὖν οὗτος μεταλαμβάνειν
τοῦ μαθήματος θαυμάσιον· οἱ δ' ἐφεστηκότες — ἔθος τι
τοῦτο κρατῆσαν· οὐκοῦν ἔμοιγε θαυμαζόμενον, εἰ μὴ καὶ
20 μᾶλλον τούναντίον ἅπαν — τρίβουσι αὐτῷ τὸν καιρὸν· καὶ
ὅσον τι τοῦ μαθήματος ἔδωκεν ἂν μίᾳ ἡμέρᾳ, οὐδὲ τριῶν
τούτων εὐρίσκει λαβεῖν, φείδεσθαι δὲ χρόνον καὶ ἄλλων ἡκού-
σαμεν· καὶ ἡμεῖς δὲ οὐχ οὕτω βραδεῖς, ὡς ἄλλο τι προ-
τούτου φρονεῖν, εἰ καὶ μηδεὶς ὁ παλαιῶν ἦν. οἶδα δ' ἐγώ,
25 καὶ μὴ λέγω, τὸ μετὰ τοῦτο· μηδὲ τὴν ἀξίωσιν ἐπάγω τῷ

²⁶ μὴ om. VM LXVI ⁴ οὕτω δρωῶντες om. V ²⁴ τούτων V

λόγω, ὡς συγκαθίσσεις σαυτὸν μέχρι καὶ τῆς περὶ τούτου
 φροντίδος καὶ τοῖς ἐπιστατοῦσι κελεύσεις πλείω τε τὰ γρα-
 φόμενα τούτῳ ὑπαγορεύειν καὶ τῆς ἄλλης ἀξιοῦν ἀτάρκως
 ἐπιμελείας. τί γὰρ αὐτὸν τὸ τοῦ Ταυτάλου χρῆμα δεῖ πάσχειν
 καὶ ἐν μέσοις διψῆν ὕδασιν; οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τοὺς ἐγκαλέσοντας 30
 ἂν αὐτῷ τὸ τοῦ πίθου τῶν Λαναίδων εὖ τῆς αὐτοῦ κατε-
 στοχάσθαι φύσεως εἴποι· οὗτος δ' ἦτο καὶ Λυδὸς ἂν εἰς
 πεδίον δραμεῖσθαι· νυνὶ δὲ τοῖς ὄνοις ἀνάγκη ἔχει συνθεῖν,
 εἰ τὰ ἴσα τοῖς ἄρτι ἐκ θηλῆς εἰς διδασκάλου βαδίζουσι διδα-
 χθήσεται. εἰ δὴ φίλος μὲν ἐγὼ σὸς ὄσον βούλει, φίλος δ' ἐμὸς 35
 αὐθις αὐτὸς ὄσον βούλωμαι, ἀπολανέτω τῆς ἀμφοῖν φιλίας ὁ
 παῖς, εἶπον ἂν ὄσον βούλεται, λέγω δ' ὄσον γε δύναται. φημί
 γὰρ σε μὴ μόνον εὖ ἐγνωκέναι φιλεῖν, ἀλλὰ καὶ πείραν σαυτοῦ
 δεδωκέναι τοῖς φίλοις, ὡς τᾶλλα σοι μικρὰ πρὸς τὸ τούτους
 εὐφραίνειν, φημί δέ σε καὶ πρὸς λόγων δύναμιν ὀπόσῃ ἂν 40
 τις θαυμάσειεν ἤκειν. σὸν οὖν ἂν εἴη καὶ νῦν σαυτὸν μὲν, ὃ
 καὶ προείρηται, καὶ φίλον ἀγαθὸν καὶ διδάσκαλον δεῖξαι, ἐμὲ
 δὲ μὴ μάτην κρίνοντα τὰ περὶ τὸν παῖδα· ὃν εἶγε μὴ ἀνάσχοιο
 τὸ νῦν εἶναι πλείους ἐκάστης ἡμέρας ἐκπίνειν κύλικας ἢ στίχους
 γράφειν, ἄδιψον αὐτῷ παντάπασιν κατασκευάσεις τὴν διαίταν· 45
 οὐδὲ γὰρ ἀφίσταμαι τῆς εἰκόνης περὶ τοῦ δῖψῃ λόγων
 πιεζομένου τὰ γράμματα πέμπων. μισθὸς δ' ὃν πάντες πανταχοῦ
 βοῶσι διδάσκαλοι κείσεται· ὃ δὲ μὴ τοιοῦτος, ἀλλ' ὃν ὑπι-
 σχνεῖται φιλία, ἤμιστα ἀπαιτητέος· ἡμεῖς γὰρ τοι καὶ προσ-
 βιασόμεθα πάλα πρὸς τὴν ἀπόδοσιν οἴκοθεν παρακεκλημένοι· — 50

ξξ'

ΤΩΙ ΠΡΩΤΟΒΕΣΤΙΑΡΙΩΙ ΜΟΥΖΑΛΩΝΙ

Ἄλλ' εἰ καὶ μήπω τῆς εὐχῆς ἀπάσης κρατοῦμεν, ἀλλ' οὐδὲ
 πάσης ἐκπίπτομεν· ἦν δ' ἐκεῖνο μὲν ἢ πρὸς ἡμᾶς μετὰ τῆς
 προτέρας ὑγείας ἐπάνοδος, τοῦτο δὲ ὡς εἰ καὶ μὴ παντάπασιν, 5
 ἀλλ' οὖν ὑγαίνοις τὸ πλεόν, ὃ λαμπρότατος καὶ σοφώτατος
 κύριός μου. καὶ τοῦτ' ἐδήλου τὰ γράμματα, ἃ καὶ ἦν ἡδονὴν

²⁶ συγκαθήσεις VMT ²⁹ τῷ τοῦ V ³⁰ διψῆν V ³¹ πίθου V ³³ ἔχειν V
³⁴ θηλῆς p ⁴⁰ ὀπόση V ὀπόσον T p ⁴⁸ διδάσκαλοι in erratis corr. p
 διδάσκαλον LVMT κείσεται . . . ὁ p post κείσεται lacunam dimidii
 versus, in margine λέπει T LXVII ⁴ πάσης om. V ⁵ ἄλλο ἦν L

- ἤκε κομίζοντά μοι, οὐδ' ἂν εἴποι τις ὅση. λέγω δὲ ἀληθές, ὅτι
 τε παρ' ὑμῶν ταῦτα, καὶ ὅτι τῆς γε πλείονος καὶ χειρόνος
 10 μοίρας τοῦ πάθους ἀπαλλαγὴν εὐαγγελίζεσθαι εἶχεν. ἀλλ' ἐγὼ
 τὸ μὲν καὶ ὀτιοῦν ἔτι σοι τοῦ ἀλγήματος ὑπολείπεσθαι οὐδὲν
 ὅτι μὴ τῶν ἐμῶν ἂν ἀμαρτημάτων εἴσπραξιν ἠρησαίμην,
 ἃ με τῆς ἐφ' ὑμῖν ἡδονῆς ἀπολαύειν ἀκραιφνοῦς οὐκ ἔα·
 τὸ δ' ἐμὲ μὴδ' ὀτιοῦν ἀνιέναι δεόμενον ὑπὲρ ὑμῶν τοῦ θεοῦ
 15 — εἴ τις καὶ τὰ ὑπὲρ ἐμὲ διδοίη τολμῶν —, εἰ μὲν καὶ τῆς ἐμῆς
 εὐνοίας πρὸς τὴν πάντ' ἐμοὶ τιμίαν κορυφὴν ἔργον, ἄλλοι
 λέγοιεν ἂν καὶ πολλοὶ λέγουσι, τῆς δ' ὑμετέρας καλοκαγάθιας
 καὶ ἀρετῆς — εἰ μὴ δυσχεραίνοις ἀκούων καλῶς — οὐκ οὖν
 ἀμυδρὸν οὐδ' εἰς ἀμφίβολον πίπτου τεκμήριον αὐτὸς τίθεμαι.
 20 συμφήσουσι δὲ μοι καὶ οἱ ψῆφον δικαίαν ἐκφέρειν ἴσασι. τὸ
 γὰρ πολλῶν παρόντων καὶ πάντων περιφανῶν, ὡς ἔργῳ καὶ
 λόγῳ φάναι, δι' ὧν ἂν τις εὐδοκιμοῖ, διὰ τῶν τρόπων αἰρεῖσθαι
 μᾶλλον, πόσου τινὸς τιμᾶσθαι χρεῶν; ἢ πόσον τι τῶν εὐχῶν
 εἰσφέρειν ὑπὲρ τούτου; μέμψεται δὲ δῆπουθεν οὐδεὶς, εἰ μὴ
 25 δίχα τοῦ τῆς σῆς ἀρετῆς μνημονεύειν τὸν περὶ τῶν εὐχῶν
 λόγον ποιῶμαι, οὐδ' ἀνελεύθερόν μοι τὸ ἦθος ἐλέγξει· μὴ
 οὕτω μανείη. ἐγὼ γὰρ ἀγνοῶ, τί τῶν περὶ ἡμᾶς γιγνομένων
 ἐπαινῶν ἄξιον, ὃ μὴ καὶ εὐχῆς· ἢ τί τις εὐχόιτο τοῦτο, ὃ μὴ
 καὶ ἐπαινεῖν ἔχει, πλὴν εἴ τις βιάζεται.
 30 ἀλλ' ἐμοὶ πρὸς γε πάντ' βραχὺ τὰ τοῦ λόγου συνῆκται
 καὶ τὸ προσῆκον τετήρηται καὶ ἠλήθευται δηλονότι· ἢ δὲ Διο-
 φάντου βιβλος, ἣν ἀνάγκη τε ἀποπέμπειν ἦν — καὶ τὰ γραμ-
 ματα τοῦτ' αὐτὸ κελεύοντα ἦν —, ἐπανήκει νῦν ἐκ τῶν πάλα
 ῥυτίδων ἠβῶσα. τὰ μὲν ἔξωθεν ὄφιν ἂν εἴποι τις τὴν
 35 παλαιὰν ἀποξυσάμενον λεβηρίδα, τὰ δ' ἐντός, οἷαν ἂν ἴδοιμεν
 οἰκίας ἐκ μακροῦ πεπονηκίας ἐπισκευὴν καὶ ἀνάκτησιν. δέδοται
 γὰρ πῶς, οὐκ οἶδ' ὅθεν, καὶ συγκεκλήρωταί μοι τουτὶ τὸ
 ἄτοπον, πάντ' εἰς ὅσον οἷόν τε καλὰ καὶ εὐτόνως γινόμενα
 βλέπειν, ὅσα τε ἂν αὐτὸς ἐκπονῶ καὶ ἄπερ εἰς ἑτέρους τὴν
 40 ἑαυτῶν ἀναφέρει δημιουργίαν. ἐπιτείνει δὲ μοι μάλιστα τὴν
 φιλοτεχνίαν, ἐπειδὴν βιβλος τὸ ἐκπονούμενον ἦ· τοῦτο γὰρ
 τῆς ἐμῆς τέχνης τὸ ἰδιαίτατον. καὶ δὴ καὶ τι πάσχω περὶ τὸ
 χρῆμα τῶν βιβλῶν ἕτερον, ἄτοπον, ὡς εἰκάσαι, καὶ τοῦτο.
 βούλομαι πάντα πράγματα μᾶλλον πέρας ἔχειν καὶ ἀριθμῶ

συγκεκλειῆσθαι ἢ βίβλους· οὐχ ὥστε ἔχειν καὶ αὐτός — ἢ γὰρ 45
 ἂν παραπληξίας τοῦτό γε καὶ τῶν μὴ δυνατῶν ἀλόγιστος
 ἔφρασις —, ἀλλ' ὡς ἐκάστῳ προσεῖναι τοσαύτας, ὅσων δέκα τινὲς
 καὶ πλείους ἐν ταύτῳ πολυβίβλων γινώσκουσιντ' ἂν ὄντες δεσπόται.
 καὶ γὰρ τοι καὶ συνήδομαι τοῖς κεκτημένοις ὡς πλείστας, καὶ
 ἔτι πολλῶν πλείονων εὐπορεῖν εὐχομαι· οὐ γὰρ ἂν ἄλοιεν οὗτοι 50
 φιλοκτημοσύνης ἐμοὶ δικαστῆ, κἂν πάντες κατηγορῶσι συμ-
 πνεύσαντες, ἀλλ' ἦτοι φιλολόγους καὶ φιλοσόφους — ὦν τὰ
 προῶτα καὶ αὐτὸς σύ, τιμία μοι κορυφή, τάττη — φαίην ἂν,
 ἢ τοῖς τοιούτοις ἔτοιμα ταμιεῖα. καὶ τούτου μαρτύριον ἢ καθ'
 ἡμᾶς ἦδε μονὴ τὴν βασιλικὴν βιβλιοθήκην τοῖς φιλομαθέσι 55
 προτείνουσα· αὕτη μὲν γὰρ ἐπ' ἐλάχιστα ταῖς ἐν αὐτῇ χρῆται
 βίβλοις, τοῖς δ' ἄλλοις κοινὸν ἀνέφερε πρυτανεῖον καὶ ἄφθονον.

ἀλλ' ἐπεὶ καὶ εἰς τὴν τούτων μνήμην ἐν καιρῷ προϋχώρησεν
 ο λόγος ἡμῖν, οὐδὲν ἀπαῖδον καὶ τοῦτο προσθεῖναι καὶ τοσοῦτον
 εἰπεῖν, ὡς τὰ τῆς βασιλικῆς ταύτης βιβλιοθήκης ἔστι μὲν οὐδ' 60
 ἄξια πρὸς τὰς ἀδομένας ἐν τοῖς πάλαι παραβαλεῖν, εἰς τοσοῦτον
 ἐστενοχώρηται· ἀλλ' αὕτη καίπερ οὕτω φάυλως ἔχουσα τοῦ
 μεγέθους, εἴτ' οὖν πλήθους λέγω, καὶ κοῦφον τὸν πόνον τοῖς
 ἀριθμεῖν βουλομένοις παρεχομένη οὐδὲν ἦττον περιῶπται καὶ
 ἀτημέλητός ἐστι, καὶ κίνδυνος μηδὲ βιβλιοθήκην αὐτὴν ἔτι 65
 καλεῖσθαι. αὐτὸ δὲ τοῦτο τῆς ποτε βιβλιοθήκης ὄνομα μόνον,
 ἢ βραχὺ λείψανον. καὶ ὅτι τοῦτό γε οὐχ ὡς ἐν διατριβῇ λέγω,
 ἀλλ' ἀπὸ σπουδῆς ὄσης ἂν εἴποι τις, αὐτόφρασι δεῖξειεν ἂν, εἰ
 τις τὸ παλαιὸν γραμματεῖον, μεθ' οὗ πρὸς τὴν βασιλίδα πόλιν
 ὄθενδήποτε μετηνέχθησαν αἱ βίβλοι, τῷ νυνὶ παραθείη. 70
 γινώσεται γὰρ ὅσον ἐγὼ περὶ τούτων τε καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων
 ὦν ἀκριβῆ τὴν γινῶσιν οὐκ ἔσχον οὐκ εὐχερῆς ἀποφαίνεσθαι.
 ἔστι δὲ τῆς ἀπωλείας αἷτια τῶν βίβλων ἄλλα τε καὶ δὴ καὶ
 χρησάμενοί τινες ἐπὶ καιρῶν καὶ τὸ χρησθέν οὐκ ἀποδόντες,
 ἀλλ' ἔξαρνοι μηδ' ἀρχὴν εἰληφέναι γενόμενοι, ἦδη δὲ που καὶ 75
 μηθενὸς ἀπαιτοῦντος ἐν τῷ μέσῳ λαθόντες, καινότερον δὴ
 τοῦτον κλοπῆς κακουργήσαντες τρόπον· τὸ γὰρ τοιχωρυχεῖν
 ἴσως ἠσχύνθησαν, ἢ ἐργῶδες ἐνόμισαν. καὶ τὰ μὲν τῆς ἀπωλείας
 αἷτια ταῦτα· τῆς φθορᾶς δὲ ὁ πανδαμάτωρ, ποιητικὸς ἂν εἴπέ

⁴⁵ ἢ in erratis corr. εἴη (?) p ⁴⁷ ὡς bis p ⁴⁸ ex γινώσκουσιν² corr.
 γινώσκουσιντ'. L ex γινώσκουσιντ' corr. γινώσκουσιντ' V ⁶⁴ τοῦτο V ⁶⁵ φιλο-
 μαθοῦσι MT τοῖς φιλομ. — ἐλάχιστα om. V ⁷⁴ ἀπαδόντες V ⁷⁵ Simonid.
 fr. V 5 ποιητικῶς (?) in erratis corr. p

- 80 τις, χρόνος, καὶ πρὸς τούτῳ τὸ μῆδ' ἐπὶ σμικρὸν ταύτας ἐπι-
σκευάζεσθαι. νῦν δὲ ἄλλὰ πρὸς ὑμᾶς γράφω καὶ τῷ ἁγίῳ
ἡμῶν ἀνθέντη καὶ βασιλεῖ δι' ὑμῶν ἀναφέρω· πρὸς μὲν τὰς
ἀπωλείας αἰτίας ἀντιμηχανᾶσθαι βραχείας δεῖ τῆς ἐπιμελείας,
εἰ μόνον ὁ τὰς βίβλους πεπιστευμένος εἰδείη λόγον αὐτῶν
85 ὑφέξων ὑμῖν. τοῦτο γὰρ αὐτὸν ἐργηροῦναι διαναστήσει καὶ
λογισμῶν συντεταμένῳ γινώσκειν, τίνι μὲν δέδωκε, πρὸς τίνος
δ' ἀπέληψε. καὶ τί δεῖ πολλὰ καταλέγειν; αὐτὸς αὐτοῦ διδά-
σκαλος ὅτι χρῆ ποιεῖν ἔσται καὶ αὐτῷ μελήσει τὸ σύμπαν,
εἴπερ ὑμῖν εἴσεται μέλον τὸ πρᾶγμα. πρὸς δὲ τὴν ἐκ τοῦ
90 χρόνου ἀκώσιν, ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο πρὸς πολλὴν ὑμᾶς ἐκκα-
λέσεται πραγματεῖαν, οὐδ' ὅσῃν ἀξίαν εἶναι καὶ δυσχερῆ πρὸς
ὑμῶν νομισθῆναι. τί γὰρ ἂν εἴη μικρὸν ἀνάλωμα, καὶ τοῦτο
ἐφάπαξ, καὶ ὅσον ἑνὸς τῶν περὶ τὴν βασιλείον ἀυλήν; πολλοὶ
δ' οὗτοι τῆς βασιλικῆς ἀπολαύουσιν εὐποιίας ὀψώνιον. εἰ γὰρ
95 μὴ τοῦτον ἐπισκευασθεῖεν αἱ βίβλοι, κύριέ μου, τὸν τρόπον,
μέχρι τίνος ἔτους ἐκάστου τῶν βιβλῶν οὐκ ὀλγαι, ἅτε τὸ
μῆδὲν ἔτι τυγχάνουσαι μῆδ' ὄντος μηδενὸς εἰς ὅτι ἂν χρήσιμοι
γένωνται, πρὸς γυνίαν τινὰ συνωσθήσονται ἀκείῃ δῆτα δια-
βρωθήσονται καὶ σπητῶν μέληθηρα, ὡς πον κυνῶν τοὺς ἐν
100 πολέμοις πίπτοντας Ὀμηρος εἴρηκεν, ἔσονται; καὶ γὰρ οὐκ
εἰς μακρὰν ὁ ἐνιαυτὸς ἐκεῖνος παραγενήσεται, ὃς οὐχ ἔξει τίνι
τούτων λυμανεῖται τοῖς προειληφόσιν ἐπίσης. παράστασις δέ
μοι τοῦ λόγου τῶν Θεοδοσίου σφαιρικῶν ἢ βίβλος ἀρτίως
αὐτόσε κομιζομένη, ἣν οὐ παρ' ἄλλων μαθόντες, αὐτοὶ δ'
105 ἰδόντες εἴσεσθε τί χρῆ καὶ τῶν ἄλλων εἵνεκα συλλογίζεσθαι καὶ
οἶος αὐταῖς ἐπήρηται κίνδυνος. ὃν ὁ Λιόφαντος εὖ ποιῶν
δι' ὑμᾶς τό γε νῦν εἶναι διέδρα· συμπαραπήλαυσε δ' αὐτῷ
τῆς σωτηρίας καὶ ἀριθμητικῆ Νικομάχου κατὰ πολλὴν περι-
ουσίαν εὐρωτιῶσα· καὶ Ζωσίμου τινὸς ἀρμονικῆ διατύπωσις·
110 καὶ ἦν Εὐκλείδης ἐν βραχεῖ τοῦ κανόνος κατατομὴν παρα-
δέδωκεν, εἰς ἕν τεῦχος ἅπαντα συναφθέντα· στέλλεται δὲ τὴν
ὡς ὑμᾶς κομιδὴν ἀντὶ πρεσβείας ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν βιβλῶν ἢ
βίβλος ἥδε· ἦν ὡς δικαιοτάτην δὲ πρεσβειῶν καὶ προσδέξαιο

⁸¹ ἀλλ' ἂ πρὸς VMT ⁸² ἀνθέντη p ⁸³ δὴ pro δεῖ V ⁸⁴ λόγον αὐτὸ V
⁹² ὑμᾶς L ⁹⁴ ἀπολαύουσιν L ⁹⁶ τίνος p βιβλίον V ⁹⁸ γένονται V
συνωσθήσονται p ⁹⁹ Hom. N 233 ¹⁰¹ ἴς V ¹⁰² τούτων om. VMT
¹⁰⁵ εἴσεσθαι V ε supra αι M, ε in ras. L ἔνεκεν V ¹⁰⁸ ἀριθμητικὴν V

καὶ εἰς πέρας ἀγάγοις, καὶ ὑγείας παντελοῦς ἐπιλάβοιο, καὶ ἐπιστάτης θάττου ἡμῖν εὐφροσύνην ἐφ' ὅσον μῆκιστον τῇ 115 ὑγείᾳ συνάπτων· καὶ θεὸν ἄνωθεν οὕτω ταυτὶ πάντα γενέσθαι γνολίμεν ἐπιψηφίζόμενον: —

ξή'

ΤΗΙ ΠΡΩΤΟΒΕΣΤΙΑΡΙΑΙ ΡΑΟΥΛΑΙΝΗΙ

Εἴπερ ποτε καὶ ἄλλο τι τῶν ἀπάντων ηὐξάμην μὲν ἰδεῖν, ἰδῶν δὲ ἦσθην, τοῦτ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῖς ὑμετέροισι γράμμασι πέπονθα, τὸ μὲν πρῖν καὶ λαβεῖν, τὸ δ' ἤδη δεξάμενος· οὐκ 5 οἶδα δ' ὀποτέρω με μᾶλλον εἶχεν εὐφραίνειν, πότερον ὅτι σά, ἢ οἷς πλεῖστον ὅσον τὸ κάλλος καὶ τὴν χάριν τῆς ἀπολογίας παρείχετο. τί καὶ γὰρ οὕτως ἐμελλον ἀμαθῆς τις εἶναι καὶ ἄτοπος, ὡς πρὸς τὰς Σειρηνας ἐκκεκωφῆσθαι; οὐδὲ γὰρ τοῦτο γενναῖον, εἴ τις μὴ λόγων ἀλίσκοιτο χάρισι, ψυχῆς μὲν οὖν θηριώδους· 10 ἐκεῖνο δ' ἄριστον, εἴ τις οὐκ ἀγνοεῖ λογικῇ κεχορημένος ψυχῇ, μὴδ' ἀναισθήτως ἔχει πρὸς τὴν τῶν λόγων συγγένειαν, μὴδὲ πόρρω γίνεται τοῦ εἰδέναι, ὡς λόγῳ τὸ πᾶν διιδύνεται οὐχ ἦττον, ἢ ναῦς οἶακι καὶ χαλινωῖ ἵππος· μὴδ' ὡς ἔτυχεν αὐτὸν μὴδὲ τοῦτο παρέροχεται, ὡς εἴ τις μὴ λόγον εἰδείη τιμᾶν, ὁδὸν 15 ἀνοίγει τῇ ἀλογίᾳ. οὕτω πάντα καλὰ τὰ τῆς ἐπιστολῆς ἦν, ὡς ταυτὰ τε καὶ ἕτεραί μοι μακροῦ πλείω τούτων διδόναι λέγειν, εἰ μὴ πως ἐπιστολὴν κοσμεῖν μέλλων τοῦ τῆς ἐπιστολῆς αὐτὸς ἐξέπιπτον μέτρον.

πλὴν περὶ μὲν τούτων ἱκανὰ ταῦτα καὶ ἴσως τῶν μακρο- 20 τέρων οὐ χεῖρω· ὅτι δ' ἐχοῖν τὴν ἀρμονικὴν ἡμᾶς διορθοῦν καὶ ὅτι περ ἐνέδει ἀναπληροῦν, ἐχοῖν, φημί καὶ αὐτός, καὶ προθυμίας οὐδὲν ὅτι μὴ παρῶν· ἢ γε μὴν ἡμετέρα βίβλος ἀπῆν, πρὸς ἣν ἔδει βλέποντα τὴν ὑμετέραν εὐχερῶς διορθοῦν, ἐκεῖνη μὲν γὰρ διώρθωται μοι, καὶ καλῶς, ὡς ἐμαυτὸν ἔχω 25 πείθειν· τοῦ δὲ πλήθους τῶν πόνων ὧν ἐπὶ ταύτῃ κατεβαλόμην, κἂν τοῖς γεωργοῖς ἀμφισβητήσαιμι τοῖς τὰς χέρσους ἐξημεροῦσιν. ἔδει τοίνυν κἀπὶ τῇ ὑμετέρα βίβλω τῶν ἴσων καὶ αὐτῶν πόνων, ἀλλ' ὁ καιρὸς οὐκ ἐδίδου. ἴσως δ' ἂν ἔροιτό τις καὶ τίνα φημί τὴν ἀπουσίαν τῆς ἐμῆς βίβλου; παρεκινδύνευσε ταῖς τοῦ 30 Αὐτωρειανοῦ χρησαμένου ταύτην παρ' ἡμῶν — ὡς μὴ ὄφειλε —,

¹¹⁶ θεός V ¹¹⁷ ἐπιψηφίζόμενον V LXIIX ² θαουλαίνῃ τοῦ αὐτοῦ V
⁶ ὀποτέρων p ¹⁰ ἢ pro εἴ V ³¹ αὐτωρειανοῦ V ὄφειλεν LVM

- καὶ ἤδη γε πρὸς τῷ τὴν αὐτῆς ἀπόληψιν ἀπογινώσκειν ἐσμέν.
 ἐγὼ μὲν γὰρ εἰς τὴν αὐτοῦ καταγωγὴν ἅμα περιβλεπτηνοῖς εἰσηλ-
 θον μονάζουσι, καὶ δὴ μετρίως τινας εὔρομεν ἐν αὐτῇ βίβλους,
 35 ἕξ ἢ καὶ μικρῶ πλείους· τὴν δ' ἐμὴν οὐκ ἦν ἰδεῖν οὐδαμοῦ,
 εἴτε ταύτην ἠνίκ' ἐξῆει λαβόντος, εἴτε καταλιπόντος μὲν, ἑτέρου
 δὲ τινος ὑφελομένου τῶν τῆς μονῆς. πλὴν δοκεῖτω τὸ πρό-
 τερον καὶ λεγέσθω τὴν βίβλον αὐτὸν ἔχειν — μηδὲ γὰρ αὐτὸν
 εἰς ἔννοιαν τοῦ δευτέρου χειραγωγήσωμεν τό γε εἰς ἡμᾶς ἦκον.
 40 οὐδὲ γὰρ κράτιστον — καὶ ἀπαιτήσθω δι' ὑμῶν ἡ βίβλος, εἰ δὲ
 βέλτιον δοκεῖ, διὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ πρωτοβεστιαρίου· θα-
 τέρου γὰρ πάντως οὐχ ἁμαρτήσωμεν, ἢ τοῦ τὴν βίβλον τὴν
 τιμίαν σου κορυφὴν ἀπολαβεῖν ἀνθ' ἡμῶν καὶ τὸ παρ' ἡμῶν
 ζητηθῆν παρ' αὐτῆς ἔχειν ἅπαν, ἢ βεβαιωθῆναι γε παρ' αὐτοῦ,
 45 τίνα τρόπον τὰ περὶ ταύτην διέθετο· εἰ ἄρα φίλω ἀποδημεῖν
 μέλλων παρέθετο, ἢ εἴ τι λέγειν ἕτερον ἔχει. οὐκ ἀνεπίφθονον
 γὰρ, εἰ τοιαύτης ἀμελήσαιμεν βίβλου, μικροῦ πάντας ὄσους ἂν
 περὶ μουσικῆς συντεταχότας εὔροι τις συνειληφύιας εἰς ἔν.
 καὶ τοῦτο μὲν οὕτω μοι μετεώρους τὰς ἐλπίδας ποιεῖ, πλὴν
 50 εἰ μὴ τοῦθ' ὑμεῖς βούλεσθε, τερπνὸν δ' ἐκεῖνό μοι καὶ χάριεν.
 καὶ μηδεὶς ἀπιστεῖτω τὴν τῶν μαθηματικῶν βίβλων συλλογὴν
 βλέποντι· ὅταν γὰρ οἷς τις χαίρει, τούτοις καὶ τοὺς ἄλλους
 χαίροντας βλέπη, διστάζειν οὐκ ἔνεστιν ὡς οὐκ ἂν εἰς ὑπερβολὴν
 ἦδουτο. εἴη δ' ὥσπερ γενναίων καὶ λαμπρῶν τῶν ἐπὶ τούτοις
 55 προοιμιῶν αἰσθάνομαι, τοιούτων καὶ τῶν ἐφεξῆς τὴν πείραν
 λαβεῖν· καὶ γνοίην τοὺς τί χρηστὸν εἰδόντας καὶ πλεον τῶν
 πολλῶν δυναμένους φρονεῖν, πείθοντας ἑαυτοὺς ὡς ἔστι τι καὶ
 μαθημάτων ὄφελος καὶ ὡς θεῖόν τι τὸ κατ' αὐτὰ χρῆμα. καὶ
 γὰρ ἔστιν οἷον οὐδ' ἂν ὁ κόσμος ἕπας ταυτὸ σπουδάσας κατ'
 60 ἀξίαν θαυμάσειε· καὶ γὰρ τοι καὶ ἠδονὴν ἄροητον ἐνίησι τῇ
 ψυχῇ καὶ οἷαν οὐδενὶ γινῶναι ὄραδιαν, ὅτι μὴ τῷ μετέχοντι.
 ἑτέρα δύναμις αὕτη τῆς τῶν κατεχομένων οὐδὲν διαλλάττουσα.
 χαίρω τοίνυν ἐπέπερ ἦκει καιρός, ὡς ἔστι συνίεναι τῶν γιγνο-
 μένων, εὖ τοῖς μαθήμασι γενέσθαι· εὖ λέγω γενέσθαι, εἰ μὴ
 65 μέλλοι καταφρονήσεσθαι εἰς τέλος μηδ' ἀτιμώσεσθαι μηδ'
 εἰς τοῦτο τὸ σύμπαν αὐτοῖς περιστήσεσθαι, ὡς θρυλλεῖσθαι
 μόνον ἐν τοῖς αὐτίκα μεθ' ἡμᾶς ἀνθρώποις πάλαι ποτὲ γεγο-

³⁶ ἠνίκα p ³⁹ χειραγωγήσωμεν p ⁴⁰ ἀπαιτήσθω V ⁴⁶ οὐκ ἂν ἐπί-
 φθονον p ⁵² βλέποντι LT ⁵⁹ γὰρ ἔστιν p

νέναι μαθήματα, εἶναι δὲ τηνικαῦτα μηδαμοῦ τῆς Ἑλλήνων
 διατριβῆς. καὶ τὴν σὴν δὴ τιμίαν ψυχὴν οὐκ ἀγνοῶ σφῆδουσαν
 ταῦτα ἐκ τῶν ἐνότων καὶ τὰς ἐγχωρούσας εἰς βοήθειαν 70
 ἀφορμὰς φιλοπόνῳ πανταχόθεν πορισομένην χειροί. προᾶγμα λέγω
 ἀορίστῳ τῷ μέσῳ μεῖζόν τε καὶ σεμνότερον, ἢ εἴ τις οἰκίαν
 καταπίπτουσαν ὑπερείδει· καὶ σὲ προστάτιν ἐν αὐτοῖς τῆς αὐτῶν
 ἐπιγράφομεν σωτηρίας παντὶ σθένει κωλύσασαν ἐξ ἀνθρώπων
 ταῦτα γενέσθαι καὶ δεῖξομεν καὶ κηρύξομεν τοῖς εἰσέπειτα, ὅτι 75
 μὴ παντάπασιν ἀργὸς μηδ' ἀμελέτητος ὁ καθ' ἡμᾶς παρέφθαρ-
 ται χρόνος, ἀλλ' ἔφυσαν κἀν τούτῳ τινές, οἷς τῶν παρ' αὐτοῖς
 καλλίστων κληρονομοῦντες ἐκεῖνοι δίκαιοι ἂν ἐς τὰ μάλιστα
 γινώσκειν χάριτας εἶεν: —

ξθ'

ΤΩΙ ΜΕΡΚΟΥΡΙΩΙ

Καὶ πρόθυμος γράφειν ἦν, εἰ τῷ διακομίσοντι μόνον ἦν
 ἐντυχεῖν, καὶ τὰ σὰ δὲ γράμματα φανέντα μᾶλλον ἐπέρωσεν.
 ἱκανὸς δὲ καὶ ὁ χρόνος εἰς τοῦτο προτρέψαι, πολὺς γάρ — εἰ 5
 καὶ τοῖς μὴ τὸ καλὸν τῆς φιλίας πάθος παθοῦσιν οὕτω πάνυ
 πολὺς εἶναι δοκεῖ —, καὶ χάριν οἶδα τῷ τὴν σὴν μὲν ἐπιστολήν
 ἐγχειρίσαντι, τὴν δ' ἡμετέραν ἀντιλαβόντι, ὅτι με τῶν ἐπὶ τῷ
 γράφειν σοι φροντίδων μιᾶς ταύτης καὶ πρώτης ἀπήλλαξε·
 πολλοῖς δ' ἔτι καὶ ἄλλοις — εὖ ἴσθι — τὰς αὐτὰς εἶσομαι 10
 χάριτας, εἰ μηδὲν ἡμῶν ἐπιτείχιμα τὸ τῶν τόπων ἀφρκεισμένον
 ἀνεγερεῖ· σὺ δὲ ἴσθι ἀλγοῦντας ἡμᾶς ὡς δεινότατα, οἷς ἀβουλήτόν
 σοι τὴν ἀποδημίαν ἐπέστησεν ὁ καιρὸς· τί γάρ σοι καὶ ταῖς
 ἐκστρατείας οὐτ' εἰς τὴν ἀλλοτριάν ἐμβαλεῖν σκοπομένῳ οὔτε
 τὴν τῶν ἐναντίων δηώσειν, ἀλλ' οὔτε πόλεις ἢ φρούρια τῆς 15
 ἐκείνων μοίρας παραστήσεσθαι ἐν παρασκευαῖς γεγονότι, εἰ καὶ
 τὴν ἡνέμοεσσαν, ὡς ἔφησ, ἐώρακας Ἰλιον. εἶδες μὲν, οὐδ'
 αὐτὸς ἀντερωῶ, εἶδες δὲ πάλαι κατεστραμμένην ὑπ' Ἀχαιῶν.
 ἦθελον δ' εἰ παρ' ἡμῶν ὦν τὰ τῆς πολιορκίας κακὰ δι' ἀκοῆς
 μόνης ἐλάμβανες. ἤρου γάρ ἂν Ὀμηρον, ὁ δ' ἔφρασέ σοι, 20
 ὅπως πόλεως ἀλούσης

ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δὲ τε πῦρ ἀμαθύνει,
 παῖδας δ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναῖκας·

⁶⁹ δὲ L p' ⁷⁶ καὶ κηρύξομεν om. L LXIX ³ προθύμως L ¹⁰ δέτι V
¹¹ τῷ V ¹⁷ Hom. Γ 305 alibi ²² Hom. I 593s. ²³ τε καὶ L

οὕτως ἐκεῖνος καὶ συντομωτάτην ὁμοῦ καὶ ἀκινδυνωτάτην
 25 πόλεως παραδίδωσιν ἄλωσιν ἱστορεῖν· ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ἡμᾶς
 ἀνθρώπους ὄντας εἴκειν δεῖ τῷ καιρῷ πιστεύοντας, ὡς πάνθ'
 οὗτος δύναται, φέρειν χροί, καὶ εἴ τι μὴ κατὰ γνώμην ἡμῶν
 ἀπαντᾷ· ἢ που καὶ δείξομεν ἄνδρες ὄντες, εἰ πρὸς μηδὲν τῶν
 ἀκουσίων ἀντέχειν οἴοιτ' ἐσόμεθα· μάτην γὰρ ἂν οὕτως
 30 ἄνδρες καλοῖμεθα· ἐπεὶ καὶ τὸ μὲν αἰσθάνεσθαι τῶν οἰκείων
 παθῶν ἀνθρώπου, τὸ δ' ἐφ' ἱκανὸν ἀνέχεσθαι πρὸς ἀνδρὸς
 εἶναι πᾶς ἂν ἐμοὶ συνομολογήσειεν· ἀλλ' ὑγίαινε καὶ καθ'
 ἡμέραν ἐκ τῆς ἀποδημίας ἐμπειρότερος σεαυτοῦ γίνου καὶ τὴν
 τῆς σχολῆς ὑστέρημα παρὰ τῆς ἕξωθεν ἀντιστήκου μοι πείρας·
 35 καὶ πολλὰ μὲν ἴδε, πολλὰ δὲ μάθε· πάντως ἐπανήκων πολλάκις
 ἡμῶν τὴν διδασκαλίαν διατεμεῖς καὶ διηγῆση νῦν μὲν τά, νῦν
 δὲ τά, καὶ ἡμῶν μὲν ἡδονὴν οἴσεις τοῖς καινότεροις ἀκούσμασιν·
 οἱ συσχολασταὶ δὲ πῶς οἴει σιγῇ μὲν πρότερον καὶ ὠδῶν
 ἐστῶσι τὸ τοῦ λόγου δὴ τοῦτο ἀκούσονται, εἶτα δὲ καὶ ἀγά-
 40 σονται καὶ εὐδαμονίσουσι καὶ ἄλλος ἀλλαχόθεν περικροτήσουσι.
 τότε τίνοσ οὐ τιμήσεις τὴν παροῦσαν ἀποδημίαν; ἢ πῶς οὐχὶ
 καὶ σὺ σεαυτοῦ στραφεῖς μακαρίσεις; καὶ μάλισθ' ὅταν οἱ μὲν
 καὶ ἄλλα σε διεξιέναι προτρέπωνται, σὺ δὲ ἀποσεμνύνη πρὸς
 αὐτοὺς αἰεὶ ταμιεύων σεαυτῷ καὶ τοὺς εἰς τὴν ὑστεραίαν
 45 ἐπαίνους κἀκείνους παιδεύων πολέμιον ἀκοαῖς εἶναι τοῦ λόγου
 τὸν κόρον; ὄργῃ; ἠδὺς μὲν ἡμῶν ἐπανήξεις, χαρίεις δὲ καὶ τοῖς
 ἄλλοις τῶν φίλων: —

ο'

ΤΩΙ ΕΞΑΡΧΩΙ ΚΑΙ ΛΟΓΟΘΕΤΗΙ ΦΑΠΗΙ

Εἰ μήτε πολλὰ πρὸς ὑμᾶς εἰπὼν τῷ πολλὰ διεξεληθεῖν
 ἀκούεσθαι δόξω, μήτε, κἂν βραχεῖ λόγῳ χρηθῶμαι, τὴν ἀξίωσιν
 5 ἀτελεῖ παρὰ τοῦτο μένειν ὑποπτέυσω, ἄμεινόν μοι δοκεῖ πρὸς
 τὸ δεύτερον ἀποκλίναντα τιμῆσαι τὸ μέτριον — ὑποτιθεμένης
 οὕτω καὶ τῆς νηστείας — καὶ τοῦτο μόνον εἰπεῖν· ὡς ὁ παρῶν
 ἡμέτερος παῖς ἀδελφῷ κέχρηται πρὸς ἱερωσύνην ἐκ παίδων
 ἡγμένῳ, ὃν οἱ τῆς μονῆς τῆς χώρας μονασταὶ καὶ ἀνέθρεψαν
 10 καὶ ἐπαίδευσαν καὶ νῦν ἐγγράφως συνιστᾷσιν ὡς ἄξιον τοῖς

²⁸ δίζομεν V ³² πῶς L ³⁸ πρότερα V ⁴² σεαυτὸν VM ⁴³ προ-
 τρέπονται VM ἀποσεμνύνει V LXX * βραχὺ V

ἑτοίμοις χειροτονεῖν. πάντως δὲ δῆπουθεν οὐδ' ὑμῖν ὁ νεανίας ἠγγνόηται, ὅτι μὴδὲ εἰκὸς τῇ ὑμετέρῃ ἐγγραφόμενος ἐξαρχία. δεῖ τοίνυν αὐτῷ προτροπῆς ὑμετέρας, ἣτις ἂν τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Χαλκηδόνος παραχωροῖη τὴν ἐπ' αὐτῷ χειροθεσίαν τελέσαι. καὶ τοῦτο ποιήσεις οἶδα· φίλα γὰρ σοι τὰ τε πρὸς 15 ἡμᾶς καὶ τοὺς μοναχοὺς, καὶ αὐτὸ δὲ τὸ καλόν, προτροπετικὸν οἴκοθεν: —

οα'

ΤΩΙ ΜΕΛΧΙΣΣΕΛΕΚ

Αἱ δὲ πρὸς ἡμῶν ἐπιστολαὶ πῶς οὐκ ἂν τας ὑμετέρας αἰσχύνοιντο; εἴπερ αἱ μὲν κεναῖς ὃ λέγεται χερσὶ πρὸς ὑμᾶς διαβαίνουσιν, ὑμεῖς δ' εἰ μὴ τι μετὰ τῆς ἐπιστολῆς πέμποιτε, 5 τάχα μάταιον δοκεῖ τὸ γράμμασι μόνοις προσαγορευεῖν. ἄλλος μὲν οὖν ἂν τις τὴν τῶν πεμπομένων εὐπορίαν ἐφόδιον ὑμῖν εἶπε πρὸς ταῦτα, ἐγὼ δὲ τὴν φιλίαν καὶ τὴν κατὰ θεὸν ἀγάπην φημί· οὐδὲ γὰρ λανθάνεις πόσον φιλεῖς, ὅποτε μὴ πέμπεις μόνον, ἀλλ' ἤδη καὶ πέμψειν προσυπισχνῆ. ἔγωγε μὴν, ὅτι μὲν 10 τοῖς παρ' ὑμῖν ὄραιοις ἡμᾶς δεξιοῖ, ἠκιστὰ σε τοῖς ἴσοις ἀμείβεσθαι ἔχω· ὅτι δέ με φιλεῖς, καὶ πάνυ φιλω· τούτου μὲν γὰρ ἀφθονία πολλὴ παρ' ἐμοί, ἐκεῖνο δ' οὐ τοσοῦτον, καὶ ταῦθ' ὡς πρὸς τοιοῦτον οἶος αὐτὸς ἂν τυγχάνεις. ταυτὶ μὲν δὴ περὶ ἕμαντοῦ λέγω, περὶ σοῦ δὲ θαρρῶν ἀποφαίνομαι, ὡς 15 οὐδ' αὐτῷ σοι τὸ λαμβάνειν τοῦ δίδουαι τι τῶν ἄλλων ἔστιν εὐχερέστερον, φιλίαν γε μὴν καὶ δίδους καὶ λαμβάνων ὑπερ-ἠδιστον ἠγῆ τὸ πρᾶγμα καὶ σεμνοτάτην πασῶν ταύτην δῆτα τὴν ἐμπορίαν τίθη. ἐγὼ δ' αὖθις πρὸς τῷ χάριν ὑμῖν εἰδέναι τῆς τῶν ὄραιων χάριτος καὶ τὸν ταῦτα προσιχόμενον, εἴτε 20 κῆπός ἐστιν εἴτε παράδεισος ὁποῖός ποτ' ἂν ᾖ, τῶν ἀρίστων ἓνα καλῶ· οὐχ ὅτι ταῦτα προτείνει, οὐδ' ὅτι κἀγὼ κοινωνῶ τῶν αὐτοῦ γεννημάτων ὑμῖν, ἀλλ' ὅτι τῆς ὑμετέρας ἐπιμελείας καὶ χερῶν δῆπουθεν ἀξιοῦται, περὶ ὃν ἠγχομένη καὶ αὐτὸς αὐτοσργῶ σὺν ὑμῖν χρόνον γέ τινα χρήσασθαι βίω καὶ συμ- 25 φιλοσοφῆσαι τὴν ἐρημίαν· ἤδη δὲ που καὶ τὴν αὐτόθι κατὰ λαβράκων συγκροτουμένην ὑμῖν ἐστρατείαν, εἴτ' οὖν θηριομαχίαν, ὀφθαλμοῖς δέξασθαι. τάχα δ' ἂν καὶ διέπλευσα νῦν

πρὸς ὑμᾶς· ἀλλ' ὁ καιρὸς πρὸς τὸ χειμεριώτερον ἤδη κλίνας
 30 οὐκ ἔάσειν φησί, τὰ κατ' αὐτὸν ἐκ θαλάττης ἐπανατεινόμενος
 φοβερά, πλὴν εἰ καιρὸς ὁ καιρὸς παριέναι φύσιν ἔχων παρε-
 λεύσεται δῆπου. μόνον ἡμᾶς τῆδε τῆ ζωῆ φυλάττοι θεὸς καὶ
 ἦρος συνάπτοντος οὐκ ἂν ἔτι τις ὡς φιλοπόλιδός μου κατη-
 γορήσειεν, ἀλλ' ὄψεται καὶ τὴν ἐρημίαν μᾶλλον τῶν ἐν ἄστει
 35 θορούβων τιμήσαντα. προσαγορεύω τὸν ἀδελφὸν Νικάνορα,
 μνησθῆναι τῆς τῆς φιλομηλῆς πέροντος, ἧς καὶ μέχρις ἡμῶν
 ἡ φήμη διέβη· καὶ βούληται, καὶ ταύτην ἐκ Φιλομηλίου
 πόλεως ὀνομαζέτω τινός, οἷα δὴ τοὺς ἀπίους Ἀλανοὺς καὶ
 τοὺς πέποντας Ἰουιέας· ᾧ τοσαύτη πρόδεστιν ἰσχὺς, ὡς καὶ
 40 τὸν Ἑλλησπόντον εἰς τὸν Ἡράκλειον μεδιστάνειν πορθμὸν,
 μήτις ποῦ πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως ἔχει: —

οβ'

ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ

Ἦσθην καὶ πρόσθεν Νικάνορα πρὶν ἀκούσαι ἰδῶν, καὶ
 νῦν Γαβριὴλ ἀκούσας πρὶν καὶ ἰδεῖν· ποιούσι δέ μοι τὴν
 5 ἡδονὴν εὖ πράττοντες φίλοι. πῶς δ' οὐκ ἂν εὖ πράττειεν, οἷς
 τὸ μὲν εὖ πράττειεν ἐν τοῖς παροῦσι λῆρος ἤδη δοκεῖ; τὸ δ'
 ἐναντίον οὐδ' ἂν ποτε δεῖσαιεν, εὐξαίμην δ' ἂν πολλοὺς καὶ
 ἄλλους ἐξεῖναι ταύτῃ μετονομαζομένους καὶ οἰκιστομένην τὴν
 καθ' ὑμᾶς ἐρημίαν, ἡμερωτέραν τῆς ἐν πόλεσιν ὀχλοκοπίας
 10 δοκοῦσαν. τίνων γὰρ ἔστιν, τιμιάτατε πάτερ, ἀκούειν ἐν
 ἄστει; ὁ δεῖνα τῶ δεῖνι διελοιδορήσατο, ἄλλος ἄλλον ἠδίκησεν
 ἢ πληγὰς ἐνέτεινεν ἢ κατηγόρησεν ἢ τι τῶν παρὰ τὸ εἰκὸς
 ἔδρασεν· οἷς ἄπασιν τὸν μήπω τῆς ἐν θεῷ στάσεώς τε καὶ
 ἀτρεψίας ἐπειλημμένον συνδιατίθεσθαι τῶν εἰκότων καὶ καθ'
 15 ᾧραν ἐξ ἑτέρου πάθους ἑαυτὸν ἑτέρω παραδιδόναι καὶ ποιήσας
 μεταλαμβάνειν πολὺποδος χροᾶς, ἥπερ ἂν ἐμπεσεῖν ὕλην συμβαίῃ
 πρὸς ἐκείνην μεταπλαττόμενον.

ταῦτα μὲν οὖν μοι ἴσως ἐν ἐπαίνῳ τιθεμένων τὴν ἐρημίαν,
 ἴσως δὲ καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ πολιτευομένους ὑμᾶς εἴρηται — τὸ
 20 γὰρ τοὺς θορούβους μέμφεσθαι ἡσυχίας ἔστι δῆπου σαφῆς
 ἔπαινος — ἂ δὲ μὴ μόνον ἀκούειν ἔστιν, ἥδη δὲ καὶ ὁρᾶν,

³³ ἔτι om. L ⁴¹ πίστην V ev. Matth. XVII 20 Luc. XVII 6 ἔχει; LV
 LXXII ^ο εἶναι pro ἦδη VM ⁹ καὶ ἡμερ. VM ¹⁴ ἐπιλημμένον V ²¹ οὐκ οὐκ V

κίωνων καὶ πλακῶν καὶ παραστάδων καὶ λοιπῶν ἐτέρων μαρ-
 μάρου πεποιημένων ἀνορυπτόμενα τόσα καὶ τόσα κειμήλια,
 ταῦτα κἂν τοῖς τελευτήσασι φέρειν ὀδύνην, καὶ μάλιστα οἷς
 ἐπὶ μείζονσι ἐλπίσι τῆς τούτων δὴ τῶν λίθων ἀναδείξεως 25
 ἐγγειτόνων ὁ τάφος ὠκοδομήθη, φυλαττομένων τὸ μηδὲν ἀνή-
 κροτόν τι παθεῖν ἔστιν, οἷ δικαίας γλώττης ἐν τοῖς τοιοῖσδε
 κρατεῖν ἔξουσι· καὶ γὰρ οὐκ ἀπόχρη τὸ μηδὲν τοῖς ἔργοις πλέον
 εἰσενεγκεῖν, ἐφ' οἷς τὰ τῶν λίθων ἠτοίμαστο, ἀλλ' ἔδει καὶ
 αὐτοὺς ἐπ' ἄλλοις εὐπρεπεῖς καθεστῶτας ἐπ' ἄλλους μετα- 30
 κομίζεσθαι. δαπάναι δ' ἐκείναι καὶ πόνοι περὶ τούτους ἡμερωτοὶ
 καὶ νυκτερινοὶ καὶ θρωῶντες ἐντὸς τοῦ ἄστεός τε καὶ ὑπερόριοι
 — καὶ γὰρ οὐδὲ νήσους ἀκούω πρὸς τὸν ἐν τούτοις ἀμελεῖν
 ἔρανον — φροῦδοι μάλιστα κερωρήκασιν εἰς ἄερα. ἀλλὰ τί
 ταῦτα χρὴ τῆν ἄλλως θρηνεῖν; φέρειν ἀνάγκη τὰς ἐπιούσας 35
 πληγὰς. πάντως οὐκ ἀριμαθέσιν ἡμῖν ἐντεύξονται, ἀλλ' ἤδη
 προγυμνασθεῖσιν ἐν ἄλλοις καὶ τάναντία τῶν ἐπισηθέντων ἰδοῦσι
 πολλάκις· πρόσθετες ὅτι μηδὲ πρώτοις ἢ μόνους ἡμῖν ἔστι τὰ
 τοιαῦτα πάσχειν· ἀλλ' οὐδ' ἔστιν εἰπεῖν ὅσοις καὶ τὸν ἴσον καὶ
 χεῖρονα τρόπον ὁ καθ' ἐκάστην συμπίπτων καιρὸς προσενηνκεται. 40
 ἐπεὶ δ' ἂ περὶ τούτων ἀπήτησεν ἂν τις διεξελθεῖν κατ'
 ἐπιστολὴν ἄλλις διήνυσται, οὐκ ἄκαιρον ἂν εἴη καὶ ταύτην
 προσθεῖναι μετὰ τὰ σκυθρωπότερα τὴν διάχυσιν περὶ τοῦ πεμ-
 φθέντος ἡμῖν λάβρακος καὶ τῶν καταπαγῶνων μεσπίλων, ὡς
 πολλῶν ἡμᾶς εὐεργέτας τούτοις κατέστησας. τουτὶ μέντοι τῶν 45
 μεσπίλων ἔγνωμεν τὸ στρατήγημα· εἰ γὰρ τις μὴ τὸν πῶγωνα
 πρόσθεν τίλας αὐτοῖς ὑπηνήταις ἐπιχειρήσειεν ἐπιθέσθαι, τάχ'
 ἂν οὐκ εὐχερῶς αὐτῶν σχοίη περιγενέσθαι, ἐναντιώτατα τῷ
 πάλαι Ῥωμαίων στρατῷ, ἐφ' οὗς τοὺς κουρέας ἀφείς ὁ στρα-
 τηγὸς Κάμιλος νικῶντας ἀντὶ νικωμένων ἀπέφηνε καὶ τὴν 50
 ἤτταν ἀναπαλαίοντας. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπὴν περιελόντι
 πάλιν ὀστών πενταδικὴ φάλαγξ ἰσάριθμος μὲν τῇ ὑπὴν, πρὸς
 δὲ τὴν ὑπὲρ ἐκείνης ἄμυναν ἐλλοχῶσα, κἂν μή τις τούτων φειδοῖ
 καὶ ἐπιεικῶς πρὸς ταῖς μύλαις ἀλοῇ, κίνδυνος ἀντὶ τῆς ὑπὴν
 γομφίον ἐκτίσαι, καὶ 'μ' ἔσφηλας, ὧ μέσπιλον', καὶ μὴ σπιλὰς 55
 ὕφαλος; ἐν σοὶ προσειπεῖν. οὕτως οὐ θράσους, ἀλλ' ἐπιεικείας
 δεῖ πρὸς τὸ ταῦτα καταγωνίσασθαι, ὃ κατ' οὐδένα τῶν ἄλλων

²³ κημεῖλια V ²⁹ ante ἀλλ' lacuna sex fere litterarum in V ³⁰ εὐτρε-
 πείς V ⁴¹ ἀπήτησεν V ⁴³ προσθήναι V ⁵⁰ κάμηλος VM ⁵³ ἐλλοχεῦσα V
 φριδοῖ L ⁵⁵ ἐκτίλαι? με V

πολέμων συμφέρει. ταῦτά σοι περὶ τούτων ὑγίαινε δέ μοι
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς ἴσθι προσαγορευομένους παρ' ἐμοῦ καὶ τὴν
60 συνήθη μετάνοιαν δεχομένους: —

οἱ

ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ

Τὸ μὲν ὡς ὑμᾶς ἀποπλεῦσαι πολὺς ἔξ οὗ βούλομαι χρόνος,
ἀλλ' ο χεიმῶν τοὺς ἀπειθοῦντας οὐκ αἰδεῖσθαι φιλεῖ. εἴκω
5 τοίνυν ταῖς ἀπειλαῖς· πολὺ γάρ μοι τοῦ δέους τὸ περιόν,
μή ποτε οὐδ' ὑμᾶς εὐρεῖν δυνηθῶ, καὶ οὐδ' ἔμαντὸν αὐτὸς
ἔχω τούντεῦθεν, καὶ καθάπαξ ἐπισφαλῶς πράξας τάχα μὲν
αὐτὸς οὐκέτ' ὢν οὐκ ἂν ἀσθησι τοῦ πάθους λαμβάνοιμι·
ὑμεῖς δὲ τὴν ὑμετέραν αὐτῶν πρὸς πλοῦν ἐν καιρῷ προτροπὴν
10 εἰσαεὶ μέμψεσθε, οἴμαι δὲ δῆπον καὶ πενθήσετε. ταῦθ' ὁ παρ'
ἡμῶν ἄλλις ἐπαινεθεὶς χεიმῶν δίδωσιν ὑποπτέυειν καὶ τοιαύταις
ἀπειλεῖ δεξιούσθαι ταῖς ἀμοιβαῖς τε καὶ χάρισιν, εἴ τι πορρω-
τέρω τῶν ἐκείνῳ δοκούντων τολμῶμεν, ἀγνώμων τῷ ὄντι καὶ
λυπηρός, εἶγε δεῖ παλινφθίαν δι' ὑμᾶς ἄδειν, καὶ ὢν ποτε
15 πρὸς ἡμῶν ἤκουσεν ἐγκωμίων, πολλαπλασίων τῶν φύγων ἄξιος.
ἀλλ' οὐχὶ τὸ ἕαρ τοιοῦτον, ἀλλὰ, καίτοι τὰ δεύτερα παρ' ἡμῖν
τηνικαῦτα κριταῖς τοῦ χειμῶνος ἀπενεργάμενον καὶ μικροῦ
δεῆσαν μῆδ' ἐν τοῖς οὐδῖν ἐγγράφεσθαι, ἤμιστά γε μνησικακήσει·
εὐμενεὲς γὰρ καὶ ἡδὺ πρὸς πάντας ὄρα· καὶ δὴ νηνεμίαν τε
20 παρέξει καὶ καθισταμένην ἐν βελτιονί τὴν θάλατταν σχήματι
— λέγω μὲν οὖν ἂ βούλομαι — καὶ ὑμῶν εὐθὺ πλεῖν ἐξουρίας.
ἄς γε μὴν κελεύετε τῆς εἰκόνης ἐπιγραφάς, πεπόμφαμεν
ἤδη ποιήσαντες· αὐταὶ δ' ἔπη λέγουσι· ἂν, εἴτ' οὖν ἡρώα τε
καὶ ἐξάμετρα, οἴκτου μεστὰ τὰ πλείω· τούτων γὰρ ἡμῖν, ὡς
25 πρὸς τὴν μέλλουσαν κρίσιν ἧς δῆτα καὶ ἡ εἰκὼν δεῖ, γράφειν
τι καὶ τῶν πεμφθέντων ἔνεκεν, ὃ καὶ ἀπαιτούμενον ἦν, ἡβου-
λόμην· συνιδῶν δὲ κινδυνεύοντα τὸν λόγον ἐξενεχθῆναι πρὸς
τὸ ψυχρότερον ἔμαντὸν αὐθις ἐπέσχον. τὸ δὲ καὶ περὶ τῆς
ἐπιστολῆς, ἣ πέμπεται μὲν τῷ ἡμετέρῳ φίλῳ — ὑμετέρῳ δ'
30 ὅτι δῆποτ' αὐτὸς βούλει καλεῖν —, ἦκει δὲ πρὸς ὑμᾶς πρώτους,
οὐκ ἂν ἄμεμπτον εἶη λέγειν. πεμπέσθω δι' ὑμῶν πρὸς

LXXIII ² ἡμᾶς V ¹⁰ dilaudavit scilicet hiemem Planudes libello quem
inscripsit Σύγκρισιν χειμῶνος καὶ ἕαρος sive Χειμῶνος ἐγκώμιον ¹⁹ τε om. L
²² κελεύεται VM πεπόμφαμεν V ²³ ἐρωᾶ V ³⁰ βούλοι V

ἐκείνον· εἰ γὰρ καὶ τὰ μάλιστα μηδὲν αὐτὸς εἶπομι, οὐδὲν ἤττον ὑμεῖς πέμψετε: —

Στίχοι εἰς εἰκόνισμα ἔχον τὴν δευτέραν παρουσίαν
εἰς τὸν Χριστόν 35

ὦ κρίσις, ὦ στάσις, ὦ φοβερώτατον αὐτὸ θεάτρον,
ἐνθα θεὸς προκἀθεται, ὃς ἔργματα πάντα δικάζει.

οὐ φορίζεις ὀρόων; οὐ δάκρυα θερμὰ κατάρξεις;
οὐ ῥυθμείς, ἄνθρωπε, τεὸν βίον, ὧδε γὰρ ἤξεις;: —

εἰς τὰς κολάσεις 40

οἷας μοι κολάσεις ἐπταικότι, σῶτερ, ἀπειεῖς;
αἶ με καταπλήττουσι καὶ ἐν πινάκεσσι γραφεῖσαι·
ὦν πείραν τρομέω γὰρ, τῶνδε δέδοικα καὶ ὕψιν: —

εἰς τοὺς ἁγίους πάντας

μὴ ποτε μὴ τι γένοιτο, τὸ δὴ μ' ὀδυνήσεται οἰκτρῶς, 45
λήξις ὑμετέρης, ἁγίων ἀγέλη, διορίσσαι.

χαίροις, ὦ βασιλεία, καὶ σύ, πάτερ Ἀβραάμ, αὐτως·
καὶ τὸν μειλίχιον ληστὴν λέγω, εἰ θέμις ἐστί·

δέξασθ' ἐνναέτην με παρ' ἐσχατιαῖς παραδείσου: —

οδ'

ΤΩΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΗΝΩΙ

Πυθομένω μοί τινων εἰπόντων μέλλειν σε τοῖς ἐνταῦθα
ἐπιδημήσειν ὅσον τι τῆς ἡδονῆς ἐνέστακται τῇ ψυχῇ λέγειν
οὐχ οἶόντε· ἢ δὲ τῆς ἐπιδημίας ὑπόθεσις ἢ τιμὴ καὶ λαμπρότης 5
ἐδόκει τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, αἱ καὶ τὸν πρωτοσεβαστὸν ἐν-
ταυθοῖ πρὸς ἡμᾶς ἤγαγον. ἀλλὰ τῶν μὲν ἑορτῶν ἢ μὲν ἤδη
παρῆλθεν, ἢ δ' ὅσον οὐπω προσδόκιμος· ἐγὼ δὲ μάτην ἐμαυτὸν
ἠὔφρανα ταῖς ἐλπίσιν. ἀλλ' εἰ καὶ αὐτὸς γε μὴ πρὸς ἡμᾶς
ἤξεις, ἀνάγκη πρὸς ὑμᾶς ἐμὲ διαβῆναι. τὸ μὲν οὖν τοῦ χει- 10
μῶνος ἄγριον, βαρὺ τοῖς ῥυφοκινδύνοις ἐγκείμενον, φεύγειν
ποιεῖ τὸ πρὸς τὰς αὐτοῦ διαμάχεσθαι καταγίδας· τὸ δὲ φίλον
ἔαρ — καὶ πῶς γὰρ οὐ φίλον, ὅτι σε κατ' αὐτὸ βλέπειν δυνά-
μεθα; — ῥαδίαν ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἢ τὸν πλοῦν ἴσως παρέξει·

³² τὸ V ^{34—40} hos versus om. L ³⁶ φοβερώτατον V ³⁹ τὸν V ⁴⁰ haec
verba in margine sunt versus 39 VM ⁴² πείρα V τῶν M ⁴⁴ haec verba in
margine versus 43 V ⁴⁶ μεδυνήσεται VM ⁴⁹ με om. M LXXIV ⁹ μὴ om. V

- 15 πλευσαντας μέντοι τὸ Λεοντάριον ὑποδέξεται ἀκείθεν εὐχε-
 ρεστέραν τὴν πρὸς ὑμᾶς φέρουσαν ἕξομεν. ἡμεῖς μὲν οὖν οὕτω
 τῆς σῆς ἠττημένοι φιλίας, καὶ πεξῆ καὶ εἰ χρῆ πλεῖν ὡς ὑμᾶς, τὰ
 δίκαια ποιεῖν λογιζόμεθα· καὶ ὅστις ἄλλος ἰδὼν ὑμᾶς οὐ φιλεῖ,
 τάχ' ἂν οὕτως καὶ πρὸς αὐτὸν δυσχεραῖνοι τὸν ἥλιον: —

οε'

ΤΩΙ ΠΡΩΤΟΣΕΒΑΣΤΩΙ

- Καὶ γράμματα τῆς σοφῆς σου μὴ δεξάμενος κεφαλῆς
 οὕτω διετέθην ὥσπερ δεξάμενος. καὶ γὰρ ἂν ἐδεξάμην, εἰ μὴ
 5 προὔλαβεν ἢ τοῦ μοναχοῦ τοῦ διακομίσοντος ἕξοδος, ὡς ἐκείνου
 λέγοντος ἢν ἀκούειν, τὸν ὑπογραμματέα βραδύνοντα. ἐγὼ δ'
 ἄγνωθ' ἵνα κατηγορήσω, πότερον τοῦ γράφοντος ὡς μελλή-
 σαντος, ἢ τοῦ μοναχοῦ ὡς μηδὲ μέχρως ἐπιστολὴν συντεθῆναι
 γε ὑπομείναντος. τουτὶ μὲν οὖν ὁπότερον τὸν τρόπον χάριτας
 10 ὑμῖν εἰδέναι με ποιεῖ. τὸ γὰρ ἐφ' ὑμῖν ἐλλήφα· ἐγὼ δὲ νῦν
 Χρυσσαφίω περιτυχῶν οὐκ οὖν ἀνεκτὸν ἠγησάμην μὴ καὶ τούτω
 τῶν ὑμετέρων ὄντι γράμματα πρὸς ὑμᾶς ἐπιδοῦναι· ταυτὶ
 γὰρ εὐρισκόν μοι μόνα δυνάμενα τὴν πρὸς ὑμᾶς εὐνοίαν
 παραστῆναι, ἣν αὐτὸς εἶγε παρῆν ἐπιδείκνυσθαι εἶχον. λέγω
 15 γὰρ οὖν μὴ πολλοὺς ἐνταυθοῖ μοι παραπλησίους ἔχειν τὰ πρὸς
 ὑμᾶς καὶ θαυμάζοντας οἷα χρῆ τὰ ὑμέτερα καὶ πρὸς εἰδότας
 τί τὸ καλὸν τὰ ὑμέτερα διεξιόντας καλά. ἀλλὰ τοῦτο μὲν
 προιόντι δήλον ἔσται τῷ χρόνῳ· εἰ δὲ καὶ τοῦτο χρῆ λέγειν,
 εἰρήσεται καὶ ἀληθείας, ὅσης ἂν εἴποι τις, ἕξεται. ἀνιᾶ με τὸ
 20 μὴ πρὸ πολλοῦ πρὸς ὑμέτεραν γνῶσιν ἐλθεῖν καὶ τὸ ἐλθόντα
 εὐθύς ὑπὸ τῆς ἀποδημίας τοῦδε τοῦ καλοῦ στερηθῆναι· εὐχομαι
 μέντοι τῷ θεῷ τὴν ταχίστην ὑμᾶς ἐπανελθεῖν οἴκαδε, τῇ δ'
 ἐπανόδῳ καὶ ὑγίαν καὶ εὐθυμίαν ὑμῖν προσεπέυχομαι· καὶ ὅτι
 ἂν ἀλγεινὸν ἦ μοι, ἐνθένδε πρὸς τὸ φαιδρότερον μεταστήσεται.
 25 τοσοῦτο γὰρ ἑμαυτῷ συνεπίσταμαι, ὡς ὅσῳ βράδιον τὴν τιμίαν
 μοι κεφαλὴν ὄψομαι, τοσοῦτω καὶ ἥδιον· πλὴν ἠβουλόμην τοῦ
 λίαν βραδέως ὑφαιρεθῆναι τὸ πλέον· οὐδὲν γὰρ δέος μὴ καὶ
 τοῦ λίαν ἠδέος τι συνφαιρεθῆναι: —

¹⁹ δυσχεραίνει V LXXV ⁹ γε om. V ¹⁰ με om. VM ¹¹ τοῦτο V
¹⁵ ἐπειδὴ pro οὖν V ¹⁹ εἶπη VM ²⁵ τοσοῦτω V ὅσον V ²⁶ μοι om. L
 τὴν pro τοῦ V ²⁸ ἠδέος συνφαιρεθῆναι V

ος'

Ἐμοῦ δὲ τίς ἂν ἴσως θαυμάσειεν, οἷς δις ἤδη καὶ τρίς τῇ
 τιμῆ σου κορυφῇ γράφω; καὶ οὐπω με τοῦθ' ὑπέρχεται τὸ
 μή ποτε δι' ὄχλου γίνεσθαι δόξω· ἐγὼ δ' ὅτι μὲν καὶ αὐτὸς 5
 ἤκιστα τοῦ τοιοῦθε τῆς δειλίας ἐκτὸς ἑμαυτὸν καθιστάμενον
 οἶδα, κἂν αὐτὸ τὸ μηδ' ἐπιστέλλειν, ὁσάκις ἂν βούλωμαι —
 καὶ βούλωμαι γὰρ ἠνίκα δ' ἂν δύνωμαι —, προβαλοίμην εἰς
 μαρτυρίαν. δοκεῖ δέ μοι μηδαμῶς τὰ ὑπερχόμενα σφύζοντος,
 μᾶλλον μὲν οὖν καὶ διαφθείροντος, ὅς εὖνοιαν προσῆκον 10
 ἀποδιδόναι, ἔπειτα ὅτου δήποτε χάριν μῆτε πολλῶ θάρρει
 χρῆται τῷ πράγματι καὶ οὐδὲ μετρίως γε καὶ ὅσον τῇ τ' εὐνοίᾳ
 καὶ τῇ δειλίᾳ ἐκ τῶν ἐνόητων ἀπολογήσασθαι. τί γάρ; δεῖν
 φησιν ἢ εὖνοια γράφειν; οὐκοῦν γέγραπται. ἀποφάσκει τοῦθ'
 ἐτέρωθεν ἢ εὐλάβεια; οὐκοῦν ἐπὶ τοσοῦτον ἔτι τὰ τῶν ἐπιστολῶν, 15
 ὡς μηδὲ θρασύτερόν πω δεδρακέναι δοκεῖν· καὶ μοι δοκοῦσιν
 αὐταὶ στενωπὸν τινα τὰς ἐπιστολὰς ἄγειν ἐκατέρωθεν σφίγγουσαι
 καὶ παρακροτοῦσαι μηδ' ἐφ' ἕτερα τρέπεσθαι. ἠγοῦμαι δὲ καὶ
 αὐτὸς ἑμαυτὸν οὐκ ἀμαθῶς διητηκέναι τοῖς γράμμασιν· οὐχ
 ὅτι τούτων εὖ διαπέφυκα, ἀλλ' ὅτι τό γ' ἐπιστέλλειν ὑμῖν 20
 τοῦτον ἐπιστέλλειν παιδεύει τὸν τρόπον· οὕτω πάντων, ᾧ σοφῇ
 κεφαλῇ, δεξιῶν καὶ ἀρίστων σοι πρὸς θεοῦ δεδομένων οὐδὲ
 γράμματά ποθεν ἤκειν τολμᾷ μὴ πανταχόθεν ἑαυτὰ περιστεί-
 λαντα μηδὲ τιμῶντα τὸ μέτριον. ἐμοὶ μὲν οὖν οὕτως οὐκ
 ἀκόλαστόν τι γράφειν ὑμῖν, ὑμεῖς δέ μοι — λεγέσθω δὲ σὺν 25
 θεῷ τε καὶ κατ' εὐχὴν — τῷ θᾶττον ἐπανήκειν, ὡς μὴ μάτην
 ἐλπίζω σῶς καὶ χαίροντας ὄψεσθαι, δείξετε. καὶ γὰρ εἰ μήπω
 τὰ τῆς ἀποδημίας ἄλις ὑμῖν ἔχειν δοκεῖ, ἀγνοῶ εἰ ποτε δὴ καὶ
 ἐδύστερον τῆς δεῦρο φερούσης μνησθῆναι θελήσετε: —

ος'

ΤΩΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΗΝΩΙ

Ἴδου καὶ ἀγγελία ἧς πάλαι ἐπεθύμουν ἀκοῦσαι, ἰδου λόγοι
 πραγμάτων ἀλήθειαν καὶ μεγαλοπρέπειαν πάντοσε διασπείροντες

LXXVI ² τῷ αὐτῷ *haud dubie* ¹ ἐπιστέλλην V ¹⁸ παρακροτοῦσαι V
 παπακροτοῦσαι M ²² θεὸν LVM? ²³ ἤκει VM ²⁶ τὸ V ²⁷ δείξετε V
 LXXVII ⁴ πάντοσε V

5 καὶ πρᾶγματα τὴν τῶν λόγων δύναμιν ὑπερβαίνοντα· ἀριστεύεις
 γὰρ σὺν θεῷ καὶ ἐχθρῶν οὐ ὁραδίως ἀριθμηθέντων ἂν περιγίνη.
 καὶ τί τούτου μείζον; τί δ' ἐπιδοξότερον γένοιτο ἄν; τί δὲ
 σοὶ μὲν πράττειν, ἡμῶν δ' ἀκούειν ἡδύτερον; σὺ μὲν οὖν καὶ
 Λυδὸν ἔοικας εἰς τὸ πεδίου καλεῖν ἐμὲ διὰ τῆς χροσῆς ἐπι-
 10 στολῆς χαίρειν ἐπὶ τῇ νίκῃ κελεύων· ἐμοὶ δ' οὐ χωρεῖν τὸ
 μέγεθος τῆς εὐφροσύνης ἢ ψυχὴ δυνατῶς ἔχει, οὐδὲ κατ'
 ἑμαυτὸν χαίρω μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἅπαντας τὰ τῆς ἡδονῆς
 ἐξαγγέλλω. τῶν δὲ — ἃ τῆς ὑμετέρας πρὸς τὰ κρείττω προ-
 κοπῆς τε καὶ ἐπιδόσεως καὶ τοῦ τάχους τῆς φήμης, ἢ τὴν
 15 ὑμετέραν ἀρετὴν διεκήρυξεν — οἱ μὲν ἀνθυποφέρουσι καὶ
 αὐτοὶ τὰ ἴσα μοι εὐαγγέλια καὶ παρ' ἐμοῦ προτρεπόμενοι
 χαίρειν καὶ αὐτοὶ χαίρειν ἐμὲ κελεύουσιν· οἱ δὲ ἄρτι παρ'
 ἐμοῦ τὰ τῆς νίκης μανθάνοντες ἡδονταί μὲν, οὐ μὴν καινό-
 τερα τῆς ἐπὶ σοὶ προσδοκίας ἀκούειν δυσχυρίζονται· πάλα γὰρ
 20 ταῦτα παρὰ τῆς σῆς ἐκδέχασθαι φασὶν ἀρετῆς. ἀμέλει καὶ
 οὐ πάσχομεν ἐγώ τε καὶ οἱ τῆς ἡδονῆς ἐμοὶ κοινωνοῦντες ὅπερ
 οἱ παρ' ἐλπίδας εἰς ἀκοὴν τῶν καθ' ἡδονὴν τινος ἦγοντες·
 ἀπιστοῦσι γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἑαυτοῖς καὶ τῇ φήμῃ καὶ τὴν ἡδονὴν
 ἢ ἀπιστία λυμáινεται. ἀλλ' ἡμεῖς ἃ καὶ πρόσθεν ἠλπίζομεν ἤδη
 25 μανθάνοντες πόρρω πάσης ἀπιστίας ἡδόμεθα καὶ τῆς εὐφρο-
 σύνης ἀμιγροῦς ἀπολαύομεν καὶ χαίρομεν δὴ δικαιοτάτα πάντων.
 τίνα γὰρ οὐκ ἂν πρὸς τὸ χαίρειν κινήσειε σώματα πολεμίων ὑπὸ
 σοὶ στρατηγῷ πίπτοντα, χιλιάσιν, ἀλλ' οὐκ ἑκατοντάσιν ἀριθ-
 μείσθαι γε ἀξιοῦντα; ἃ καὶ νεκρὰ κείμενα μόνῳ τῷ πλήθει
 30 φόβον τοῖς πολλοῖς οἰάτέ ἐστιν ἐνέειναι, καίτοι σοίγε μόνῳ
 οὕτω πολλοὶ δοκοῦσιν οἱ κείμενοι· πῶς γὰρ οἱ γε καὶ ζῶντες
 ἐλάττους ἐδόκουν πολλῶ, καίτοι πλείους ταῖς ἀληθείαις ὄντες;
 καὶ γὰρ πού τινες αὐτῶν ἀραπητῶς διεσώθησαν ἀπαγγελούντες
 οἴκοι τὴν συμφορὰν, οὕτω παρ' οὐδὲν αὐτοὺς ἦγες, καὶ μάλισθ'
 35 ὅσῳ πλείους ἐπιτίθεσθαι εἶχον· μάλιστα γὰρ οὕτω σοὶ τὴν
 νίκην ἐπαύξειν ἑαυτοὺς παρῆχον ἐτοιμούς. ὃ δὲ γε ἔτι πρὸ
 τούτου τε καὶ σὺν τούτῳ κατώρθωταί σοι, φρούρια τῆς
 Ῥωμαίων ἀρχῆς ἐπ' αὐτῆς ὡς φάναι τῆς τῶν πολεμίων
 ἰδουμένα καρδίας, ἃ μὲν ἐκπολιορκηθέντα, ἃ δὲ μέλλοντα ὅσον
 40 οὐκ ἦδη, ἔστι δ' ἃ καὶ τῶν ἐνοικούντων ἐκλιμπαρόντων αὐτὰ

¹⁷ καὶ αὐτοὶ χαίρειν om. V ²² εἰς κοὴν V ²⁷ κινήσειεν VM ³² ἐλλάτ-
 τους V